

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2002
IV. volební období

202

Vládní návrh

zákon
ze dne2002,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu

I.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Změna zákona o obcích

Čl. I

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb. a zákona č. 313/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odst. 1 větě druhé se slova „na úřední desce obecního úřadu (§ 112)“ nahrazují slovy „na úřední desce^{3b}) obecního úřadu“.

a)

b) Poznámka pod čarou č. 3b zní:

„^{3b}) § 35 zákona č. .../2003 Sb., správní řád.“.

2. V § 39 odst. 1, v § 65 odst. 2, v § 66b odst. 2, v § 66e odst. 3, v § 68 odst. 2, v § 93 odst. 1, v § 125 odst. 1 a v § 127 odst. 4 se za slova „na úřední desce“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 3b.

3. § 66c zní:

„§ 66c

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro veřejnoprávní smlouvy ustanovení správního řádu.

(2) Obec, která je smluvní stranou veřejnoprávní smlouvy, ji bezodkladně poté, co byla uzavřena, zveřejní na úřední desce nejméně po dobu 15 dnů. Současně se uzavřená veřejnoprávní smlouva zveřejní ve Věstníku právních předpisů kraje. Obdobně se postupuje i při změně uzavřené veřejnoprávní smlouvy a při jejím zrušení.

(3) Uzavřená veřejnoprávní smlouva musí být každému přístupná na obecním úřadu obce, která je její smluvní stranou.“

4. § 66d a 66e se zrušují.

5. § 112 se zrušuje.

ČÁST DRUHÁ **Změna zákona o krajích**

Čl. II

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb. a zákona č. 231/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 5, v § 18 odst. 1, v § 31 odst. 3 a v § 42 odst. 1 se za slova „na úřední desce“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 2.

c) Poznámka pod čarou č. 2 zní:
„²) § 35 zákona č. .../2003 Sb., správní řád.“

2. § 71 se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ **Změna zákona o hlavním městě Praze**

Čl. III

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 312/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 36 odst. 1 se za slova „vyvěšením na úřední desce“ a v § 45 odst. 4 větě třetí, v § 48 odst. 3, v § 60 odst. 3 a v § 88 odst. 3 se za slova „na úřední desce“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 11a.

Poznámka pod čarou č. 11a zní:

„^{11a)} § 35 zákona č. .../2003 Sb., správní řád.“.

2. § 83 se zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ **Změna zákona o veřejné podpoře**

Čl. IV

V § 15 zákona č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře, se za slovy „správního řádu“ odkaz na poznámku pod čarou č. 16 zrušuje a slova „, s výjimkou § 6, 8, 13, 14, 26, 29, 30, 45, 50, § 51 odst. 2, § 53 až 61, § 65, 66, 67 a 69“ se nahrazují slovy „s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování,¹⁶⁾ dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{16a)} a dále ustanovení o účastnících řízení^{16b)} a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení^{16c)}; ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona ^{16d)} se však použijí.“.

Poznámky pod čarou č. 16, 16a, 16b, 16c a 16d znějí:

„¹⁶⁾ § 38 odst. 6 správního řádu.

^{16a)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{16b)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{16c)} § 40 správního řádu.

^{16d)} § 39 odst. 3 správního řádu.“.

ČÁST PÁTÁ **Změna zákona o ochraně hospodářské soutěže**

Čl. V

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), se mění takto:

1. V § 21 se na konci odstavce 8 odkaz na poznámku pod čarou č. 15 zrušuje a doplňují se slova „, s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování,¹⁵⁾ ustanovení o tom, komu lze uložit pořádkovou pokutu a do jaké výše ji lze uložit,^{15a)} ustanovení o zákazu změny napadeného správního aktu v neprospěch odvolatele,^{15b)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{15c)} a dále ustanovení o účastnících řízení^{15d)} a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení;^{15e)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{15f)} se však použijí.“.

Poznámky pod čarou č. 15, 15a, 15b, 15c, 15d, 15e a 15f znějí:

„¹⁵⁾ § 38 odst. 6 správního řádu.

^{15a)} § 84 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{15b)} § 121 odst. 3 správního řádu.

^{15c)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{15d)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{15e)} § 40 správního řádu.

^{15f)} § 39 odst. 3 správního řádu.“.

d) 2. V § 21 se doplňuje nový odstavec 9, který zní:

„(9) Ustanovení tohoto zákona se rovněž přiměřeně použijí na šetření prováděná na základě žádostí orgánů Evropských společenství podle práva Evropských společenství.“.

3 1962 R 0017

3 1989 R 4064

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o zadávání veřejných zakázek

Čl. VI

V § 61 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, se za slovy „správního řádu“ odkaz na poznámku pod čarou č. 17 zrušuje a slova „není-li stanoveno jinak tímto zákonem“ se nahrazují slovy „s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování,¹⁷⁾ ustanovení o tom, komu lze uložit pořádkovou pokutu a do jaké výše ji lze uložit,^{17a)} ustanovení o tom, které úkony lze činit po dobu přerušování řízení,^{17b)} ustanovení o zákazu změny napadeného správního aktu v neprospěch odvolatele,^{17c)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{17d)} a dále ustanovení o účastnících řízení^{17e)} a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení^{17f)}); ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{17g)} se však použijí.“.

Poznámky pod čarou č. 17, 17a, 17b, 17c, 17d, 17e, 17f a 17g znějí:

„¹⁷⁾ § 38 odst. 6 správního řádu.

- ^{17a)} § 84 odst. 1 a 2 správního řádu.
- ^{17b)} § 87 odst. 1 správního řádu.
- ^{17c)} § 121 odst. 3 správního řádu.
- ^{17d)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.
- ^{17e)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.
- ^{17f)} § 40 správního řádu.
- ^{17g)} § 39 odst. 3 správního řádu.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o právu shromažďovacím

Čl. VII

Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 259/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 2 větě třetí se za slova „je rozhodnutí“ doplňují slova „oznámeno a“.
 2. V § 16 se věta první nahrazuje větou „Na řízení o zákazu shromáždění nebo o době jeho ukončení podle § 11 se nevztahují ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů,⁴⁾ s výjimkou ustanovení o náležitostech správního aktu, o písemném vyhotovení správního aktu a o opravě zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení správního aktu^{4a)} a ustanovení o právní moci a vykonatelnosti.^{4b)}“.
- e) Poznámky pod čarou 4, 4a a 4b znějí:
- ⁴⁾ Část druhá správního řádu.
 - ^{4a)} § 90 až 92 správního řádu.
 - ^{4b)} § 101 až 103 odst. 1 správního řádu.“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o evidenci obyvatel

Čl. VIII

V zákoně č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění zákona č. 2/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb. se § 18 zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích

Čl. IX

V § 8 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 68/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb. a zákona č. 340/2000 Sb., odstavec 3 zní:

„(3) Provede-li ministerstvo registraci, zašle ve lhůtě uvedené v odstavci 2 zmocněnci přípravného výboru jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace, a druhé vyhotovení stanov se s vyznačením registrace vloží do spisu.“

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení

Čl. X

f)

Zákon č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 125/1990 Sb., zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 459/1990 Sb., zákona č. 9/1991 Sb., zákona č. 144/1991 Sb., zákona č. 582/1991 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 155/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 54 odst. 1 se slova „Obecné předpisy o správním řízení“ nahrazují slovy „Ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů²⁶⁾“.

Poznámka pod čarou č. 26 zní:
„²⁶⁾ Část druhá správního řádu.“

2. V § 54 odst. 1 písm. d) se slova „z podnětu orgánu sociálního zabezpečení“ nahrazují slovy „orgánem sociálního zabezpečení z moci úřední“.

3. V § 54 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno g), které zní:

g) „g) o odstranění tvrdostí podle § 2 odst. 2.“

4. V § 54 odstavec 5 zní:

„(5) V řízení podle odstavce 1 písm. d) se použijí ustanovení správního řádu o lhůtách pro vydání správního aktu.“

5. V § 56 odst. 1 se slova „obecných předpisů o správním řízení“ nahrazují slovy „správního řádu“.

ČÁST JEDENÁCTÁ **Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí**

Čl. XI

h)

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 60 se slova „zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád)“ nahrazují slovy „správního řádu“.

2. V § 64 odst. 2 se slova „§ 49 správního řádu.“ nahrazují slovy „ustanovení správního řádu o lhůtách pro vydání správního aktu.⁵⁴⁾“.

Poznámka pod čarou č. 54 zní:

„⁵⁴⁾ § 93 odst. 3 správního řádu.“.

i)

ČÁST DVANÁCTÁ **Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení**

Čl. XII

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 2 se věta druhá včetně poznámky pod čarou č. 11 zrušuje.

2. V § 5 se na konci písmena g) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní: „h) vymáhá vrácení neprávem vyplacených částek dávek důchodového pojištění; přitom je oprávněna provádět správní výkon rozhodnutí.“.

3. V § 6 odst. 4 písm. a) bodě 9 se slova „a navrhuje odstranění tvrdostí v ostatních případech,“ zrušují.

4. V § 6 odst. 4 se na konci písmena y) tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno z), které zní:

„z) opatřují a předkládají České správě sociálního zabezpečení na její žádost podklady potřebné k vymáhání neprávem vyplacených částek dávek důchodového pojištění.“.

5. V § 8 se odstavec 9 zrušuje. Dosavadní odstavec 10 se označuje jako odstavec 9.

6. Za § 16 se vkládají nové § 16a a 16b, které včetně poznámky pod čarou č. 9 znějí :

„§ 16a

(1) Na postup posudkových komisí při podávání posudků podle § 4 odst. 2 se nevztahuje správní řád, s výjimkou základních pravidel činnosti správních orgánů a ustanovení o vyloučení z projednávání a rozhodování věci.⁹⁾

(2) Lhůta pro vydání posudku činí 60 kalendářních dnů, nestanoví-li orgán, který vede řízení, pro jehož účely byl posudek vyžádán, lhůtu delší. Brání-li vydání posudku ve lhůtě podle věty první závažné důvody, sdělí předseda posudkové komise neprodleně tyto důvody orgánu, který vede řízení, pro jehož účely je posudek vyžádán; v těchto případech se lhůta podle věty první prodlužuje až o 30 kalendářních dnů, nestanoví-li orgán, který vede řízení, pro jehož účely je posudek vyžádán, jinak.

(3) Nepodrobí-li se posuzovaná osoba vyšetření zdravotního stavu posudkovou komisí nebo určeným zdravotnickým zařízením nebo jinému odbornému vyšetření anebo odmítne-li poskytnout jinou požadovanou součinnost, která je potřebná k podání posudku, sdělí předseda posudkové komise neprodleně tuto skutečnost orgánu, který vede řízení, pro jehož účely je posudek vyžádán.

§ 16b

Pro postup při vydávání posudků podle § 8 odst. 1 ve věcech státní sociální podpory a sociální péče platí § 16a obdobně s tím, že lhůta pro vydání posudku činí 30 kalendářních dnů.

⁹⁾ § 1 až § 8 a § 19 správního řádu.“.

7. V § 46 části věty za středníkem se za slova „§ 51“ vkládají slova „odst. 1“.

8. Za § 54 se vkládá nový § 54a, který včetně poznámek pod čarou č. 60a a 60b zní:

„§ 54a

j)

Pořádkové pokuty podle správního řádu^{60a)} mohou při činnosti podle tohoto zákona a podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti^{60b)} ukládat pouze orgány sociálního zabezpečení; toto oprávnění však neplatí, postupuje-li okresní správa sociálního zabezpečení podle § 32 odst. 1.

^{60a)} § 84 správního řádu.

^{60b)} Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 353/2001 Sb.“.

9. V § 56 odst. 3 se slova „se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.“ nahrazují slovy „se nevztahuje správní řád.“. Odkaz na poznámku pod čarou č. 11 se zrušuje.

10. V § 60 odst. 1 se slova „z podnětu správy sociálního zabezpečení“ nahrazují slovy „okresní správou sociálního zabezpečení z moci úřední“.

11. V § 60 odst. 2 se slova „z podnětu okresní správy sociálního zabezpečení“ nahrazují slovy „okresní správou sociálního zabezpečení z moci úřední“.

12. V § 81 odst. 2 se slova „z podnětu orgánu“ nahrazují slovy „z moci úřední orgánem“.

13. V § 82 se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který zní:

k)

l) „(8) Žádost lze podat nejdříve tři měsíce přede dnem, od kterého občan žádá dávku důchodového pojištění priznat.“.

14. V § 83a se v nadpisu za slovo „Přerušeni“ vkládají slova „a zastavení“, dosavadní text se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Orgán sociálního zabezpečení zastaví řízení, je-li žádost podána o více než dva měsíce dříve, než ve lhůtě uvedené v § 82 odst. 8. Je-li žádost podána nejvýše o dva měsíce dříve, než ve lhůtě uvedené v § 82 odst. 8, orgán sociálního zabezpečení řízení přeruší a prvním dnem lhůty stanovené pro podání žádosti v § 82 odst. 8 v řízení pokračuje z moci úřední.“.

15. Za § 85 se vkládá nový § 85a, který včetně poznámek pod čarou č. 22a a 22b zní:

„§ 85a

V řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům správního aktu;^{22a)} zahájení řízení z moci úřední^{22b)} se účastníkům zpravidla neoznamuje.

^{22a)} § 49 odst. 3 správního řádu.

^{22b)} § 64 a 65 správního řádu.“.

16. V § 86 se doplňuje nový odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 22d zní:

„(4) Lhůta pro vydání rozhodnutí se kromě dob uvedených ve správním řádu^{22d)} prodlužuje též o dobu, kdy se došetřují rozhodné skutečnosti u organizací nebo zahraničních nositelů důchodového pojištění (zabezpečení).

^{22d)} § 93 odst. 3 správního řádu.“.

m)

17. V § 104c odstavec 2 včetně odkazu na poznámku pod čarou č. 22c zní:

„(2) Ustanovení správního řádu o zahájení řízení z moci úřední^{22c)} se na vydání platebního výměru nepoužijí.“.

18. V § 104g odst. 3 se slova „se nevztahují obecné předpisy o správním řízení“ nahrazují slovy „se nevztahuje správní řád“.

19. V § 104ch odst. 4 se slova „se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.“ nahrazují slovy „se nevztahuje správní řád.“. Odkaz na poznámku pod čarou č. 11 se zrušuje.

20. Za § 105 se vkládá nový § 105a, který včetně poznámky pod čarou č.34b zní:

„§ 105a

Na řízení o odstranění tvrdostí podle § 4 odst. 3 se nevztahují ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů.^{34b)}

n)

o) ^{34b)} Část druhá správního řádu.“.

21. V § 108 větě první se slova „obecné předpisy o správním řízení“ nahrazují slovy „správní řád s tím, že ustanovení o jiných úkonech správních orgánů^{34c)} se při postupu organizace nebo malé organizace použijí přiměřeně a jen tam, kde to povaha věci připouští.“. Odkaz na poznámku pod čarou č. 11 se zrušuje.

p) Poznámka pod čarou č. 34c zní:

„^{34c)} Část pátá správního řádu.“.

22. V § 118d se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Orgány sociálního zabezpečení mohou uložit povinnost nahradit paušální částkou stanovenou zvláštním právním předpisem náklady řízení účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. XIII

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 217/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 119 odst. 1 písm. c) bodě 3 se slovo „orgánu“ nahrazuje slovem „úřadu“.

2. V § 155 odst. 2 se slovo „orgánu“ nahrazuje slovem „úřadu“ a slovo „orgánem“ se nahrazuje slovem „úřadem“.

3. V § 156 odst. 7 se věta třetí včetně poznámky pod čarou č. 21 zrušuje.

4. V § 156 odst. 8 se slova „části čtvrté oddílů 2 až 4 a části páté“ nahrazují slovy „části druhé hlav IX a X“.

5. V § 161 odst. 1 se slovo „orgánů“ nahrazuje slovem „úřadů“.

6. V § 161 odst. 2 se slovo „orgánu“ nahrazuje slovem „úřadu“.

7. V § 163 písm. f) bodě 1 se slovo „orgánu“ nahrazuje slovem „úřadu“.

8. V § 165 písm. b) se slovo „orgánu“ nahrazuje slovem „úřadu“.

9. V § 168 se slova „Správní řád se nevztahuje“ nahrazují slovy „Ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů^{24a)} se nevztahují“.

Poznámka pod čarou č. 24a zní:

„^{24a)} Část druhá správního řádu.“.

10. V § 169 se odstavce 2 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3 a dosavadní odstavce 6 až 10 se označují jako odstavce 4 až 8.

11. V § 169 odstavec 7 zní:

„(7) Policie usnesením zastaví řízení, jestliže cizinec

- a) ve lhůtě podle § 76 nepřevzme povolení k pobytu, pokud v této lhůtě policii nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli,
- b) který podal žádost na území, nepřevzme povolení k pobytu ve lhůtě do 30 dnů ode dne vyrozumění, pokud v této lhůtě policii nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli,
- c) který podal žádost o povolení k pobytu podle § 66 nebo 67, nesplní podmínku nepřetržitého pobytu na území nebo tato žádost je podána v době po ukončení pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů,
- d) podal žádost o povolení k pobytu na území, ač k tomu není podle § 69 odst. 2 oprávněn, nebo
- e) podal žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza nebo doby pobytu na toto vízum v době, kdy k tomu není oprávněn.“.

12. V § 172 odst. 1 a 2 se slovo „orgánu“ nahrazuje slovem „úřadu“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ **Změna zákona o azylu**

Čl. XIV

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

q) 1. § 9 včetně poznámek pod čarou č. 5, 5a, 5b, 5c, 5d, 5e, 5f, 5g, 5h, 5i, 5j a 5k zní:

„§ 9

Na řízení o udělení nebo odnětí azylu se použije správní řád, s výjimkou ustanovení o doručování na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu sdělenou účastníkem,⁵⁾ ustanovení o doručování písemností určených do vlastních rukou a doručovaných na požádání jiným způsobem,^{5a)} ustanovení o doručování adresátům zdržujícím se v cizině,^{5b)} dále ustanovení o úřední desce,^{5c)} o ustanovení opatrovníka osobám neznámého pobytu a osobám, které se zdržují v cizině, pokud se jim nedaří doručovat,^{5d)} a o ustanovení zástupce pro doručování,^{5e)} a dále ustanovení o odborném konzultantovi,^{5f)} o umožnění nahlížení do spisu jiným osobám než účastníkům a jejich zástupcům,^{5g)} o ústním jednání,^{5h)} o vydání stejnopisu výroku správního aktu na požádání účastníka,⁵ⁱ⁾ o lhůtách pro vydání správního aktu^{5j)} a ustanovení o odvolacím řízení a řízení o rozkladu.^{5k)}

⁵⁾ § 28 odst. 3 správního řádu.

^{5a)} § 28 odst. 8 správního řádu.

^{5b)} § 31 správního řádu.

^{5c)} § 35 správního řádu.

^{5d)} § 44 odst. 2 písm. d) správního řádu.

^{5e)} § 45 odst. 4 správního řádu.

^{5f)} § 48 správního řádu.

^{5g)} § 51 odst. 2 správního řádu.

^{5h)} § 67 správního řádu.

⁵ⁱ⁾ § 91 odst. 3 věta druhá správního řádu.

^{5j)} § 93 správního řádu.

^{5k)} § 111 až 127 správního řádu.“.

2. Za § 23 se vkládají nové § 23a a 23b, které znějí:

„§ 23a

Ministerstvo nepořizuje kopie spisu ani jeho části.

r)

§ 23b

Ministerstvo může místo předložení listiny připustit čestné prohlášení žadatele o udělení azylu. V čestném prohlášení je žadatel o udělení azylu povinen uvést úplné a pravdivé údaje.“.

3. Za § 24a se vkládá nový § 24b, který včetně nadpisu zní:

„§ 24b

Úřední deska

s)

Ministerstvo zřizuje úřední desku v azylových zařízeních.“.

t) 4. Za § 92 se vkládá nový § 92a, který zní:

„§ 92a

Požádá-li opatrovník o to, aby bylo jeho ustanovení opatrovníkem zrušeno, ustanoví správní orgán bezodkladně jiného opatrovníka.“

5. V § 93a odstavec 6 včetně poznámky pod čarou č. 17 zní:

„(6) Na řízení o správním deliktu se nevztahují ustanovení správního řádu o odvolacím řízení, řízení o rozkladu a o přezkumném řízení.¹⁷⁾“

¹⁷⁾ Část druhá hlava VIII a IX správního řádu.“

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. XV

V § 66 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., se věta první nahrazuje větou: „Nestane-li tento zákon jinak, postupuje se v řízení podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o odvolacím řízení, řízení o rozkladu, o přezkumném řízení a o obnově řízení a novém správním aktu.⁵⁾“

Poznámka pod čarou č. 5 zní:

„⁵⁾ § 111 až 136 správního řádu.“

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o územních finančních orgánech

Čl. XVI

Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 311/1999 Sb., zákona č. 253/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 58/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 písm. e) se slova „obcemi a“ zrušují.

2. V § 6 odst. 2 písm. c) se slova „obcemi a“ zrušují.

ČÁST SEDMNÁCTÁ **Změna zákona o správě daní a poplatků**

Čl. XVII

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 226/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 3b zní:

„(4) Je-li správním aktem vydaným orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku nebo jiným orgánem, právnickou nebo fyzickou osobou, pokud vykonávají zákonem nebo na základě zákona svěřenou působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“) podle tohoto nebo jiného zákona,^{3b)} uložena platební povinnost do státního rozpočtu, územních rozpočtů nebo fondů, nebo vznikla-li povinnost tohoto plnění přímo ze zákona bez vydání správního aktu (dále jen "platební povinnost"), postupuje se při jejím placení, které zahrnuje evidování a vybrání, popřípadě vymáhání, podle části šesté tohoto zákona jako při placení daní, s výjimkou ustanovení § 63 odst. 2 až 6, § 67 až 69, § 71 a 72, a s tím, že ustanovení ostatních částí tohoto zákona se použijí, pokud jsou k uplatnění části šesté nezbytná; to platí za podmínky, že zákon, podle kterého byla platební povinnost uložena, nestanoví jinak. Správní orgán, věcně příslušný ke správě placení platební povinnosti, je považován za správce daně.

^{3b)} Správní řád.“

2. V § 99 se slova „zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád),“ nahrazují slovy „správní řád“.

ČÁST OSMNÁCTÁ **Změna zákona o přestupcích**

Čl. XVIII

V zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 52/2001 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona

č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se § 88 včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST DEVATENÁCTÁ **Změna občanského soudního řádu**

Čl. XIX

V § 274 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 151/2002 Sb., písmeno f) zní:

- „f) vykonatelných rozhodnutí orgánů veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných správních aktů, jakož i vykonatelných smírů a vykonatelných veřejnoprávních smluv;“.

ČÁST DVACÁTÁ **Změna exekučního řádu**

Čl. XX

V § 40 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, písmeno e) zní:

- „e) vykonatelné rozhodnutí orgánu veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných správních aktů, jakož i vykonatelný smír a vykonatelná veřejnoprávní smlouva,“.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ **Změna zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích**

Čl. XXI

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 116/2000 Sb., zákona č. 207/2000 Sb. a zákona č. 173/2002 Sb. se mění takto:

- u) 1. V § 63 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 5, 5a, 5b, 5c, 5d, 5e, 5f, 5g a 5h zní:

„(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁵⁾ o možnosti

volby několika společných zmocněnců,^{5a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{5b)} o přerušení řízení,^{5c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{5d)} a o ochraně před nečinností,^{5e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{5f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{5g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{5h)} se však použijí.

⁵⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{5a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{5b)} § 56 správního řádu.

^{5c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{5d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{5e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{5f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{5g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

v) ^{5h)} § 39 odst. 3 správního řádu.“.

w)

x) 2. § 64 se zrušuje.

y)

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ **Změna zákona o užitných vzorech**

Čl. XXII

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění zákona č. 116/2000 Sb., se mění takto:

z) 1. V § 21 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 3, 3a, 3b, 3c, 3d, 3e, 3f, 3g a 3h zní:

„(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,³⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{3a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{3b)} o přerušení řízení,^{3c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{3d)} a o ochraně před nečinností,^{3e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{3f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{3g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{3h)} se však použijí.

³⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{3a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{3b)} § 56 správního řádu.

^{3c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{3d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{3e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{3f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{3g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

aa) ^{3h)} § 39 odst. 3 správního řádu.“.

bb)

cc) 2. V § 21 odst. 2 se slova „pro zastavení řízení,“ zrušují.

dd)

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ **Změna zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků**

Čl. XXIII

Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění zákona č. 116/2000 Sb., se mění takto:

ee) 1. V § 18 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 1, 1a, 1b, 1c, 1d, 1e, 1f, 1g a 1h zní:

„(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,¹⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{1a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{1b)} o přerušení řízení,^{1c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{1d)} a o ochraně před nečinností,^{1e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{1f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{1g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{1h)} se však použijí.

¹⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{1a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{1b)} § 56 správního řádu.

^{1c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{1d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{1e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{1f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{1g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

ff) ^{1h)} § 39 odst. 3 správního řádu.“.

gg)

hh) 2. V § 18 odst. 2 se slova „pro zastavení řízení,“ zrušují.

ii)

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ **Změna zákona o ochranných známkách**

Čl. XXIV

Zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění zákona č. 191/1999 Sb. a zákona č. 116/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 38 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

2. V § 38 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 5 až 7.

jj) 3. V § 38 odstavec 7 včetně poznámek pod čarou č. 9, 9a, 9b, 9c, 9d, 9e a 9f zní:

„(7) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁹⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{9a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{9b)} o přerušení

řízení,^{9c)} o lhůtách pro vydání správního aktu,^{9d)} o ochraně před nečinností^{9e)} a z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu.^{9f)}

⁹⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{9a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{9b)} § 56 správního řádu.

^{9c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{9d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{9e)} § 109 a 110 správního řádu.

kk) ^{9f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.“.

ll)

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ **Změna zákona o ochraně průmyslových vzorů**

Čl. XXV

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

mm) 1. V § 40 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 5, 5a, 5b, 5c, 5d, 5e, 5f, 5g a 5h zní:

„(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁵⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{5a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{5b)} o přerušení řízení,^{5c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{5d)} a o ochraně před nečinností,^{5e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{5f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{5g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{5h)} se však použijí.

⁵⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{5a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{5b)} § 56 správního řádu.

^{5c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{5d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{5e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{5f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{5g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

nn) ^{5h)} § 39 odst. 3 správního řádu.“.

oo)

pp) 2. § 41 se zrušuje.

qq)

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ
Změna zákona o ochraně označení původu a zeměpisných označení

Čl. XXVI

§ 13 zákona č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, včetně poznámek pod čarou č. 4, 4a a 4b zní:

„§ 13

Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení podle tohoto zákona správní řád s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁴⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{4a)} a z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu.^{4b)}

rr)

ss) ⁴⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

tt) ^{4a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

uu) ^{4b)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.“.

vv)

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ
Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

Čl. XXVII

ww)

V § 12 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 21/1993 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 130/2000 Sb. a zákona č. 239/2000 Sb., se doplňuje nový odstavec 2, který zní:

„(2) Ministerstvo vnitra plní koordinační úlohu v oblasti správního řízení, správního trestání a spisové služby.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ
Změna zákona o státní kontrole

Čl. XXVIII

§ 18 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, zní:

„§ 18

Řízení o námitkách kontrolovaných osob

(1) O námitkách rozhoduje vedoucí kontrolního orgánu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Kontrolní pracovník může o námitkách sám rozhodnout, jestliže jim v plném rozsahu vyhoví, jinak předloží námitky do sedmi dnů od jejich doručení vedoucímu kontrolního orgánu.

(3) Proti rozhodnutí o námitkách není opravný prostředek přípustný.

(4) Jestliže je do třech měsíců od doručení námitek zahájeno s kontrolovanou osobou správní řízení o uložení sankce nebo opatření v přímé souvislosti se skutečností, obsaženou v protokolu, může kontrolní pracovník nebo vedoucí kontrolního orgánu namísto postupu podle odstavce 1 nebo 2 rozhodnout, že se námitky vyřídí v rámci tohoto správního řízení; je-li ke správnímu řízení příslušný jiný správní orgán než kontrolní orgán, může kontrolní pracovník nebo vedoucí kontrolního orgánu rozhodnout o tom, že se námitky předávají tomuto správnímu orgánu. Jestliže je však správní řízení zahájeno v přímé souvislosti s pouze některými skutečnostmi obsaženými v protokolu, které lze od ostatních skutečností obsažených v protokolu oddělit, postupuje se podle věty první pouze ohledně námitek, které se týkají skutečností, k nimž je správní řízení zahájeno. Proti těmto rozhodnutím není opravný prostředek přípustný.

xx) (5) Je-li rozhodnuto podle odstavce 4, správní orgán se s námitkami vypořádá v odůvodnění rozhodnutí.“

Čl. XXIX

Přechodné ustanovení

O námitkách proti protokolu podaných před účinností tohoto zákona se rozhodne podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství

Čl. XXX

Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 139/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„(3) Na rozhodování podle odstavce 2 písm. a) až h), l) a m) se nevztahuje ustanovení správního řádu o převzetí věci nadřízeným správním úřadem.¹ⁱ⁾

¹ⁱ⁾ § 15 odst. 3 správního řádu.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

2. § 22 včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„§ 22
Vztah zákona ke správnímu řádu

(1) Ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů⁵⁾ se nevztahují na postup podle tohoto zákona, s výjimkou rozhodování podle § 3 odst. 2, § 7 písm. b) a c), § 12 odst. 5 písm. s), § 19 odst. 4 a § 20.

(2) Odvolání proti rozhodnutí ředitele školy o nepřijetí ke studiu lze podat do osmi dnů od doručení.

(3) Správní řád se nevztahuje na postup soukromých škol a církevních škol podle tohoto zákona.

⁵⁾ Část druhá správního řádu.“.

ČÁST TŘICÁTÁ
Změna zákona o poštovních službách

Čl. XXXI

V zákoně č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), se část pátá zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ
Změna zákona o elektronickém podpisu

Čl. XXXII

V zákoně č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění zákona č. 226/2002 Sb., se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ
Změna zákona č. 226/2002 Sb.
(obsahujícího změnu trestního řádu, občanského soudního řádu,
zákonu o správě daní a poplatků, správního řádu a zákona o elektronickém podpisu)

Čl. XXXIII

V zákoně č. 226/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění

pozdějších předpisů, zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ
Změna zákona č. 309/2002 Sb.
(obsahujícího změnu zákonů souvisejících s přijetím služebního zákona)

Čl. XXXIV

V zákoně č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), se část třicátá šestá zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ
Účinnost

Čl. XXXV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBECNÁ ČÁST

1. Úvod

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, byl původně vypracován na základě usnesení vlády České republiky ze dne 13. září 2000 č. 889 k návrhu věcného záměru zákona o řízení před správními úřady (správní řád) a na základě usnesení vlády ze dne 18. prosince 2000 č. 1298 o Plánu legislativních prací vlády na rok 2001 a o aktualizovaném Výhledu legislativních prací vlády na rok 2002 a o změně Legislativních pravidel vlády.

Usnesením č. 889 z roku 2000 vláda schválila věcný záměr zákona o řízení před správními úřady (správní řád). Ministrům a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy uložila zpracovat a do 31. července 2001 předložit ministru vnitra návrhy novel zákonů patřících do jejich působnosti, navazující na změny, které vyplývají z návrhu zákona o řízení před správními úřady (správní řád). Ministrovi vnitra vláda uložila v návaznosti na předchozí zpracovat a vládě do 31. října 2001 předložit návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o řízení před správními úřady (správní řád).

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, byl dne 22. října 2001 schválen usnesením vlády č. 1066. Tento zákon vláda předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, která jej dne 9. dubna 2002 ve třetím čtení neschválila.

Usnesením č. 602 ze dne 12. června 2002 vláda uložila ministru vnitra předložit jí správní řád znovu.

Návrh správního řádu byl spolu s návrhy novel některých zákonů, nezbytných v souvislosti s jeho přijetím, dne 26. srpna 2002 rozeslán do meziresortního připomínkového řízení.

Z jednotlivých připomínkových míst, jimž byl návrh zákona zaslán, k nejčastějším připomínkám patřil mimo jiné požadavek zpracování samostatného doprovodného zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu. Usnesení vlády č. 602 ze dne 12. června 2002 uložilo ministru vnitra předložit pouze návrh správního řádu. Součástí návrhu zákona rozeslaného do meziresortního připomínkového řízení byly proto jen změny zákonů nezbytné v souvislosti s přijetím správního řádu. V důsledku zásadních připomínek uplatněných v meziresortním připomínkovém řízení však došlo k rozšíření stávajících a doplnění dalších změnových částí do návrhu správního řádu. Vzhledem k poměrně velkému počtu novel navrhovaných v souvislosti s přijetím správního řádu byl proto zpracován mimo Plán legislativních prací vlády návrh samostatného zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, který je předkládán s návrhem správního řádu současně.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, obsahuje novelizaci 33 předpisů. Jeho části byly zpracovány na základě podkladů připravených jednotlivými ústředními správními úřady. Jedná se především o odstranění terminologických a jiných disproporcí, ke kterým by došlo v souvislosti s nabytím účinnosti nového správního řádu.

2. Zhodnocení platného právního stavu

Správní řízení bylo právním předpisem poprvé obecně upraveno až v roce 1928 formou vládního nařízení č. 8/1928, o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (o správním řízení). Toto vládní nařízení doposud nebylo po stránce obsahové ani po stránce legislativně technické formy překonáno. V roce 1955 bylo přijato nařízení vlády č. 20/1955 Sb., o řízení ve věcech správních, a v roce 1960 nařízení vlády č. 91/1960 Sb., o správním řízení, přičemž jejich úroveň byla sestupná, u správního řádu z roku 1960 deklasující.

V roce 1967 byl přijat zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Šlo o první zákonnou úpravu správního řízení, jež platila až do roku 2000 bez přímé novely.

Rozmanitost vztahů vznikajících mezi subjekty správního práva si však vyžádala existenci zvláštních úprav správního řízení pro specifické případy rozhodování o právních poměrech osob v oblasti veřejné správy.

Zvláštní úpravy často nepostihují všechny otázky, které by vzhledem k částečnému či úplnému vyloučení působnosti správního řádu postihovat měly, případně se po věcné stránce často zbytečně liší jedna od druhé, resp. od správního řádu. Existuje neodůvodněně velký počet různých „správních řízení“.

V některých případech právní předpis vylučuje použití správního řádu, aniž by sám obsahoval jinou úpravu předmětného správního řízení, což je v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (viz nálezy Ústavního soudu ČR č. 3/1997 Sb., ve věci návrhu na zrušení části ustanovení § 90 odst. 1 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů).

3. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Návrh správního řádu definuje základní zásady činnosti správních orgánů, která se uplatní na veškeré řízení před správními orgány, a to i v případě, že zvláštní úprava vyloučí použití správního řádu jako celku, aniž by obsahovala vlastní úpravu zásad řízení, což je konkretizace výše uvedeného ústavního principu.

Tento zákon sestává z částí zpracovaných na základě podkladů zaslaných jednotlivými ústředními správními úřady, které měly tímto příležitostí provést revizi potřebnosti odchýlných úprav od obecné úpravy správního řízení a tím aplikovat požadavek regulační reformy vyplývající z našeho členství v OECD.

4. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná právní úprava odstraňuje terminologické a jiné disproporce, které by v právním řádu nastaly v případě, že by nabyl účinnosti nový správní řád, aniž by současně nabyl účinnosti navrhovaný zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu.

Nezbytnost provedených úprav vyplývá též ze skutečnosti, že nový správní řád má širší rozsah působnosti než dosavadní předpis. Nevztahuje se pouze na rozhodování o právech a povinnostech účastníků řízení, ale na veškerý postup správních úřadů v oblasti veřejné správy.

5. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem České republiky.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, její slučitelnost s právními akty ES

Návrh respektuje požadavky vyhlášených mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána ve smyslu čl. 10 Ústavy České republiky, zejména Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované sdělením MZV č. 209/1992 Sb.

Správní řízení není jako ucelená materie upraveno právem Evropských společenství. Tzv. evropské správní právo, jako společné správní právo demokratických evropských států, je rozsáhlou a roztržitou úpravou představující souhrn zvláštních úprav. Obsahově lze toto právo charakterizovat jako správní právo ES, doplněné o právo Rady Evropy.

Za důležitý pramen tohoto práva je považována judikatura Evropského soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva, která obsahuje řadu obecných pravidel týkajících se činnosti veřejné správy. Mezi základní zásady správního řízení patří zejména zásada rovnosti, vázanosti správy právem, odpovědnosti správy, proporcionality a další. Tyto a další navazující zásady předkládaný návrh akceptuje.

Evropský standard právní úpravy správního řízení je obsažen především v dokumentech Rady Evropy. Základním dokumentem je Rezoluce Výboru ministrů Rady Evropy (77) 31 o ochraně jednotlivce v souvislosti s rozhodnutími správních orgánů. Na tuto rezoluci navazuje několik doporučení Výboru ministrů. Jedná se o Doporučení (80) 2 Výboru ministrů pro členské státy týkající se správní úvahy, Doporučení (81) 19 o přístupu k informacím, jež mají k dispozici veřejné orgány, Doporučení (84) 15 týkající se odpovědnosti veřejných orgánů za způsobenou škodu, Doporučení (87) 16 týkající se správního řízení, jímž mohou být dotčeny velké skupiny osob, Doporučení (89) 8 týkající se předběžných soudních opatření,

Doporučení (91) 1 týkající se správního trestání a Doporučení (91) 10 o předávání osobních dat uchovávaných veřejnými orgány třetím osobám.

Dokumenty Rady Evropy upravují vztahy v oblasti výkonu kompetencí správních orgánů týkající se zejména práv, právních zájmů nebo svobod fyzických a právnických osob.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, navazuje obsahově na návrh zákona správní řád, při jehož přípravě byly využity výše uvedené dokumenty Rady Evropy, s nimiž jsou tedy oba návrhy zákonů v souladu.

Pouze v části páté, upravující návrh novely zákona o ochraně hospodářské soutěže, se návrh nového ustanovení § 21 odst. 9 zákona dotýká čl. 13 odst. 6 Nařízení o kontrole spojování uživatelů (celexové č. 3 1989 R 4064) a čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 6 Nařízení implementujícího čl. 81 (85) a čl. 82 (86) Smlouvy o založení ES (celexové č. 3 1962 R 0017). Navrhované znění § 21 odst. 9 zákona o ochraně hospodářské soutěže je s těmito ustanoveními uvedených předpisů plně slučitelné.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava nepřinese zvýšení nároků na státní rozpočet.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I:

Dochází ke zrušení některých ustanovení zákona o obcích, která upravují institut veřejnoprávních smluv, a k odpovídající úpravě ve správním řádu. Tato ustanovení zákona o obcích byla do zákona o obcích začleněna až ve chvíli neschválení správního řádu a neobsahovala dostatečnou úpravu tohoto institutu. Původně se totiž předpokládalo použití úpravy veřejnoprávních smluv obsažené v novém správním řádu. Bude-li návrh správního řádu přijat, nebudou tato ustanovení zákona o obcích již potřebná a uplatní se komplexnější úprava obsažená ve správním řádu.

Rovněž se ruší ustanovení zákona o obcích, které upravuje úřední desku a přístup na ní. Správní řád obsahuje podrobnější ustanovení týkající se zřízení a přístupu na úřední desku.

K čl. II:

yy) Novelizace zákona o krajích souvisí s úpravou zřízení a přístupu na úřední desku, která je nově obsažena ve správním řádu. Ustanovení zákona o krajích, které upravuje úřední desku se tedy zrušuje a odkazuje se na příslušné ustanovení ve správním řádu.

zz)

aaa) K čl. III:

bbb) Změna zákona o hlavním městě Praze souvisí rovněž s úpravou zřízení a přístupu na úřední desku, která je nově obsažena ve správním řádu. Zrušuje se tedy ustanovení zákona o hlavním městě Praze upravující úřední desku a doplňují se příslušné odkazy.

ccc)

ddd) K čl. IV:

K jednotlivým ustanovením správního řádu, jejichž působnost se navrhuje ve vztahu ke zvláštnímu zákonu vyloučit:

- § 38 odst. 6 – Dohodovací řízení - Uvedené ustanovení by mohlo znamenat principiální zásah do nezávislosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) v rozhodovací činnosti, která je jednoznačně a výlučně svěřena do působnosti Úřadu, nehledě k tomu, že k rozporu vzhledem k takto vymezené působnosti Úřadu v oblasti veřejné podpory ani dojít nemůže.

- § 39 odst. 1, 2 a 3 a § 40 - Účastníci řízení - V řízení o povolování výjimek podle § 6 zákona o veřejné podpoře a v řízení o zrušení poskytnuté veřejné podpory podle § 10 tohoto zákona je účastníkem poskytovatel veřejné podpory, a je-li poskytovatelem vláda České republiky, navrhovatel veřejné podpory. V řízení o zrušení poskytnuté veřejné podpory je účastníkem i příjemce veřejné podpory. Vymezení okruhu účastníků řízení podle zákona o veřejné podpoře je provedeno v závislosti na speciální povaze řízení vedených podle zákona o veřejné podpoře. Poskytovatelem veřejné podpory je ten, kdo rozhoduje o jejím poskytnutí,

a navrhovatelem veřejné podpory je orgán, v jehož čele stojí člen vlády České republiky, který předkládá vládě návrh na poskytnutí veřejné podpory nebo návrh programu veřejné podpory. Účastníkem řízení může být rovněž osoba, o níž tak stanoví zvláštní zákon. Jiný subjekt ve smyslu zákona o veřejné podpoře nemůže být účastníkem řízení.

Speciální úprava jednotlivých řízení vedených podle zákona o veřejné podpoře a na ni navazující vymezení účastníků řízení nedovolují aplikovat v těchto řízeních obecnou úpravu účastníků řízení podle § 39 odst. 1, 2 a 3 a § 40 návrhu správního řádu. Účastníky řízení tedy nemohou být další osoby ve smyslu citovaných ustanovení návrhu správního řádu.

K čl. V:

K bodu 1

K jednotlivým ustanovením správního řádu, jejichž působnost se navrhuje ve vztahu ke zvláštnímu zákonu vyloučit:

- § 38 odst. 6 – Dohodovací řízení - Uvedené ustanovení by mohlo znamenat principiální zásah do nezávislosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) v rozhodovací činnosti, která je jednoznačně a výlučně svěřena do působnosti Úřadu, nehledě k tomu, že k rozporu vzhledem k takto vymezené působnosti Úřadu v oblasti veřejné podpory ani dojít nemůže.

- § 39 odst. 1, 2 a 3, § 40 - Účastníci řízení - Při správním řízení u Úřadu platí speciální právní úprava účastníků řízení, která je ve srovnání s obecnou úpravou správního řádu mnohem užší. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon“) stanoví v § 21 odst. 1, že účastník řízení je ten, o jehož právech nebo povinnostech má být v řízení rozhodnuto. V případě dohod narušujících soutěž podle § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 zákona jsou tedy účastníky řízení soutěžitelé, kteří jsou účastníky dohody. Účastníkem řízení, v němž se rozhoduje o zneužití dominantního postavení na trhu, je soutěžitel, který se zneužití dopustí (případně další soutěžitelé v případě společné dominance). V řízení o povolení spojení jsou pak účastníky řízení soutěžitelé, kteří se hodlají spojit přeměnou, mají nabýt podnik jiného soutěžitele nebo jeho podstatnou část smlouvou o prodeji podniku nebo mají založit společně kontrolovaný podnik. Účastníkem tohoto řízení je i soutěžitel, který má získat možnost přímo nebo nepřímo kontrolovat jiný podnik. V rozhodnutích Úřadu je tedy vždy rozhodováno o právech a povinnostech vyjmenovaných osob přímo. Zákon rovněž umožňuje Úřadu přiznat postavení účastníka řízení i osobě, jejíž práva a povinnosti mohou být rozhodnutím Úřadu podstatně dotčeny. Toto fakultativní oprávnění Úřadu rozšířit okruh účastníků řízení i na osoby, které prokáží, že jejich zájmy mohou být rozhodnutím Úřadu podstatně dotčeny, umožní Úřadu použití správního uvážení a je vedeno zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení. Postavení účastníka řízení Úřad přiznává zejména v případě existence možnosti podstatného zásahu do práv a povinností osoby, která ve smyslu § 21 odst. 1 věta druhá zákona požádá o přiznání postavení účastníka řízení.

Speciální úprava jednotlivých řízení vedených podle zákona o ochraně hospodářské soutěže a na ni navazující vymezení účastníků řízení nedovolují aplikovat v těchto řízeních obecnou úpravu účastníků řízení podle § 39 odst. 1, 2 a 3 a § 40 návrhu správního řádu. Účastníky řízení tedy nemohou být další osoby ve smyslu citovaných ustanovení návrhu správního řádu.

- § 84 odst. 1 a 2 – Pořádková pokuta – Je třeba vyloučit aplikaci tohoto ustanovení z důvodu zvláštní úpravy v zákoně o ochraně hospodářské soutěže (§ 22 odst.1 písm.b)) co do výše i důvodů jejího uložení. Při koexistenci obou ustanovení normy obecné a speciální by bylo možné předpokládat výkladové problémy vyplývající ze skutečnosti, že část pravidla pro řízení by vyplývala z obecné normy a část z normy speciální. Principy obsažené v dalších odstavcích § 84 návrhu správního řádu však již na řízení podle zákona o ochraně hospodářské soutěže vedle speciální úpravy, obsažené v § 22 odst.1 písm. b) zákona o ochraně hospodářské soutěže, aplikovat lze.

- § 121 odst. 3 – Zákaz reformatio in peius – Vzhledem k charakteru a specifickým řízení vedeného Úřadem podle tohoto zákona, v němž je třeba posoudit větší množství rozhodných skutečností, a to v případě podání opravného prostředku v rámci druhého stupně v plné jurisdikci, nelze vyloučit, že z řízení ve druhém stupni vyplyne nutnost změnit správní akt v neprospěch odvolatele tak, aby konečné rozhodnutí Úřadu bylo adekvátní zjištěné nebezpečnosti posuzovaného jednání z hlediska účelu zákona, bylo objektivní a po všech stránkách správné. Zásada zákazu reformatio in peius, byť je obdobně aplikována pro řízení trestní, včetně řízení o přestupcích, a pro většinu správních řízení vedených podle návrhu nového správního řádu má své opodstatnění, pro řízení vedená Úřadem ji s ohledem na jejich specifický charakter, který byl z celé řady odborných míst opakovaně potvrzen, aplikovat nelze.

- § 126 odst. 2 – Složení rozkladové komise - V případech specializovaných správních řízení vedených Úřadem se jeví jako nemožné nalézt dostatečný počet externích odborníků na danou problematiku, proto by složení komise, které by odpovídalo návrhu příslušného ustanovení správního řádu, nebylo v praxi možno dodržet. Formální požadavek na složení rozkladové komise byl tak mohl být na újmu kvality samotného rozhodovacího procesu, neboť v případě nemožnosti účasti externích členů v dostatečném počtu by mohlo dojít k paralyzování činnosti poradního orgánu vedoucího správního úřadu a tím i samotné rozhodovací činnosti. Vzhledem k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci od 1. ledna 2003 lze též předpokládat posílení objektivitu ve správních řízeních.

K bodu 2

§ 21 odst. 9 zákona o ochraně hospodářské soutěže – po vstupu do Evropské unie bude Úřad pro ochranu hospodářské soutěže činit rovněž úkony, jejichž provedení mu uloží Evropská komise a bude provádět některá šetření jednotlivých případů dohod mezi soutěžiteli, rozhodnutí sdružení soutěžitelů a jednání ve vzájemné shodě, která jsou zakázaná a neslučitelná se společným trhem podle čl. 81 (85) Smlouvy o založení ES, šetření případů zneužívání dominantního postavení podle čl. 82 (86) této smlouvy a případů spojování soutěžitelů, které budou jinak spadat do pravomoci Evropské komise. Půjde o přímý požadavek orgánů Evropských společenství ve vztahu k Úřadu, který bude povinen přijmout taková opatření, aby tato šetření bylo možné realizovat. V těchto případech tedy nepůjde o správní řízení, nýbrž pouze o řízení, ve kterém bude Úřad zčásti využívat jednotlivých institutů používaných ve správním řízení. V tomto řízení bude tedy Úřad aplikovat na základě dožadání orgánů Evropských společenství ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže a v závislosti na konkrétním případě rovněž procesní nástroje obsažené ve správním řádu a používané jinak ve správním řízení. Tuto skutečnost je tedy třeba jasně deklarovat v zákoně o ochraně hospodářské soutěže.

K čl. VI:

K jednotlivým ustanovením správního řádu, jejichž působnost se navrhuje ve vztahu ke zvláštnímu zákonu vyloučit:

- § 38 odst. 6 – Dohodovací řízení - Uvedené ustanovení by mohlo znamenat principiální zásah do nezávislosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) v rozhodovací činnosti, která je jednoznačně a výlučně svěřena do působnosti Úřadu, nehledě k tomu, že k rozporu vzhledem k takto vymezené působnosti Úřadu v oblasti veřejné podpory ani dojít nemůže.

- § 39 odst. 1, 2 a 3 a § 40 – Účastníci řízení - Správní řízení je v zákoně o zadávání veřejných zakázek upraveno v části čtvrté (dohled nad dodržováním zákona) hlava III (přezkoumávání úkonů zadavatele orgánem dohledu). Podle § 58 zákona o zadávání veřejných zakázek jsou účastníky řízení zadavatel a v řízení zahájeném z podnětu uchazeče též uchazeč, který podnět podal. V řízení proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podle § 58 zákona o zadávání veřejných zakázek jsou účastníky řízení též uchazeči, kteří se umístili na prvním až třetím pořadí.

Z uvedeného plyne, že podobně jako v případě zákona o veřejné podpoře je i řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek značně specifické a okruh účastníků řízení je zcela přesně dán. Obecnou právní úpravu účastníků řízení obsaženou v § 39 odst. 1 a 2 a § 40 návrhu správního řádu nelze tedy ani v tomto případě použít.

- § 84 odst. 1 a 2 – Pořádková pokuta – Navrhuje se vyloučit aplikaci tohoto ustanovení z důvodu zvláštní úpravy v zákoně o zadávání veřejných zakázek (§ 62 odst.2), co do výše i důvodu jejího uložení. Při koexistenci obou ustanovení normy obecné a speciální by bylo možné předpokládat výkladové problémy vyplývající ze skutečnosti, že část pravidla pro řízení by vyplývala z obecné normy a část z normy speciální. Principy obsažené v dalších odstavcích § 84 návrhu správního řádu však již na řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek vedle speciální úpravy, obsažené v § 62 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek, aplikovat lze.

- § 121 odst. 3 – Zákaz reformatio in peius – Vzhledem k charakteru a specifikům řízení vedeného Úřadem podle tohoto zákona, v němž je třeba posoudit větší množství rozhodných skutečností, a to v případě podání opravného prostředku v rámci druhého stupně v plné jurisdikci, nelze vyloučit, že z řízení ve druhém stupni vyplyne nutnost změnit správní akt v neprospěch odvolatele, tak, aby konečné rozhodnutí Úřadu bylo adekvátní zjištěné nebezpečnosti posuzovaného jednání z hlediska účelu zákona, bylo objektivní a po všech stránkách správné. Zásada zákazu reformatio in peius, byť je obdobně aplikována pro řízení trestní včetně řízení o přestupcích a pro většinu správních řízení vedených podle návrhu nového správního řádu má své opodstatnění, pro řízení vedená Úřadem ji s ohledem na jejich specifický charakter, který byl z celé řady odborných míst opakovaně potvrzen, aplikovat nelze.

- § 126 odst. 2 – Složení rozkladové komise - V případech specializovaných správních řízení vedených Úřadem se jeví jako nemožné nalézt dostatečný počet externích odborníků na danou problematiku, proto by složení komise, které by odpovídalo návrhu příslušného ustanovení správního řádu, nebylo v praxi možno dodržet. Formální požadavek na složení rozkladové komise byl tak mohl být na újmu kvality samotného rozhodovacího procesu,

neboť v případě nemožnosti účasti externích členů v dostatečném počtu by mohlo dojít k paralyzování činnosti poradního orgánu vedoucího správního úřadu a tím i k samotné rozhodovací činnosti. Vzhledem k očekávanému soudnímu přezkumu v plné jurisdikci od 1. ledna 2003 lze též předpokládat posílení objektivitu ve správních řízeních.

K čl. VII:

K bodu 1

Jedná se o určité zpřesnění, jež souvisí s dikcí návrhu správního řádu.

K bodu 2

Provádí se změna v souvislosti s tím, že platný zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, odkazuje na konkrétní ustanovení dosavadního správního řádu.

K čl. VIII:

Změna souvisí s novým institutem obsaženým v § 96 návrhu správního řádu. Jedná se o vydání zákonem stanoveného dokladu namísto písemného vyhotovení správního aktu.

K čl. IX:

Návrh reaguje na konstrukci vydávání správních aktů podle návrhu nového správního řádu.

K čl. X:

eee) K bodům 1, 2, 4, 5

Jedná se o legislativně-technické úpravy v souvislosti s novou terminologií správního řádu i v souvislosti s jeho širší působností.

K bodu 3:

Řízení o odstranění tvrdostí zákona, které by se vyskytly při provádění sociální péče, je řízením, které má svou věcnou podstatou mimořádný charakter, neboť jeho obsahem je realizace zmocnění překročit rámec obecně stanovené hmotněprávní úpravy. Vzhledem k mimořádnosti tohoto řízení není proto jeho důsledná formalizace důvodná.

K čl. XI:

Obecně:

V oblasti sociálně-právní ochrany dětí se v záležitostech upravených zákonem č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálně-právní ochraně dětí“), provádí správní řízení, které se řídí obecnými předpisy

o správním řízení, pokud nejsou výslovně stanoveny odchylky. V rámci správního řízení se rozhoduje např. o výchovných opatřeních, o svěřeni dítěte do předadopční nebo předpěstounské péče, o záležitostech spojených se zprostředkováním náhradní rodinné péče (zařazení žadatelů o zprostředkování do evidence, vyřazení z evidence, přerušeni zprostředkování), o vydání pověření k výkonu sociálně-právní ochrany a o odnětí tohoto pověření, o uložení pokuty za porušení povinností souvisejících s prováděním sociálně-právní ochrany, o odmítnutí žádosti o nahlédnutí do spisové dokumentace vedené o dítěti atd. Proto je nezbytné spojit s přijetím nového správního řádu rovněž novelizaci těch ustanovení zákona o sociálně-právní ochraně dětí, která se otázkami správního řízení zabývají.

fff) K bodu 1

V ustanovení § 60 zákon o sociálně-právní ochraně dětí výslovně odkazuje na použití zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, a činí tak přímo v textu zákonného ustanovení, nikoliv pouze prostřednictvím legislativní poznámky pod čarou. Z toho důvodu je žádoucí, aby zmíněné ustanovení odkazovalo obecně na použití správního řádu, ať už s legislativní poznámkou obsahující přesné označení nového správního řádu nebo i bez této poznámky.

K bodu 2

Zákon o sociálně-právní ochraně dětí v ustanovení § 64 odst. 2 vylučuje uplatnění lhůt pro vydání rozhodnutí v řízení o zařazení do evidence žadatelů o zprostředkování osvojení nebo pěstounské péče, přičemž přímo zmiňuje ustanovení § 49 dosud platného správního řádu (důvodem neuplatnění lhůt v tomto řízení je skutečnost, že podmínkou pro vydání rozhodnutí je podle zákona provedení zevrubného odborného posouzení žadatele, které je časově velice náročné). V souladu se zněním návrhu nového správního řádu se navrhuje nahradit dosavadní odkaz formulací, která v daném řízení vyloučí aplikaci ustanovení správního řádu o lhůtách pro vydání správního aktu.

ggg)

K čl. XII:

K bodu 1

Pro zrušení druhé věty § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, existují dva základní důvody.

Prvním důvodem je, že v platné právní úpravě zakotvená přiměřená aplikace obecné procesní úpravy správního řízení na postupy při vydávání posudků posudkovými komisemi MPSV v rámci veřejné správy je sama o sobě nevhodná vzhledem k § 1 odst. 2 a zejména k § 155 návrhu správního řádu. Vznikala by totiž jednak jakási „dvoustupňovitost“ přiměřené aplikace některých ustanovení správního řádu, jednak by vznikaly těžko řešitelné problémy s výkladem vzájemného vztahu § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. (stanoví přiměřenou aplikaci celého správního řádu na postupy při vydávání posudků PK MPSV) a § 155 nového správního řádu (stanoví na postupy při vydávání posudků plný dopad konkrétních ustanovení správního řádu spolu s přiměřenou aplikací ustanovení ostatních).

Pokud jde o rovinu věcnou, spočívá v nutnosti zvláštní právní úpravou vyloučit dopad § 155 správního řádu o jiných úkonech správních orgánů, protože některá ustanovení, jejichž aplikaci § 155 zakládá, jsou pro postupy lékařského posudkového orgánu MPSV nevhodná nebo nepoužitelná. Jde např. o § 11 odst. 1 o místní příslušnosti (jde o příslušnost ústředního správního úřadu), o § 12 (posudkové komise MPSV svými posudky, které podléhají u dalších

správních orgánů či u soudů zásadám volného hodnocení důkazů, nezakládají, nemění ani neruší právní vztahy fyzických nebo právnických osob), o § 22 odst. 2 (obecné pojetí usnášeníschopnosti kolegiálního orgánu je v rozporu se stávající filozofií a právní úpravou posudkových komisí MPSV) a o § 22 odst. 4 (povinnost vydat jednacím řádem by znamenala nepřiměřenou formalizaci postupu lékařů, jejichž činnost je v jádru především odbornými posudkově medicínskými postupy navazujícími na specifické lege artis).

Navržená úprava vztahu ustanovení ke správnímu řádu – viz bod 6.

K bodu 2

Doplnění písmena h) do ustanovení § 5 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, které upravuje pravomoci České správy sociálního zabezpečení, rozšiřuje pravomoc tohoto orgánu státní správy v souladu s § 162 odst. 1 správního řádu. To slouží ke zjednodušení administrativy, zejména ve vztahu k finančním úřadům, které by jinak podle cit. ust. správního řádu byly k výkonu rozhodnutí – exekuce – příslušné. Tím není dotčeno ust. § 161 správního řádu, ale zároveň se tím zúží okruh případů, kdy Česká správa sociálního zabezpečení dosud musela žádat o provádění výkonu svých rozhodnutí soudy.

K bodům 3, 7, 9, 10, 11, 12, 18 a 19

Jde o legislativně-technické zásahy související s předkládaným správním řádem.

hhh) K bodu 4

Doplnění písmena z) do ust. § 6 odst. 4 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, které upravuje pravomoci okresních správ sociálního zabezpečení, souvisí s bodem 2.

iii) K bodu 5

Zrušit § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., stanovící na postupy lékařů OSSZ při vydávání postupů přiměřenou aplikaci správního řádu, je nezbytné jednak z téhož důvodu jako zrušení § 4 odst. 2 věta druhá (viz výše), jednak s ohledem na postavení a organizační začlenění lékařů OSSZ a okruh subjektů, jímž jsou posudky lékařů OSSZ určeny. Zatímco posudky PK MPSV jsou určeny soudům anebo odvolacím správním orgánům (tedy vždy mimo strukturu MPSV, které samo žádná opravná řízení zakončovaná vydáním správního rozhodnutí, v nichž je posudek PK jedním z důkazů, nevede), jsou posudky lékařů OSSZ určeny nejen mimo strukturu správ sociálního zabezpečení, ale i jako zákonem předepsaný podklad pro rozhodování samotných OSSZ v prvoinstančních správních řízeních. Zrušení § 8 odst. 9 tak bude znamenat potřebné odlišení procesního režimu pro obě rozdílné procesní situace. Není důvod, aby na určitou fázi posledně uvedeného okruhu správních řízení dopadal správní řád pouze přiměřeně.

Navržená úprava vztahu ustanovení ke správnímu řádu – viz bod 6.

K bodu 6

V ustanoveních § 16a a 16b je navržena zvláštní právní úprava procesních postupů pro vydávání posudků posudkovými komisemi MPSV a pro vydávání posudků lékaři OSSZ, jednalo-li o posudky určené mimo strukturu správ sociálního zabezpečení, a to v rozsahu, který je považován za nezbytný z hlediska specifického podkladového charakteru jimi vydávaných posudků, předmětu posudkového řízení, začlenění těchto lékařských posudkových orgánů a jejich vztahu k orgánům, jímž jsou tyto lékařské posudky určeny.

Obdobný rozsah zvláštní procesní úpravy byl zapracován již do návrhů zákona o Sociální pojišťovně a o provádění sociálního pojištění a tzv. doprovodného zákona, v celém legislativním procesu k němu nebyly vzneseny připomínky a jeho nepřijetí bylo spojeno s celkovým osudem vládních návrhů (parlamentní tisky č. 776 a 777) v PSP ČR v r. 2001.

K bodu 8

Vzhledem k tomu, že v oblasti nemocenského pojištění působí při některých svých činnostech (zejména při poskytování dávek nemocenského pojištění) i zaměstnavatelé v pozici správního orgánu (rozhodují o poskytnutí veřejných prostředků, na které mají fyzické osoby nárok, třebaže jde o řízení sui generis), je nutné vyloučit je z možnosti ukládat (být i jen pořádkové) pokuty. Protože okresní správy sociálního zabezpečení vystupují v případech uvedených v § 32 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení právě v této dvojroli „zaměstnavatele-správního orgánu“, je třeba toto vyloučení subjektů ve stejné pozici upravit stejným způsobem.

jjj) K bodům 13 a 14

Navrhované ustanovení zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení upravuje speciální důvody pro přerušeni a zastavení řízení nad rámec návrhu správního řádu.

Tyto důvody jsou typické pouze pro řízení v důchodovém pojištění, kdy v případě předčasné žádosti o přiznání důchodu nelze ve lhůtách pro vydání správního aktu podle návrhu správního řádu rozhodnout v souladu s jeho § 3 a zároveň není praktické takové žádosti zamítat „pro předčasnost podání“. V přiměřeně „předčasné“ lhůtě se proto rozlišují důvody pro přerušeni, popřípadě zastavení řízení.

Institut „zákazu předčasného podání žádosti“ není považován za vhodný jednak pro pochybnosti o jeho skutečné účinnosti, jednak proto, že formu zákazů je vhodné používat spíše pro zamezení deliktního jednání. „Předčasnost“ podání žádosti znaky deliktu nevykazuje. Jedná se spíše o postup extra legem než contra legem.

K bodu 15

Navrhované ustanovení zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení obsahuje výjimky z citovaných ustanovení správního řádu v případech, kdy by aplikace těchto ustanovení správního řádu značně prodloužila dobu řízení o žádostech o dávky důchodového pojištění.

Zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení má jednak dostačující vlastní instituty [odbornou pomoc v § 6 odst. 4 písm. l) a předstihové řízení v § 40], jednak systém opravných prostředků (v § 89) a zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, obsahuje ustanovení, které je na hranicích hmotněprávních a procesněprávních norem [§ 56 odst. 1 písm. b)] a které lze aplikovat mimo přezkumné řízení.

Řízení z moci úřední pak orgán sociálního zabezpečení ve věcech důchodového pojištění zahajuje zpravidla bez nutnosti bezprostřední součinnosti účastníka takového řízení, neboť důvodem pro takové řízení je zpravidla právní skutečnost zjištěná od jiného subjektu než poživatele důchodu; proto je též v textu navrhovaného ustanovení záměrně užito slova „zpravidla“.

kkk) K bodu 16

Navrhované ustanovení zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vymezuje podmínky pro prodloužení řízení (resp. lhůty pro vydání rozhodnutí) nad rámec předpokládaný v příslušném ustanovení návrhu správního řádu upravujícím lhůty pro vydání správního aktu. Podmínky jsou dány jednak věcným rozsahem, jednak fakticky, protože zjišťování rozhodných skutečností u organizací, tj. zaměstnavatelů, se často prodlužuje o dobu, kdy se zjišťuje právní nástupce bývalého zaměstnavatele daného žadatele o důchod, a v případě zahraničních nositelů důchodového pojištění mezinárodní smlouvy upravující tuto oblast neobsahují ustanovení o běhu lhůt pro vzájemný písemný styk.

K bodu 17

Platební výměry o povinnosti plátců pojistného zaplatit dlužné pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, včetně penále za neodvedené pojistné a přírážku k pojistnému, vydávají orgány sociálního zabezpečení v převážné většině případů po předchozích kontrolách v prostorách plátců pojistného, o jejichž výsledcích a přijatých opatřeních sepisují za přítomnosti plátců kontrolní protokoly, které podepisují statutární zástupci kontrolovaných subjektů. Plátců pojistného jsou tímto způsobem informováni o kontrolních zjištěních a opatřeních, na jejichž základě jsou následně platební výměry vydávány. Vzhledem k tomu se navrhuje, aby se plátcům pojistného neoznamovalo zahájení řízení o vydání platebních výměrů.

K bodu 20

Řízení o odstranění tvrdosti je řízením sui generis, svou povahou se blíží řízením o milosti udělované prezidentem republiky, a proto na ně nelze vztahovat část druhou správního řádu, nýbrž pouze část první, zejména hlavu II.

lll) K bodu 21

V oblasti sociálního zabezpečení (tj. při provádění nemocenského pojištění a důchodového pojištění) plní řadu povinností též soukromé subjekty (zaměstnavatelé), přičemž v některých případech (tzv. „velcí“ zaměstnavatelé, tj. ti, kteří zaměstnávají více než 25 zaměstnanců, anebo sice méně, ale evidenci mezd pro ně vede jiný zaměstnavatel s více než 25 zaměstnanci) nemocenské pojištění přímo provádí prakticky v plném rozsahu. Stanovenou formou tedy osvědčují celou řadu skutečností, přičemž některá potvrzení či jiné obdobné akty (dále pro stručnost jen „potvrzení“) vydávají přímo ze zákona (tj. i bez žádosti zaměstnance - např. potvrzení o skutečnostech pro nárok na dávky nemocenského pojištění, pro jejich poskytování a výplatu podle § 29 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Nutnost důsledného postupu podle části páté navrhovaného správního řádu by postavila tyto subjekty před řadu obtížně řešitelných situací vyplývajících z toho, že se v naprosté většině případů jedná o vydávání potvrzení přímo jejich vlastním zaměstnancům, tj. osobám, s nimiž je zaměstnavatel v denním bezprostředním kontaktu. Tak např. povinnost zaměstnavatele zřídit úřední desku, která by byla přístupná 24 hodin denně, není - vzhledem ke specifickým vztahům zaměstnavatele a zaměstnance - nezbytná. Z tohoto důvodu se navrhuje přijetí takové úpravy, která umožňuje použít ta ustanovení části páté navrhovaného správního řádu, která jsou při vydávání potvrzení v oblasti nemocenského a důchodového pojištění potřebná.

V oblasti důchodového pojištění zaměstnavatelé obdobnou pozici nemají, a proto se v této oblasti obdobná úprava nenavrhuje.

mmm) K bodu 22

V řízeních podle zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení je z praktických i sociálních důvodů účelné stanovit výjimku z příslušných ustanovení správního řádu upravujících náklady řízení.

K čl. XIII:

K bodu 1 až 12

Jedná se převážně o legislativně technické úpravy a změny související s podrobnější a komplexnější úpravou v návrhu správního řádu.

K čl. XIV:

K bodu 1 až 4

Pro azylové řízení již podle platné právní úpravy platí správní řád subsidiárně. Tato koncepce, již považujeme za vhodnou, bude zachována i nadále. Specifičnost azylového řízení však neumožňuje převzít komplexní úpravu v obecné právní normě.

Platná právní úprava neumožňuje podat žádost o udělení azylu v zahraničí. Předpokládá se a vyžaduje pobyt účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky, dosažitelnost pro správní úkony a maximální spolupráce, ustanovení o doručování do zahraničí jsou proto pro azylové řízení nadbytečná. V případě, že by nedošlo k jejich vyloučení, mohli by někteří účastníci řízení o udělení azylu požadovat s odvoláním na úpravu ve správním řádu doručování písemností do zahraničí. Pro azylové řízení však není pro tento postup důvod.

Jedním ze základních principů azylového řízení je důvěrnost poskytnutých údajů, zejména osobních. Příslušné státní orgány jsou povinny zajistit, aby se o skutečnosti, že cizinec požádal v České republice o udělení azylu, nedozvěděly neoprávněné třetí osoby. Pokud by úřední deska byla veřejně přístupná a byl k ní zajištěn dálkový přístup, mohly by získat přístup k citlivým informacím i státní orgány zemí, které účastníci řízení o udělení azylu opouštějí. Jako optimální řešení se jeví zachovat současný stav, kdy jsou úřední desky umístěny v azylových zařízeních, kam mají přístup pouze osoby zde ubytované, resp. pracující.

Dlouhodobým trendem, který odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra zaznamenává, je vysoký počet osob, které azylovou proceduru opouštějí před vydáním rozhodnutí (tzv. svévolné odchody), jedná se o řádově tisíce osob ročně. Ustanovení opatrovníka těmto osobám, které o další pokračování azylového řízení nejeví zájem, je čistě formálním aktem, např. k posouzení žádosti o azyl je nezbytná osobní výpověď účastníka řízení o udělení azylu, kterou za něj opatrovník nemůže poskytnout. K problematice pobytu účastníka řízení o udělení azylu v cizině viz výše.

Vzhledem k výše již zmíněnému principu důvěrnosti v azylovém řízení není možné umožnit nahlížení do spisu jiným osobám, než je účastník řízení o udělení azylu, jeho zástupce, popř. zástupce UNHCR (§ 37 zákona o azylu).

Úprava ústního jednání je dostatečně upravena v zákoně o azylu. Vzhledem k pobytu účastníků řízení o udělení azylu v azylových zařízeních by povinnost informovat o konání ústního jednání v těchto zařízeních s pětidenním předstihem znamenala neodůvodněné prodlužování řízení a značné obtíže při vyřizování zjevně nedůvodných žádostí.

Zákon o azylu stanoví zvláštní lhůty pro vydání rozhodnutí v řízení o udělení azylu. Rozhodnutí je žadateli o azyl předáváno za přítomnosti tlumočnicka, ne ve všech případech je možné zajistit ve lhůtě stanovené pro vydání rozhodnutí i jeho předání. Některé jazyky ovládá v České republice jen několik osob, při předávání rozhodnutí je třeba vycházet i z jejich časových možností.

Navrhuje se též vyloučit ustanovení správního řádu o odvolacím řízení a řízení o rozkladu, neboť proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu, které nabývá právní moci dnem doručení, lze ve lhůtách stanovených zákonem o azylu podat přímo žalobu ke správnímu soudu.

K bodu 5

Jde o legislativně technické přizpůsobení nové úpravě ve správním řádu.

K čl. XV:

Jde o legislativně technickou úpravu v souvislosti s návrhem nového správního řádu.

nnn)

K čl. XVI:

K bodu 1 a 2

Jde o legislativně technické změny v souvislosti s návrhem nového správního řádu.

ooo)

K čl. XVII:

K bodu 1 a 2

Správní řád nově vymezuje pojem „správní orgán“ a „správní akt“. Vzhledem k tomu, že při placení i provádění exekuce na peněžitá plnění se bude postupovat podle zákona o správě daní a poplatků, je potřebné v této souvislosti jednak sjednotit terminologii a jednak vyřešit i určitý věcný nesoulad, neboť dle stávajícího znění zákona o správě daní a poplatků dle něj postupují pouze ty orgány, které jsou ve smyslu ustanovení odst. 3 § 1 uvedeného zákona v postavení správce daně.

K čl. XVIII:

Pětiletá lhůta k provedení exekuce uvedená v odst. 1 byla potřebná, když správní řád stanovil lhůtu tříletou. Při subsidiárním použití zákona o správě daní a poplatků, který stanoví

promlčecí lhůtu šestiletou, již není tato odchylka nutná a představovala by neodůvodněnou odchylku od režimu provádění jiných exekucí.

Ustanovení odstavce 2 je již obsaženo v § 162 odst. 3 návrhu správního řádu a bylo by tudíž duplicitní.

K čl. XIX:

Správní řád nově vymezuje pojmy „správní akt“ či „veřejnoprávní smlouva“. Proto je nutné jednak terminologické sjednocení ohledně pojmu „správní akt“ a jednak doplnění veřejnoprávní smlouvy mezi exekuční tituly.

K čl. XX:

Správní řád nově vymezuje pojmy „správní akt“ či „veřejnoprávní smlouva“. Proto je nutné jednak terminologické sjednocení ohledně pojmu „správní akt“ a jednak doplnění veřejnoprávní smlouvy mezi exekuční tituly.

ppp)

K čl. XXI:

K bodu 1

Přestože řízení o přihláškách vynálezů má charakter řízení správního, některé úkony v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví vyžadují speciální právní úpravu. Takováto úprava je dána zpravidla přímo v textu zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích (zákon č. 527/1990 Sb., ve znění zákona č. 521/1991 Sb., zákona č. 116/2000 Sb. a zákona č. 207/2001 Sb. – dále jen „patentový zákon“) V některých případech, a to i tehdy, jestliže speciální úprava není dána patentovým zákonem, nebude možné aplikovat ustanovení obecného správního řádu, a to jednak v důsledku harmonizačních prací patentového práva, které probíhají na půdě Světové organizace duševního vlastnictví, nebo z toho důvodu, že aplikace správního řádu by vytvářela překážky řádného řízení o přihlášce vynálezu.

Průmyslová práva působí erga omnes. Lze předpokládat, že jako účastníci řízení by mohly vystupovat takové osoby, které mají zájem na určitém udělení patentu, avšak pojmově nejsou účastníky příslušného řízení (např. původci řešení). Tyto osoby by neměly zasahovat do řízení a neměly by mít procesní oprávnění, která jim přiznává návrh správního řádu. Z tohoto důvodu je na patentovém zákonu, aby účastníky řízení vymežil jinak.

Ustanovení o ověřování presidiálních plných mocí je vyloučeno v řízení o vynálezech v důsledku připravované smlouvy o patentovém právu, která má umožnit bezformální styk mezi přihlašovatelem a jednotlivými patentovými úřady, kdy většina podání má být umožněna elektronickou cestou. V zájmu ekonomie řízení o přihláškách vynálezů není vhodné, aby v případě, že na jedné straně je více účastníků, mohli tito účastníci mít více zástupců. Naopak – již s ohledem na skutečnost, že zpravidla počet účastníků řízení není velký, je vhodné, aby všichni byli zastoupeni jedním zástupcem.

Patentový zákon obsahuje vlastní úpravu prominutí zmeškání lhůty, která lépe vyhovuje potřebám řízení o udělení patentu.

V důsledku toho, že o získání patentové ochrany na vynález rozhoduje přímo ústřední orgán státní správy, a to na základě poměrně složitého řízení, nelze aplikovat ustanovení

o lhůtách pro rozhodování a z tohoto důvodu i o ohrazení proti nečinnosti. Rovněž ustanovení o přerušení řízení je v řízení patentovém nadbytečné, neboť by nutilo správní orgán k vydání usnesení o přerušení řízení i v případech, kdy toto řízení nemůže běžet ze zákonných důvodů.

Výhrada vůči ustanovení ohledně složení rozkladové komise je odůvodněna počtem rozkladů, které jsou v průměru jednoho roku podány proti rozhodnutí Úřadu. Řízení o udělení patentu, popřípadě řízení o jeho zrušení, zahrnuje zpravidla posouzení otázek ryze technických (porovnání s jinými řešeními téhož problému, přínosu ke stavu techniky, posouzení uskutečnitelnosti apod.), včetně otázek patentoprávních (volba a interpretace příslušných ustanovení, včetně zajištění řádného procesu). Ve správním řízení před Úřadem tak činí posuzovatelé s příslušnou odbornou specializací při technickém průzkumu v rámci státní expertizy. Mimo státní experty pak příslušné znalosti a dovednosti mají zpravidla jen patentoví zástupci, jež však nelze pokládat za „nezávislé“ odborníky. Přesto, že nelze vyloučit existenci odborníků mimo prostor Úřadu průmyslového vlastnictví, Komoru patentových zástupců či členů Advokátní komory, při počtu 500 rozkladů ročně a nutnosti obsazení jedné rozkladové komise 3 nezávislými odborníky, se jeví tento požadavek obecného správního řádu v řízení před Úřadem jako nereálný.

K bodu 2

Speciální úprava zastavení řízení v zákoně o vynálezech a zlepšovacích návrzích bude nahrazena obecnou úpravou obsaženou v návrhu správního řádu.

K čl. XXII:

K bodu 1

Přestože řízení o přihláškách užitných vzorů má charakter řízení správního, některé úkony v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví vyžadují speciální právní úpravu. Takováto úprava je dána zpravidla přímo v textu zákona o užitných vzorech (zákon č. 478/1992 Sb., ve znění zákona č. 116/2000 Sb.) V některých případech, a to i tehdy, jestliže speciální úprava není dána zákonem o užitných vzorech, nebude možné aplikovat ustanovení obecného správního řádu, a to z důvodu, že aplikace správního řádu by vytvářela překážky řádného řízení o přihlášce užitného vzoru, zejména pak o jeho výmazu.

Průmyslová práva působí erga omnes. Lze předpokládat, že jako účastníci řízení by mohly vystupovat takové osoby, které mají zájem na ochraně užitného vzoru, avšak pojmově nejsou účastníky příslušného řízení. Tyto osoby by neměly zasahovat do řízení a neměly by mít procesní oprávnění, která jim přiznává obecný správní řád. Z tohoto důvodu je na zákoně o užitných vzorech, aby účastníky řízení vymezil jinak.

Ustanovení o ověřování presidiálních plných mocí je v řízení o užitných vzorech vyloučeno v důsledku připravované smlouvy o patentovém právu, která má umožnit bezformální styk mezi přihlašovatelem a jednotlivými patentovými úřady, kdy většina podání má být umožněna elektronickou cestou. V zájmu ekonomie řízení o přihláškách užitných vzorů není vhodné, aby v případě, že na jedné straně je více účastníků, mohli tito účastníci mít více zástupců. Naopak – již s ohledem na skutečnost, že zpravidla počet účastníků řízení není velký, je vhodné, aby všichni byli zastoupeni jedním zástupcem.

V některých institutech se řízení o užitných vzorech řídí patentovým zákonem, který obsahuje vlastní úpravu prominutí zmeškání lhůty, která lépe vyhovuje potřebám řízení před Úřadem.

V důsledku toho, že o získání ochrany užitným vzorem a zejména pak o jeho výmazu rozhoduje přímo ústřední orgán státní správy, a to na základě poměrně složitého řízení, nelze aplikovat ustanovení o lhůtách pro rozhodování a z tohoto důvodu i o ohrazení proti nečinnosti. Rovněž ustanovení o přerušení řízení je v řízení o užitném vzoru nadbytečné, neboť by nutilo správní orgán k vydání usnesení o přerušení řízení i v případech, kdy toto řízení nemůže běžet ze zákonných důvodů.

Výhrada vůči ustanovení ohledně složení rozkladové komise je odůvodněna počtem rozkladů, které jsou v průměru jednoho roku podány proti rozhodnutím Úřadu. Řízení o udělení patentu, popřípadě o jeho zrušení, zahrnuje zpravidla posouzení otázek ryze technických (porovnání s jinými řešeními téhož problému, přínosu ke stavu techniky, posouzení uskutečnitelnosti apod.), včetně otázek patentoprávních (volba a interpretace příslušných ustanovení, včetně zajištění řádného procesu). Ve správním řízení před Úřadem tak činí posuzovatelé s příslušnou odbornou specializací při technickém průzkumu v rámci státní expertizy. Mimo státní experty pak příslušné znalosti a dovednosti mají zpravidla jen patentoví zástupci, jež však nelze pokládat za „nezávislé“ odborníky. Přesto, že nelze vyloučit existenci odborníků mimo prostor Úřadu průmyslového vlastnictví, Komoru patentových zástupců či členů Advokátní komory, při počtu 500 rozkladů ročně a nutnosti obsazení jedné rozkladové komise 3 nezávislými odborníky, se jeví tento požadavek obecného správního řádu v řízení před Úřadem jako nereálný.

K bodu 2

Speciální úprava zastavení řízení v zákoně o vynálezech a zlepšovacích návrzích bude nahrazena obecnou úpravou obsaženou v návrhu správního řádu, je tedy nutno i zde vypustit příslušný odkaz.

K čl. XXIII:

K bodu 1

Přestože řízení o přihláškách topografií polovodičových výrobků má charakter řízení správního, některé úkony v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví vyžadují speciální právní úpravu. Takováto úprava je dána zpravidla přímo v textu zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků (zákon č. 529/1991 Sb., ve znění zákona č. 116/2000 Sb) V některých případech, a to i tehdy, jestliže speciální úprava není dána zákonem o ochraně topografií, ani patentovým zákonem, jehož některá ustanovení se aplikují i v řízení o ochraně topografií polovodičových výrobků, nebude možné aplikovat ustanovení obecného správního řádu, a to jednak v důsledku harmonizačních prací patentového práva, které probíhají na půdě Světové organizace duševního vlastnictví, nebo z toho důvodu, že aplikace správního řádu by vytvářela překážky řádného řízení o přihlášce topografie.

Průmyslová práva působí erga omnes. Lze předpokládat, že jako účastníci řízení by mohly vystupovat takové osoby, které mají zájem na ochranně topografie, avšak pojmově nejsou účastníky příslušného řízení. Tyto osoby by neměly zasahovat do řízení a neměly by mít procesní oprávnění, která jim přiznává obecný správní řád. Z tohoto důvodu je na zákoně o topografiích, aby účastníky řízení vymezil jinak.

Ustanovení o ověřování presidiálních plných mocí je v řízení o ochraně topografií polovodičových výrobků vyloučeno v důsledku tendencí probíhajících na půdě Světové organizace duševního vlastnictví, které mají umožnit bezformální styk mezi přihlašovatelem a jednotlivými patentovými úřady, kdy většina podání má být umožněna elektronickou cestou. V zájmu ekonomie řízení o přihláškách topografií není vhodné, aby v případě, že na jedné straně je více účastníků, mohli tito účastníci mít více zástupců. Naopak – již s ohledem na skutečnost, že zpravidla počet účastníků řízení není velký, je vhodné, aby všichni byli zastoupeni jedním zástupcem.

V některých institutech se řízení o topografii polovodičových výrobků řídí patentovým zákonem, který obsahuje vlastní úpravu prominutí zmeškání lhůty, která lépe vyhovuje potřebám řízení před Úřadem.

V důsledku toho, že o získání ochrany na topografii rozhoduje přímo ústřední orgán státní správy, a to na základě poměrně složitého řízení, nelze aplikovat ustanovení o lhůtách pro rozhodování a z tohoto důvodu i o ohrazení proti nečinnosti. Rovněž ustanovení o přerušení řízení je v řízení o topografii nadbytečné, neboť by nutilo správní orgán k vydání usnesení o přerušení řízení i v případech, kdy toto řízení nemůže běžet ze zákonných důvodů.

Jakkoli proti rozhodnutí Úřadu ve věcech topografie nebyl dosud podán jediný rozklad, jeví se požadavek obecného správního řádu o nutnosti obsazení jedné rozkladové komise 3 nezávislými odborníky v případném řízení před Úřadem jako nereálný (viz i odůvodnění k návrhům novel dalších zvláštních zákonů v působnosti Úřadu).

K bodu 2

Speciální úprava zastavení řízení v zákoně o vynálezech a zlepšovacích návrzích bude nahrazena obecnou úpravou obsaženou v návrhu správního řádu, je tedy nutno i zde vypustit příslušný odkaz.

K čl. XXIV:

K bodu 1 a 2

Úprava týkající se užití jazyka vyplývající z návrhu správního řádu je vhodnější, než dosavadní úprava vyplývající ze zákona o ochranných známkách (zákon č. 137/1995 Sb., ve znění zákona č. 191/1999 Sb., a zákona č. 116/2000 Sb. – dále jen „známkový zákon“), a proto se známkový zákon v tomto směru upravuje. Rovněž úprava zastavení řízení v návrhu správního řádu je i pro potřeby řízení o ochranných známkách koncipována vhodněji než stávající speciální úprava.

qqq) K bodu 3

Přestože řízení o přihláškách ochranných známek má bezpochyby charakter řízení správního, některé úkony v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví vyžadují speciální právní úpravu. Takováto úprava je dána zpravidla přímo v textu známkového zákona.

V některých případech, a to i tehdy, jestliže speciální úprava není dána známkovým zákonem, nebude možné aplikovat ustanovení obecného správního řádu, a to jednak v důsledku mezinárodní smlouvy, již je Smlouva o známkovém právu (č. 199/1996 Sb.),

nebo z toho důvodu, že aplikace správního řádu by vytvářela překážky řádného řízení o přihlášce ochranné známky.

Ustanovení o ověřování presidiálních plných mocí je v řízení o ochranných známkách vyloučeno v důsledku Smlouvy o známkovém právu, která má umožnit bezformální styk mezi přihlašovatelem a jednotlivými patentovými úřady, kdy většina podání má být umožněna elektronickou cestou. V zájmu ekonomie řízení o přihlášce ochranné známky není vhodné, aby v případě, že na jedné straně je více účastníků, mohli tito účastníci mít více zástupců. Naopak – již s ohledem na skutečnost, že zpravidla počet účastníků řízení není velký, je vhodné, aby všichni byli zastoupeni jedním zástupcem.

Známkový zákon obsahuje vlastní úpravu prominutí zmeškání lhůty, která lépe vyhovuje potřebám řízení o zápisu ochranné známky do rejstříku.

V důsledku toho, že o zápisu ochranné známky do rejstříku rozhoduje přímo ústřední orgán státní správy, a to na základě poměrně složitého řízení, nelze aplikovat ustanovení o lhůtách pro rozhodování a z tohoto důvodu i o ohrazení proti nečinnosti. Rovněž ustanovení o přerušení řízení je v řízení o přihlášce ochranné známky nadbytečné, neboť by nutilo správní orgán k vydání usnesení o přerušení řízení i v případech, kdy toto řízení nemůže běžet ze zákonných důvodů.

Výhrada vůči ustanovení ohledně složení rozkladové komise je odůvodněna počtem rozkladů, které jsou v průměru jednoho roku podána proti rozhodnutím Úřadu. Přesto, že nelze vyloučit existenci odborníků mimo prostor Úřadu průmyslového vlastnictví, Komoru patentových zástupců či členů Advokátní komory, kteří nesplňují podmínku nezávislosti, při počtu 500 rozkladů ročně a nutnosti obsazení jedné rozkladové komise 3 nezávislými odborníky, se jeví tento požadavek obecného správního řádu v řízení před Úřadem jako nereálný.

K čl. XXV:

K bodu 1

Přestože řízení o přihláškách průmyslových vzorů má charakter řízení správního, některé úkony v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví vyžadují speciální právní úpravu. Takováto úprava je dána zpravidla přímo v textu zákona o ochraně průmyslových vzorů (zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů), k němuž je navrhovaný správní řád v poměru subsidiarity.

Průmyslová práva působí erga omnes. Lze předpokládat, že jako účastníci řízení by mohly vystupovat takové osoby, které mají zájem na přihlašovaném průmyslovém vzoru, avšak pojmově nejsou účastníky příslušného řízení. Tyto osoby by neměly zasahovat do řízení a neměly by mít procesní oprávnění, která jim přiznává obecný správní řád. Z tohoto důvodu je na zákoně o průmyslových vzorech, aby účastníky řízení vymežil jinak.

Ustanovení o vyloučení ověřování presidiálních plných mocí je navrženo v zájmu zachování jednotnosti některých procesněprávních ustanovení týkajících se řízení o získání ochrany jednotlivým předmětům průmyslového vlastnictví před Úřadem průmyslového vlastnictví, zejména pak v důsledku organizace práce na Úřadě. V zájmu ekonomie řízení o přihláškách průmyslových vzorů není vhodné, aby v případě, že na jedné straně je více účastníků, mohli tito účastníci mít více zástupců. Naopak – již s ohledem na skutečnost, že

zpravidla počet účastníků řízení není velký, je vhodné, aby všichni byli zastoupeni jedním zástupcem.

Zákon o ochraně průmyslových vzorů obsahuje vlastní úpravu prominutí zmeškání lhůty, která lépe vyhovuje potřebám řízení před Úřadem.

V důsledku toho, že o získání ochrany na průmyslový vzor rozhoduje přímo ústřední orgán státní správy, a to na základě poměrně složitého řízení, nelze aplikovat ustanovení o lhůtách pro rozhodování a z tohoto důvodu i o ohrazení proti nečinnosti. Rovněž ustanovení o přerušení řízení je v řízení o udělení průmyslového vzoru nadbytečné, neboť by nutilo správní orgán k vydání usnesení o přerušení řízení i v případech, kdy toto řízení nemůže běžet ze zákonných důvodů.

Výhrada vůči ustanovení ohledně složení rozkladové komise je odůvodněna počtem rozkladů, které jsou v průměru jednoho roku podána proti rozhodnutí Úřadu. Řízení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, popřípadě o jeho výmazu, zahrnuje zpravidla posouzení otázek ryze odborných (porovnání s jinými řešeními téhož problému, přínosu ke stavu vnějších úprav, posouzení uskutečnitelnosti apod.), včetně otázek právních (volba a interpretace příslušných ustanovení zákona, včetně zajištění řádného procesu). Ve správním řízení před Úřadem tak činí posuzovatelé s příslušnou odbornou specializací při průzkumu zápisné způsobilosti v rámci státní expertizy. Mimo státní experty pak příslušné znalosti a dovednosti mají zpravidla jen patentoví zástupci, jež však nelze pokládat za „nezávislé“ odborníky.

rrr) K bodu 2

Speciální úprava zastavení řízení v zákoně o ochraně průmyslových vzorů bude nahrazena obecnou úpravou obsaženou v návrhu správního řádu.

K čl. XXVI:

Prestože řízení o přihláškách označení původu výrobků a zeměpisných označení má bezpochyby charakter řízení správního, některé úkony v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví vyžadují speciální právní úpravu. Takováto úprava je dána zpravidla přímo v textu zákona o označení původu a zeměpisných označení (zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele), k němuž je navrhovaný správní řád v poměru subsidiarity.

V některých případech, a to i tehdy, jestliže speciální úprava není dána známkovým zákonem, nebude možné aplikovat ustanovení obecného správního řádu, a to zejména z toho důvodu, že aplikace správního řádu by vytvářela překážky řádného řízení o přihlášce označení původu a zeměpisných označení.

Ustanovení o ověřování presidiálních plných mocí je v řízení o přihláškách označení původu a zeměpisných označení vyloučeno v důsledku požadavku na umožnění bezformálního styku mezi přihlašovatelem a registračním úřadem, kdy většina podání má být umožněna elektronickou cestou. V zájmu ekonomie řízení o přihláškách označení původu a zeměpisných označení není vhodné, aby v případě, že na jedné straně je více účastníků, mohli tito účastníci mít více zástupců. Naopak – již s ohledem na skutečnost, že zpravidla počet účastníků řízení není velký, je vhodné, aby všichni byli zastoupeni jedním zástupcem.

Jakkoli proti rozhodnutí Úřadu ve věcech označení původu a zeměpisných označení nedochází k častému podání rozkladu, jeví se požadavek obecného správního řádu o nutnosti obsazení jedné rozkladové komise 3 nezávislými odborníky v případném řízení před Úřadem

jako nereálný (viz i odůvodnění k návrhům novel dalších zvláštních zákonů v působnosti Úřadu).

Speciální úprava zastavení řízení v zákoně o ochraně označení původu a zeměpisných označení (stávající odstavec 2 ustanovení § 13) bude nahrazena obecnou úpravou obsaženou v návrhu správního řádu.

K čl. XXVII:

sss)

Vzhledem k připravované reformě správního řízení a správního trestání a nové právní úpravě archivnictví a spisové služby se jeví jako potřebné svěřit Ministerstvu vnitra koordinační úlohu v těchto oblastech, zejména ohledně návrhů nových právních předpisů.

Co se týče oblasti správního trestání, je navrhovaná změna v souladu s usnesením vlády č. 162 ze dne 20. února 2002, kterým se ministrům a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy ukládá koordinovat nové návrhy právní úpravy správního postihu ve své působnosti s ministrem vnitra za účelem dosažení souladu nové právní úpravy s navrhovanou koncepcí správního trestání.

Obdobná potřeba (tedy koordinace návrhů nových právních úprav) však vyvstává i v souvislosti s návrhem nového správního řádu, který reaguje na zásadní změny v uspořádání orgánů veřejné správy a ve složitosti problematiky, kterou musí tyto orgány řešit, nově upravuje působnost správního řádu a jeho systematiku, zavádí do správního řízení nové instituty a zpřesňuje současnou právní úpravu tam, kde její nedostatečnost umožňovala nejednoznačný výklad.

V souvislosti s výše popsanou reformou správního řízení a též v souvislosti s připravovanou novou právní úpravou archivnictví a spisové služby (na základě usnesení vlády č. 328 ze dne 3. dubna 2002) se jeví jako potřebné svěřit Ministerstvu vnitra podobnou koordinační roli i co se týče oblasti spisové služby.

K čl. XXVIII:

V souvislosti s přípravou nového správního řádu je třeba vyjasnit vztah mezi výkonem státní kontroly podle zákona č. 552/1991 Sb. a správním řízením a současně odstranit některé vážné nedostatky úpravy státní kontroly. Podle současné úpravy se musí kontrolní orgán a správní orgán (většinou tyto činnosti vykonává stejný správní orgán) vypořádat se stejnými skutečnostmi při vypracování protokolu o kontrole, rozhodnutí o námitkách proti protokolu, rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí ve správním řízení v prvním stupni, rozhodnutí ve druhém stupni a v některých případech ještě v řízení před správním soudem. Může tedy dojít k tomu, že se správní orgán až pětkrát vypořádává se stejnými nebo podobnými námitkami účastníka řízení. Tento stav snižuje efektivitu celého systému, aniž by skutečně posílil procesní práva účastníka či přinesl jakoukoliv jinou podstatnou výhodu.

Řešením je vypuštění nadbytečného „stupně“ rozhodování v kontrolním řízení – odvolání proti rozhodnutí o námitkách – a současně zajištění efektivní provázanosti kontroly a správního řízení. Proto v případě, že bude v určité lhůtě od doručení námitek zahájeno správní řízení, které navazuje na výsledky předmětné státní kontroly, se o námitkách již v rámci státní kontroly nemusí rozhodovat a kontrolní pracovník nebo vedoucí kontrolního orgánu rozhodne, že se námitky vyřídí v rámci správního řízení (ve většině případů totiž následně správní řízení vede správní orgán, který byl v dané věci i kontrolním orgánem), nebo

že se předají správnímu orgánu, který vede správní řízení (v případě, že tento správní orgán není současně i kontrolním orgánem). Správní orgán je povinen vzít obsah námitek v úvahu při vedení řízení a vypořádat se s nimi v odůvodnění rozhodnutí. Námitky kontrolované osoby se tak stanou jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí. Úprava přinese významné zefektivnění činnosti všech správních orgánů, které běžně vykonávají státní dozor formou státní kontroly, a umožní uvolnit kapacity inspektorů, kteří se v současné době zabývají vyřizováním námitek a odvolání proti rozhodnutím o námitkách, pro potřebnou kontrolní činnost. Inspektoři tak přestanou suplovat úlohu správního orgánu.

K čl. XXIX:

Přechodné ustanovení, vztahující se na zákon o státní kontrole, stanoví, že o námitkách podaných před účinností nové úpravy se rozhodne podle úpravy stávající.

K čl. XXX:

K bodu 1

Rozhodnutí o odkladu povinné školní docházky, o dodatečném odložení povinné školní docházky, o zařazení dítěte do speciální školy, k přijetí ke studiu do střední nebo vyšší odborné školy, o přerušení studia, o přiznání a odnětí stipendia, o podmíněném vyloučení ze studia a o vyloučení ze studia, rozhodnutí o žádosti žáka o změně studijního nebo učebního oboru, a rozhodnutí o uznání předchozího vzdělání nelze atrahovat v první instanci na krajský úřad, protože tato rozhodnutí jsou založena na poznacích získávaných danou školou nebo školským zařízením po delší časové období, závisí na posouzení odborných předpokladů, podmínek místa, nebo se opírají o odborné posudky. Krajský úřad jako správní orgán druhého stupně by nemohl tyto požadavky kvalifikovaně splnit nebo by to bylo pro něj značně administrativně náročné. V ještě obtížnější situaci by bylo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy jako odvolací orgán.

K bodu 2

Podle stávajícího znění ustanovení se správní řád nevztahuje na školy zřízené podle § 14 odst. 2 zákona (tj. školy zřízené obcemi), avšak vztahuje se na školy zřízené podle § 16 (tj. školy zřízené kraji). Vzhledem k tomu, že jde v obou případech o školy zřízené územními samosprávnými celky, je nezbytné jejich vztah ke správnímu řádu upravit shodně.

K čl. XXXI:

Část pátá zákona o poštovních službách mění zákon č. 71/1967 Sb., konkrétně některá ustanovení o doručování. Účinností správního řádu dojde ke zrušení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, tedy i jeho příslušných novel. Institut doručování je v návrhu správního řádu upraven v § 28 až 34.

K čl. XXXII:

Změna zákona o elektronickém podpisu souvisí s vypuštěním část čtvrté, jenž mění zákon č. 71/1967 Sb., konkrétně ustanovení týkající se podání. Účinností správního řádu dojde ke zrušení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, tedy i jeho příslušných novel. Institut podání je v návrhu správního řádu upraven v § 50.

K čl. XXXIII:

Část čtvrtá zákona č. 226/2002 Sb. je novelizací zákona č. 71/1967 Sb., konkrétně ustanovení o podání, související se změnou zákona o elektronickém podpisu. Účinností správního řádu dojde ke zrušení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, tedy i jeho příslušných novel. Institut podání je v návrhu správního řádu upraven v § 50.

K čl. XXXIV:

Změna zákona č. 309/2002 Sb. obsahuje změnu zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Tato změna souvisí s přijetím služebního zákona. Účinností správního řádu dojde ke zrušení zákona č. 71/1967 Sb., tedy i jeho příslušných novel.

K čl. XXXV:

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, by měl nabýt účinnosti současně se správním řádem.

V Praze dne2003

předseda vlády

ministr vnitra

TEXT ČÁSTÍ ZÁKONŮ

**TEXT ČÁSTÍ ZÁKONŮ V PLATNÉM ZNĚNÍ S VYZNAČENÍM NAVRHOVANÝCH
ZMĚN A DOPLNĚNÍ**

**K NÁVRHU ZÁKONA, KTERÝM SE MĚNÍ NĚKTERÉ ZÁKONY V SOUVISLOSTI S
PŘIJETÍM SPRÁVNÍHO ŘÁDU**

**ČÁST PRVNÍ
Změna zákona o obcích**

Čl. I

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb. a zákona č. 313/2002 Sb., se mění takto:

§ 12

(1) Obecně závazné vyhlášky a nařízení obce (dále jen "právní předpis obce") musí být vyhlášeny, což je podmínkou platnosti právního předpisu obce. Vyhlášení se provede tak, že se právní předpis obce vyvěsí na úřední desce^{3b}) obecního úřadu po dobu 15 dnů. Dnem vyhlášení právního předpisu obce je první den jeho vyvěšení na úřední desce. Kromě toho může obec uveřejnit právní předpis obce způsobem v místě obvyklým.

(2) Pokud není stanovena účinnost pozdější, nabývají právní předpisy obce účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení. Vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem, lze výjimečně stanovit dřívější počátek účinnosti, nejdříve však dnem vyhlášení.

(3) Nařízení obce vykonávající rozšířenou působnost se zveřejní též na úřední desce obecních úřadů působících ve správním obvodu obce s rozšířenou působností.

(4) Obec vede evidenci právních předpisů, které vydala. Evidence právních předpisů obsahuje číslo a název právního předpisu, datum jeho schválení, datum nabytí jeho platnosti,

datum nabytí jeho účinnosti, popřípadě i datum pozbytí jeho platnosti. Právní předpisy obce se označují pořadovými čísly. Číselná řada se uzavírá vždy koncem každého kalendářního roku.

(5) Právní předpisy obce a jejich evidence musí být každému přístupny u obecního úřadu v obci, která je vydala. Nařízení vydané obcí vykonávající rozšířenou působnost musí být každému přístupné též u obecních úřadů působících v jejím správním obvodu. Právní předpis obce zašle obecní úřad neprodleně po jeho vyhlášení příslušnému krajskému úřadu a dále Ministerstvu vnitra, pokud o to toto ministerstvo požádá.

^{3b)} § 35 zákona č. .../2003 Sb., správní řád.

§ 39

(1) Záměr obce prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku obec zveřejní po dobu nejméně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce vyvěšením na úřední desce^{3b)} obecního úřadu, aby se k němu mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Záměr může obec též zveřejnit způsobem v místě obvyklým. Pokud obec záměr nezveřejní, je právní úkon od počátku neplatný. Nemovitost se v záměru označí údaji podle zvláštního zákona^{15a)} platného ke dni zveřejnění záměru.

(2) Při úplatném převodu majetku se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem. Odchylka od ceny obvyklé musí být zdůvodněna.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jde-li o pronájem bytů a hrobových míst anebo pronájem nebo o výpůjčku majetku obce na dobu kratší než 30 dnů nebo jde-li o pronájem nebo výpůjčku právnické osobě zřízené obcí.

^{15a)} § 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Hlava III

Přenesená působnost

§ 61

(1) Přenesená působnost ve věcech, které stanoví zvláštní zákony, je

- a) v základním rozsahu svěřeném obci vykonávána orgány obce určenými tímto nebo jiným zákonem nebo na základě tohoto zákona; v tomto případě je území obce správním obvodem,
- b) v rozsahu pověřeného obecního úřadu (§ 64) vykonávána tímto úřadem,
- c) v rozsahu obecního úřadu obce s rozšířenou působností (§ 66) vykonávána tímto úřadem.

(2) Při výkonu přenesené působnosti se orgány obce řídí

- a) při vydávání nařízení obce zákony a jinými právními předpisy,

b) v ostatních případech též

1. usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů; tato usnesení a tyto směrnice nemohou orgánům obcí ukládat povinnosti, pokud nejsou zároveň stanoveny zákonem; podmínkou platnosti směrnic ústředních správních úřadů je jejich publikování ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí;

2. návrhy opatření, popřípadě rozhodnutím krajského úřadu, učiněnými podle zvláštního zákona^{18a)} v rámci kontroly výkonu přenesené působnosti.

(3) Metodickou a odbornou pomoc ve věcech uvedených v odstavci 2 vykonává vůči orgánům obcí krajský úřad.

§ 62

Obce obdrží ze státního rozpočtu příspěvek na plnění úkolů v přenesené působnosti.

§ 63

(1) Obce, jejichž orgány vykonávají přenesenou působnost ve stejném správním obvodu obce s rozšířenou působností, mohou uzavřít veřejnoprávní smlouvu, podle níž budou orgány jedné obce vykonávat přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti pro orgány jiné obce (jiných obcí), která je (které jsou) účastníkem veřejnoprávní smlouvy. Předmětem veřejnoprávní smlouvy nemůže být přenesená působnost, která je na základě zákona svěřena orgánům jen některých obcí. K uzavření veřejnoprávní smlouvy je třeba souhlasu krajského úřadu.

(2) Veřejnoprávní smlouva musí obsahovat

- a) označení účastníků smlouvy,
- b) dobu trvání smlouvy,
- c) určení rozsahu přenesené působnosti, kterou budou orgány obce vykonávat pro orgány jiné obce (jiných obcí), a
- d) způsob úhrady nákladů spojených s výkonem přenesené působnosti podle písmene c).

Pověřený obecní úřad

§ 64

(1) Jako pověřený obecní úřad je pro účel výkonu přenesené působnosti označován v zákonech a jiných právních předpisech, popřípadě aktech řízení a úkonech podle § 61 odst. 2 písm. b), obecní úřad, který, vedle přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 písm. a), vykonává v rozsahu jemu svěřeném zvláštními zákony přenesenou působnost ve správním obvodu určeném prováděcím právním předpisem.

(2) Obce s pověřeným obecním úřadem stanoví zvláštní zákon.^{18b)}

^{18a)} § 93g písm. h) a § 93h zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

^{18b)} Příloha č. 1 k zákonu č. 314/2002 Sb.

§ 65

(1) Neplní-li orgán obce povinnost podle § 7 odst. 2, rozhodne krajský úřad, že pro ni bude přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti vykonávat pověřený obecní úřad, do jehož správního obvodu patří. Krajský úřad zároveň rozhodne o převodu příspěvku na výkon přenesené působnosti. Rozhodnutí vydává krajský úřad v přenesené působnosti; při jeho vydávání se nepostupuje podle správního řádu.

(2) Rozhodnutí krajského úřadu podle odstavce 1 se zveřejní nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce^{3b)} obecního úřadu obce, jejíž orgán neplnil povinnosti podle § 7 odst. 2.

§ 66

(1) Jako obecní úřad obce s rozšířenou působností je pro účel výkonu přenesené působnosti označován v zákonech a jiných právních předpisech, popřípadě aktech řízení a úkonech podle § 61 odst. 2 písm. b) obecní úřad, který, vedle přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 písm. a) a vedle přenesené působnosti podle § 64, vykonává v rozsahu jemu svěřeném zvláštními zákony přenesenou působnost ve správním obvodu určeném prováděcím právním předpisem.

(2) Obce s rozšířenou působností určuje zvláštní zákon.^{18c)}

§ 66a

(1) Obce s rozšířenou působností, jejichž obecní úřady vykonávají přenesenou působnost ve správním obvodu jednoho krajského úřadu, mohou uzavřít veřejnoprávní smlouvu, podle níž bude obecní úřad jedné obce s rozšířenou působností vykonávat přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti pro obecní úřad jiné obce (jiných obcí) s rozšířenou působností, která je účastníkem veřejnoprávní smlouvy. K uzavření veřejnoprávní smlouvy je třeba souhlasu Ministerstva vnitra, které jej vydává po projednání s věcně příslušným ministerstvem nebo jiným věcně příslušným ústředním správním úřadem.

(2) Veřejnoprávní smlouva musí obsahovat

- a) označení účastníků smlouvy,
- b) dobu trvání smlouvy,
- c) určení rozsahu přenesené působnosti, kterou bude obec s rozšířenou působností vykonávat pro jinou obec s rozšířenou působností,
- d) způsob úhrady nákladů spojených s výkonem přenesené působnosti podle písmene c).

§ 66b

(1) Neplní-li obecní úřad obce s rozšířenou působností povinnost podle § 7 odst. 2, rozhodne Ministerstvo vnitra po projednání s věcně příslušným ministerstvem nebo jiným věcně příslušným ústředním správním úřadem, že pro něj bude přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti vykonávat jiný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Rozhodnutí Ministerstvo vnitra vydá do 60 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o neplnění povinnosti podle věty první. Ministerstvo vnitra zároveň rozhodne o převodu příspěvku na výkon přenesené působnosti. Při vydávání tohoto rozhodnutí se nepostupuje podle správního řádu.

^{18c)} Příloha č. 2 k zákonu č. 314/2002 Sb.

(2) Rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 se zveřejní na úřední desce^{3b)} obecního úřadu s rozšířenou působností, který neplnil povinnosti podle § 7 odst. 2, a na úředních deskách obecních úřadů v jeho správním obvodu nejméně po dobu 15 dnů. Rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 se zveřejní ve Věstníku právních předpisů kraje.

(3) Ministerstvo vnitra na návrh obce s pověřeným obecním úřadem a s doporučením krajského úřadu a po projednání s příslušnou obcí s rozšířenou působností může rozhodnout o delegování určitého rozsahu výkonu státní správy obce s rozšířenou působností na obec s pověřeným obecním úřadem. Žádost podává obec nejpozději do 15. ledna kalendářního roku. Rozhodnutí Ministerstva vnitra může nabýt právní moci jen k 1. lednu kalendářního roku. Ministerstvo vnitra zároveň rozhodne o převodu příspěvků na výkon přenesené působnosti. Při vydání tohoto rozhodnutí se nepostupuje podle správního řádu.

(4) Rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 3 se uveřejní na úřední desce pověřeného obecního úřadu a na úředních deskách obecních úřadů v jeho správním obvodu nejméně po dobu 15 dnů. Dále se rozhodnutí uveřejní ve Věstníku právních předpisů kraje.

(4) § 66c Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro veřejnoprávní smlouvy ustanovení správního řádu.

(5) Obec, která je smluvní stranou veřejnoprávní smlouvy, ji bezodkladně poté, co byla uzavřena, zveřejní na úřední desce nejméně po dobu 15 dnů. Současně se uzavřená veřejnoprávní smlouva zveřejní ve Věstníku právních předpisů kraje. Obdobně se postupuje i při změně uzavřené veřejnoprávní smlouvy a při jejím zrušení.

(6) Uzavřená veřejnoprávní smlouva musí být každému přístupná na obecním úřadu obce, která je její smluvní stranou.

(1) Zastupitelstvo obce při stanovení počtu členů zastupitelstva obce přihlédne zejména k počtu obyvatel a velikosti územního obvodu. Počet členů stanoví tak, aby zastupitelstvo obce mělo v obci, městě, městském obvodu, městské části

do 500 obyvatel	5 až 15 členů
nad 500 do 3 000 obyvatel	7 až 15 členů
nad 3 000 do 10 000 obyvatel	11 až 25 členů
nad 10 000 do 50 000 obyvatel	15 až 35 členů
nad 50 000 do 150 000 obyvatel	25 až 45 členů
nad 150 000 obyvatel	35 až 55 členů.

(2) Počet členů zastupitelstva obce, který má být zvolen, se oznámí na úřední desce^{3b)} obecního úřadu nejpozději do 2 dnů po jeho stanovení. Kromě toho může být počet členů zastupitelstva obce uveřejněn způsobem v místě obvyklým.

(3) Rozhodující pro stanovení počtu členů zastupitelstva obce je počet obyvatel obce k 1. lednu roku, v němž se konají volby.

(4) Neurčí-li zastupitelstvo jinak, volí se počet členů zastupitelstva podle počtu členů zastupitelstva obce v končícím volebním období.

§ 93

(1) Obecní úřad informuje o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce. Informaci vyvěsí na úřední desce^{3b)} obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce; kromě toho může informaci uveřejnit způsobem v místě obvyklým.

(2) Zasedání zastupitelstva obce je veřejné.

(3) Požádá-li na zasedání zastupitelstva obce o slovo člen vlády nebo jím určený zástupce, senátor, poslanec, nebo zástupce orgánů kraje, musí mu být uděleno.

§ 125

(1) Pozastaví-li Ministerstvo vnitra účinnost obecně závazné vyhlášky obce nebo výkon usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření obce v samostatné působnosti, vyvěsí obec toto rozhodnutí Ministerstva vnitra neprodleně na úřední desce^{3b)} obecního úřadu po dobu 15 dnů.

(2) Nález, kterým Ústavní soud ruší obecně závaznou vyhlášku obce, nebo rozhodnutí, kterým soud ruší usnesení, rozhodnutí nebo jiná opatření orgánu obce v samostatné působnosti, vyvěsí obec neprodleně na úřední desce obecního úřadu po dobu 15 dnů. Stejným způsobem vyvěsí obec rozhodnutí Ministerstva vnitra o zrušení rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce nebo výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce, rozhodnutí Ústavního soudu, na jehož základě pozbývá platnosti rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce a rozhodnutí soudu, na

jehož základě pozbývá platnosti rozhodnutí o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření obce v samostatné působnosti.

§ 127

(1) Odporuje-li nařízení obce zákonu, použije se § 124 obdobně.

(2) Na zveřejňování rozhodnutí týkajících se pozastavení účinnosti nebo zrušení nařízení obce se použije § 125 obdobně.

(3) Opatření orgánů obce v přenesené působnosti jiné než uvedené v odstavci 1, které je v rozporu se zákonem, jiným právním předpisem, v jejich mezích též s usnesením vlády nebo směrnicí ústředního správního úřadu, zruší krajský úřad, nezjedná-li nápravu orgán, který je vydal, ve lhůtě stanovené krajským úřadem.

(4) Opatření krajského úřadu podle odstavce 3 obec neprodleně vyvěsí na úřední desce^{3b)} obecního úřadu pod dobu 15 dnů.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o krajích

Čl. II

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb. a zákona č. 231/2002 Sb., se mění takto:

DÍL 2

Obecně závazné vyhlášky kraje a nařízení kraje

§ 6

Obecně závaznou vyhláškou kraje vydanou zastupitelstvem v mezích jeho samostatné působnosti lze ukládat povinnosti fyzickým a právnickým osobám, jen stanoví-li tak zákon.

§ 7

Na základě a v mezích zákona rada vydává právní předpisy v přenesené působnosti, je-li k tomu kraj zákonem zmocněn; tyto právní předpisy se nazývají nařízení kraje.

§ 8

(1) Obecně závazné vyhlášky kraje musí být v souladu se zákony a nařízení kraje musí být v souladu se zákony a právními předpisy vydanými vládou a ústředními správními úřady.

(2) Obecně závazná vyhláška kraje a nařízení kraje (dále jen "právní předpis kraje") nabývá platnosti dnem vyhlášení ve Věstníku právních předpisů kraje (dále jen "Věstník").

(3) Dnem vyhlášení právního předpisu kraje je den rozeslání příslušné částky Věstníku, který musí být uveden v jejím záhlaví.

(4) Právní předpis kraje nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení ve Věstníku, pokud v něm není stanoven pozdější počátek účinnosti.

(5) Vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem, lze výjimečně stanovit dřívější počátek účinnosti právního předpisu kraje, nejdříve však dnem vyhlášení. Dřívější počátek účinnosti musí být v právním předpise kraje uveden. V těchto případech se právní předpis kraje zveřejní též na úřední desce²⁾ krajského úřadu (dále jen "úřední deska"), na úředních deskách obecních úřadů obcí, kterých se dotýká, a v hromadných informačních prostředcích.

(6) Věstník se vydává v postupně číslovaných částkách označených pořadovými čísly. Právní předpisy kraje se ve Věstníku označují pořadovými čísly. Číselná řada právních předpisů kraje, jakož i číselná řada jednotlivých částek Věstníku, se uzavírá vždy koncem každého kalendářního roku.

(7) Věstník musí být každému přístupný na krajském úřadu, na obecních úřadech v kraji a na Ministerstvu vnitra (dále jen "ministerstvo").

(8) Kraj zveřejní stejnopis Věstníku i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

²⁾ § 35 zákona č. .../2003 Sb., správní řád.

§ 18

(1) Záměr kraje prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej anebo poskytnout jako výpůjčku kraj zveřejní po dobu nejméně 30 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu kraje vyvěšením na úřední desce,²⁾ aby se k němu mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Nemovitost se v záměru označí údaji podle zvláštního zákona^{9a)} platnými ke dni zveřejnění záměru. Pokud kraj záměr po uvedenou dobu nezveřejní, je právní úkon neplatný.

(2) Při úplatném převodu majetku se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem. Odchylka od ceny obvyklé musí být zdůvodněna.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jde-li o pronájem bytů, pronájem anebo výpůjčku majetku kraje na dobu kratší než 90 dnů nebo jde-li o pronájem nebo výpůjčku právnické osobě, jejímž zřizovatelem je kraj, nebo jde-li o pronájem silničního nebo silničního pomocného pozemku v souvislosti se zvláštním užíváním silnic podle zvláštního zákona.^{9b)}

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na výpůjčky nebo pronájem majetku svěřeného příspěvkovým organizacím zřízeným krajem, nestanoví-li zvláštní předpis nebo zastupitelstvo ve zřizovací listině jinak.

^{9a)} § 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{9b)} § 25 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

DÍL 1

Zastupitelstvo

§ 31

(1) Zastupitelstvo se skládá z členů zastupitelstva. Počet členů zastupitelstva činí v kraji s počtem obyvatel

a)	do 600 000 obyvatel	45 členů,
b)	nad 600 000 do 900 000 obyvatel	55 členů,
c)	nad 900 000 obyvatel	65 členů.

(2) Rozhodující pro stanovení počtu členů zastupitelstva je počet obyvatel kraje k 1. lednu roku, v němž se konají volby.

(3) Počet členů zastupitelstva, který má být zvolen, zveřejní krajský úřad nejpozději do 2 dnů od jeho stanovení na úřední desce²⁾ a dále ve Věstníku.

§ 42

(1) Zasedání zastupitelstva je veřejné. Krajský úřad zveřejní informaci o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva vždy nejméně 10 dnů předem na úřední desce²⁾ krajského úřadu, kromě toho může informaci zveřejnit způsobem v místě obvyklým.

(2) Návrh programu jednání zastupitelstva připravuje a předkládá zastupitelstvu ke schválení rada.

(3) O zařazení návrhů dalších bodů programu, přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva, rozhodne zastupitelstvo.

(4) Zúčastní-li se zasedání zastupitelstva člen vlády nebo jím pověřený zástupce, poslanec, senátor a požádá-li o slovo, musí mu být vždy uděleno.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o hlavním městě Praze

Čl. III

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 312/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

§ 36

(1) Záměry hlavního města Prahy nebo městských částí prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku hlavní město Praha nebo městská část zveřejní po dobu nejméně 15 dnů před schválením v orgánech hlavního města Prahy nebo v orgánech městských částí vyvěšením na úřední desce^{11a)} Magistrátu hlavního města Prahy nebo na úřední desce úřadu městské části, aby se k nim mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Záměr může hlavní město Praha nebo městská část zveřejnit způsobem v místě obvyklým. Pokud hlavní město Praha nebo městská část záměr nezveřejní, je právní úkon od počátku neplatný.

(2) Při úplatném převodu majetku se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem. Odchylka od ceny obvyklé musí být zdůvodněna.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jde-li o pronájem bytů anebo pronájem nebo výpůjčku jiného majetku hlavního města Prahy na dobu kratší než 30 dnů nebo jde-li o pronájem nebo výpůjčku právnické osobě, jejímž zřizovatelem je hlavní město Praha nebo městská část.

^{11a)} § 35 zákona č. .../2003 Sb., správní řád.

§ 45

(1) Podmínkou platnosti obecně závazné vyhlášky hlavního města Prahy a nařízení hlavního města Prahy (dále jen "právní předpis hlavního města Prahy") je jejich vyhlášení.

(2) Vyhlášení právního předpisu hlavního města Prahy se provede tak, že se uveřejní ve Sbírce právních předpisů hlavního města Prahy (dále jen "Sbírka").

(3) Právní předpis hlavního města Prahy nabývá účinnosti patnáctým dnem následujícím po dni jeho vyhlášení ve Sbírce, pokud v něm není stanoven pozdější počátek účinnosti.

(4) Vyžaduje-li to naléhavý zájem, lze výjimečně stanovit dřívější počátek účinnosti, nejdříve však dnem vyhlášení. Skutečnost, že právní předpis hlavního města Prahy nabývá dřívější účinnosti, musí být v právním předpisu hlavního města Prahy uvedena. Důvody, v čem spočívá naléhavý zájem, musí být současně s právním předpisem hlavního města Prahy zveřejněny na úřední desce^{11a}). V těchto případech se právní předpis hlavního města Prahy vyhlásí bezodkladně vyvěšením na úřední desce Magistrátu hlavního města Prahy, na úředních deskách úřadů městských částí, kterých se dotýká, a uveřejní se i v hromadných informačních prostředcích. Povinnost vyhlášení podle odstavce 2 tímto zůstává nedotčena.

(5) Hlavní město Praha vydává pro svůj územní obvod Sbírku.

(6) Sbírka se vydává v postupně číslovaných částkách, z nichž každá obsahuje v záhlaví označení dne, kdy byla rozeslána; tento den je dnem vyhlášení právního předpisu hlavního města Prahy.

(7) Právní předpisy hlavního města Prahy se opatřují pořadovými čísly. Číselná řada právních předpisů hlavního města Prahy, jakož i číselná řada jednotlivých částek Sbírky se uzavírá koncem kalendářního roku.

(8) Ve Sbírce se vyhláší uveřejněním plného znění právní předpisy hlavního města Prahy a nálezy Ústavního soudu vztahující se k právním předpisům hlavního města Prahy.

(9) Redakci Sbírky vykonává Magistrát hlavního města Prahy. Právní předpisy hlavního města Prahy musí být uveřejněny ve Sbírce nejdéle do 15 dnů ode dne jejich schválení příslušným orgánem hlavního města Prahy.

(10) Tiskové chyby se ve Sbírce opravují uveřejněním redakčního sdělení.

(11) Sbírka musí být každému přístupna u Magistrátu hlavního města Prahy, u úřadů městských částí a na ministerstvu.

§ 48

(1) Zastupitelstvo hlavního města Prahy se skládá z členů zastupitelstva hlavního města Prahy. Počet členů zastupitelstva hlavního města Prahy činí 55 až 70 členů.

(2) Počet členů zastupitelstva hlavního města Prahy na příští volební období stanoví zastupitelstvo hlavního města Prahy nejpozději 85 dnů přede dnem voleb do zastupitelstev v obcích. Pokud nebyl počet členů zastupitelstva určen v této lhůtě, volí se počet členů zastupitelstva hlavního města Prahy podle dolní hranice rozpětí uvedeného v odstavci 1.

(3) Počet členů zastupitelstva hlavního města Prahy, který má být zvolen, se oznámí na úřední desce^{11a)} Magistrátu hlavního města Prahy nejpozději do 2 dnů po jeho stanovení.

§ 60

(1) Zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy svolává písemně a se sdělením navrženého programu jednání primátor hlavního města Prahy, a to podle potřeby, nejméně však jednou za 3 měsíce.

(2) Primátor hlavního města Prahy je povinen svolat zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy na základě písemné žádosti alespoň jedné třetiny všech jeho členů. Zasedání se v takovém případě musí konat nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy byla doručena písemná žádost, která musí obsahovat předmět jednání, Magistrátu hlavního města Prahy.

(3) Magistrát hlavního města Prahy informuje občany hlavního města Prahy o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy na úřední desce^{11a)} Magistrátu hlavního města Prahy, a to nejméně 7 dní před jeho konáním.

(4) Zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy je veřejné.

(5) Požádá-li na zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy o slovo člen vlády nebo jím určený zástupce, senátor nebo poslanec, musí mu být uděleno.

(6) Jestliže při zahájení zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy není zastupitelstvo hlavního města Prahy usnášeníschopné (§ 62), primátor hlavního města Prahy zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy ukončí a svolá jeho náhradní zasedání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 15 dnů ode dne ukončeného zasedání.

§ 88

(1) Počet členů zastupitelstva městské části na příští volební období stanoví zastupitelstvo městské části nejpozději 85 dnů přede dnem voleb do zastupitelstev v obcích. Pokud nebyl počet členů zastupitelstva určen v této lhůtě, volí se počet členů zastupitelstva městské části podle dolní hranice rozpětí uvedeného v odstavci 2.

(2) Zastupitelstvo městské části při stanovení počtu členů zastupitelstva městské části přihlédne zejména k počtu obyvatel a velikosti územního obvodu městské části. Počet členů stanoví tak, aby zastupitelstvo městské části mělo v městské části

- a) do 500 obyvatel 5 až 9 členů,
- b) nad 500 do 3 000 obyvatel 7 až 15 členů,
- c) nad 3 000 do 10 000 obyvatel 11 až 25 členů,
- d) nad 10 000 do 30 000 obyvatel 15 až 25 členů,
- e) nad 30 000 do 70 000 obyvatel 25 až 35 členů,
- f) nad 70 000 obyvatel 35 až 45 členů.

(3) Počet členů zastupitelstva městské části, který má být zvolen, se oznámí na úřední desce^{11a)} úřadu městské části a případně též jiným způsobem v místě obvyklým nejpozději do 2 dnů po jeho stanovení.

(4) Rozhodující pro stanovení počtu členů zastupitelstva městské části je počet obyvatel městské části k 1. lednu roku, v němž se konají volby.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o veřejné podpoře

Čl. IV

Zákon č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře, se mění takto:

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Úřad do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto zákona zpracuje seznam poskytovaných veřejných podpor a programů veřejných podpor, včetně veřejných podpor, jejichž poskytování bylo zahájeno a nebylo ukončeno před účinností tohoto zákona.

§ 13

K provedení § 9 vydá Úřad vyhlášku upravující lhůty, ve kterých je informační povinnost plněna, a obsah informační povinnosti jako označení příjemce, výše a forma dané veřejné podpory, prohlášení, že nebyl překročen stanovený limit, a další informace požadované vždy podle jednotlivého druhu veřejné podpory.

§ 14

(1) Úřad zveřejňuje rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona ve Sbírce rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

(2) Lhůtu podle § 6 odst. 1 lze aplikovat nejdříve ke dni 11. července 1998, kdy nabylo účinnosti rozhodnutí č. 1/1998 Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé ze dne 24. června 1998 o přijetí prováděcích pravidel pro uplatnění ustanovení o státní podpoře.

§ 15

Pokud tento zákon nestanoví jinak, pro řízení před Úřadem se použijí ustanovení správního řádu s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování,¹⁶⁾ dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{16a)} a dále ustanovení o účastnících řízení^{16b)} a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení^{16c)}; ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona ^{16d)} se však použijí.

¹⁶⁾ § 38 odst. 6 správního řádu.

^{16a)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{16b)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{16c)} § 40 správního řádu.

^{16d)} § 39 odst. 3 správního řádu.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o ochraně hospodářské soutěže

Čl. V

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), se mění takto:

Hlava VI

Řízení u úřadu

§ 21

(1) Účastníkem řízení je ten, o jehož právech nebo povinnostech stanovených tímto zákonem má být v řízení rozhodnuto. Úřad může přiznat postavení účastníka řízení i osobě, jejíž práva nebo povinnosti mohou být rozhodnutím Úřadu vydaným podle tohoto zákona

podstatně dotčeny, pokud tato osoba před ukončením řízení o přiznání postavení účastníka řízení Úřad požádá.

(2) V řízení o dohodách narušujících hospodářskou soutěž následkem kumulativního účinku paralelních sítí podobných vertikálních dohod uzavřených pro distribuci stejného, srovnatelného nebo zaměnitelného zboží podle § 6 odst. 2 písm. c), kdy jednou ze stran těchto dohod je vždy tentýž soutěžitel, který jejich uzavření jiným soutěžitelům navrhuje, může Úřad omezit okruh účastníků řízení jen na tohoto soutěžitele.

(3) Návrh na zahájení řízení směřující proti soutěžitelům, kteří jsou účastníky dohod narušujících hospodářskou soutěž, nebo soutěžitelům zneužívajícím dominantní postavení nebo proti orgánům veřejné správy, popřípadě návrh podaný ve věcech mimo působnost tohoto zákona je podnětem k šetření, o jehož přijetí, odmítnutí či postoupení jinému orgánu Úřad písemně uvědomí navrhovatele bez vydání rozhodnutí. Jestliže ve věci, která je předmětem podání, Úřad zahájí řízení z vlastního podnětu, uvědomí podavatele o výsledcích šetření nebo o vydání rozhodnutí jen v případě, není-li účastníkem řízení podle odstavce 1.

(4) V řízeních vedených Úřadem podle tohoto zákona jsou soutěžitelé povinni podrobit se šetření Úřadu. Pro účely těchto šetření je Úřad oprávněn vyžadovat od soutěžitelů, a pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, od orgánů veřejné správy podklady a informace potřebné pro svoji činnost a prověřovat jejich úplnost, pravdivost a správnost. K tomuto účelu jsou zaměstnanci Úřadu oprávněni vstupovat na pozemky, do všech objektů, místností a dopravních prostředků, které jsou místem prověřování, nahlížet do obchodních knih a jiných obchodních záznamů, pořizovat si z nich výpisy a na místě požadovat ústní vysvětlení.

(5) Soutěžitelé jsou povinni poskytnout Úřadu na jeho vyžádání úplné, správné a pravdivé podklady a informace ve lhůtě jím stanovené a umožnit jejich prověření způsobem podle odstavce 4. Tato povinnost se vztahuje rovněž na orgány veřejné správy, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(6) Při vyžádání podkladů a informací Úřad uvede právní důvod a účel šetření a upozorní na to, že za jejich neposkytnutí nebo neumožnění jejich prověření může Úřad uložit pokutu podle § 22.

(7) Na návrh účastníka řízení, nebo jeví-li se to z povahy věci potřebné, Úřad nařídí ústní jednání. Úřad může k ústnímu jednání předvolat jako svědky osoby, jejichž informace mohou přispět k úplnému, skutečnému a spolehlivému zjištění stavu věci.

(8) Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, postupuje se v řízení u Úřadu podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování,¹⁵⁾ ustanovení o tom, komu lze uložit pořádkovou pokutu a do jaké výše ji lze uložit,^{15a)} ustanovení o zákazu změny napadeného správního aktu v neprospěch odvolatele,^{15b)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{15c)} a dále ustanovení o účastnících řízení^{15d)} a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení;^{15e)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{15f)} se však použijí.

(9) Ustanovení tohoto zákona se rovněž přiměřeně použijí na šetření prováděná na základě žádostí orgánů Evropských společenství podle práva Evropských společenství.

3 1962 R 0017

3 1989 R 4064

¹⁵⁾ § 38 odst. 6 správního řádu.

^{15a)} § 84 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{15b)} § 121 odst. 3 správního řádu.

^{15c)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{15d)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{15e)} § 40 správního řádu.

^{15f)} § 39 odst. 3 správního řádu.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o zadávání veřejných zakázek

Čl. VI

Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, se mění takto:

§ 60

Přezkoumání ostatních úkonů zadavatele

Je-li podán návrh v ostatních případech, než je uvedeno v § 59, orgán dohledu po jeho přezkoumání rozhodne, že

- a) nedošlo k porušení tohoto zákona, a návrh zamítne, nebo
- b) byl porušen tento zákon, a uloží zadavateli provést nápravu, popřípadě zadání veřejné zakázky zruší.

§ 60a

Zahájí-li orgán dohledu řízení z vlastního podnětu, platí ustanovení § 59 a 60 obdobně.

§ 61

Na přezkoumávání úkonů zadavatele u orgánu dohledu se používají ustanovení správního řádu, s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování,¹⁷⁾ ustanovení o tom, komu lze uložit pořádkovou pokutu a do jaké výše ji lze uložit,^{17a)} ustanovení o tom, které úkony lze činit po dobu přerušení řízení,^{17b)} ustanovení o zákazu změny napadeného správního aktu v neprospěch odvolatele,^{17c)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{17d)} a dále ustanovení o účastnících řízení^{17e)} a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení^{17f)}; ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{17g)} se však použijí.

¹⁷⁾ § 38 odst. 6 správního řádu.

^{17a)} § 84 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{17b)} § 87 odst. 1 správního řádu.

^{17c)} § 121 odst. 3 správního řádu.

^{17d)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{17e)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{17f)} § 40 správního řádu.

^{17g)} § 39 odst. 3 správního řádu.

§ 61a

Zveřejňování rozhodnutí

Orgán dohledu zveřejňuje svá pravomocná rozhodnutí vydaná v uplynulém kalendářním roce ve Sbírce rozhodnutí orgánu dohledu v oblasti zadávání veřejných zakázek a na internetových stránkách orgánu dohledu.

ČÁST SEDMÁ **Změna zákona o právu shromažďovacím**

Čl. VII

Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 259/2002 Sb., se mění takto:

Působnost úřadu

§ 8

Úřad může s ohledem na místní podmínky nebo na veřejný pořádek navrhnout svolavateli, aby se shromáždění konalo na jiném místě nebo v jinou dobu.

§ 9

Úřad může svolavateli uložit, aby shromáždění konané ve večerních hodinách bylo ukončeno tak, aby nedošlo k nepřiměřenému rušení nočního klidu.

§ 10

(1) Úřad, jemuž bylo shromáždění oznámeno, je zakáže, jestliže by oznámený účel shromáždění směřoval k výzvě:

- a) popírat nebo omezovat osobní, politická nebo jiná práva občanů pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání a sociální postavení nebo k rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti z těchto důvodů;
- b) dopouštět se násilí nebo hrubé neslušnosti;
- c) jinak porušovat ústavu a zákony.

(2) Úřad shromáždění zakáže též tehdy, jestliže

- a) se má konat na místě, kde by účastníkům hrozilo závažné nebezpečí pro jejich zdraví,
- b) na stejném místě a ve stejnou dobu se má podle dříve doručeného oznámení konat jiné shromáždění a mezi svolavateli nedošlo k dohodě o úpravě doby jeho konání; nelze-li určit, které oznámení bylo doručeno dříve, rozhodne se za účasti zástupců svolavatelů losováním.

(3) Úřad může shromáždění zakázat, má-li být konáno v místě, kde by nutné omezení dopravy a zásobování bylo v závažném rozporu se zájmem obyvatelstva, lze-li bez

nepřiměřených obtíží konat shromáždění jinde, aniž by se tím zmařil oznámený účel shromáždění.

(4) Úřad nemůže shromáždění zakázat z důvodů uvedených v odstavcích 2 a 3, jestliže svolavatel přijal návrh národního výboru podle § 8.

§ 11

(1) O zákazu shromáždění (§ 10) nebo době jeho ukončení (§ 9) rozhodne úřad bezodkladně, nejpozději však do tří dnů od okamžiku, kdy obdržel platné oznámení.

(2) Úřad písemně vyhotovení rozhodnutí vyvěsí na své úřední desce a rozhodnutí vyhlásí místním rozhlasem nebo jiným obdobným způsobem; pokud se má shromáždění konat na území dvou nebo více obcí, úřad zajistí, aby jeho rozhodnutí bylo vyhlášeno v obcích, v nichž se shromáždění má konat. Pokud o to svolavatel požádá, zašle mu úřad současně s vyvěšením rozhodnutí na úřední desce písemné vyhotovení na vědomí. Vyvěšením na úřední desce je rozhodnutí **oznámeno a** svolavateli doručeno. Na žádost svolavatele mu úřad vydá písemné vyhotovení rozhodnutí. Pokud úřad ve lhůtě uvedené v odstavci 1 nevyvěsí písemné vyhotovení rozhodnutí na své úřední desce, může svolavatel shromáždění uspořádat.

(3) Proti rozhodnutí úřadu podle odstavce 1 může svolavatel do 15 dnů od doručení podat opravný prostředek²⁾ u soudu, k němuž přiloží písemné vyhotovení rozhodnutí²⁾. Pro řízení platí obdobně ustanovení občanského soudního řádu o přezkoumávání rozhodnutí jiných orgánů²⁾. Opravný prostředek nemá odkladný účinek. Soud rozhodne do tří dnů. Rozhodnutí zruší, jestliže nebyly dány důvody k zákazu shromáždění. Svolavatel je pak oprávněn shromáždění uspořádat podle původního oznámení nebo později tak, aby shromáždění bylo uskutečněno do 30 dnů od právní moci rozhodnutí soudu. Jestliže shromáždění uspořádá v pozdější době, vyrozumí o tom úřad nejpozději 1 den před konáním shromáždění.

²⁾ § 65 až 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

§ 12

(1) Jestliže se shromáždění koná, ačkoliv bylo zakázáno, zástupce úřadu vyzve svolavatele, aby shromáždění neprodleně ukončil. Pokud svolavatel neučiní účinná opatření, aby se účastníci pokojně rozešli, sdělí zástupce úřadu účastníkům, že shromáždění je rozpuštěno a vyzve je, aby se pokojně rozešli. Sdělení musí obsahovat důvody k rozpuštění a upozornění na následky neuposlechnutí této výzvy a musí být učiněno takovým způsobem, aby bylo účastníkům srozumitelné a aby se s ním všichni účastníci shromáždění mohli seznámit.

(2) Za nepřítomnosti zástupce úřadu může shromáždění uvedené v odstavci 1 rozpustit způsobem tam stanoveným i příslušník Policie České republiky ve službě.

(3) Shromáždění, které se koná, aniž bylo oznámeno podle § 5, bude způsobem uvedeným v odstavci 1 rozpuštěno, jestliže nastaly okolnosti, které by odůvodnily jeho zákaz podle § 10 odst. 1 až 3. To platí i pro shromáždění, která nebyla svolána. Odpovědnost svolavatelů za přestupek není dotčena, i když shromáždění nebylo rozpuštěno.

(4) Způsobem uvedeným v odstavci 1 se postupuje i tehdy, jestliže shromáždění konané ve večerních hodinách pokračuje i po stanovené době ukončení (§ 9).

(5) Shromáždění, které bylo oznámeno a nebylo zakázáno, může být způsobem uvedeným v odstavci 1 rozpuštěno, jestliže se podstatně odchýlilo od oznámeného účelu takovým způsobem, že v průběhu shromáždění nastaly okolnosti, které by odůvodnily jeho zákaz podle § 10 odst. 1.

(6) Shromáždění uvedená v odstavci 3 a v odstavci 5 může zástupce úřadu rozpustit způsobem stanoveným v odstavci 1, jestliže účastníci shromáždění páchají trestné činy a nápravu se nepodařilo zjednat jiným způsobem, zejména zákrokem proti jednotlivým pachatelům. V nepřítomnosti zástupce úřadu tak může učinit velící příslušník Policie České republiky.

§ 13

Proti rozpuštění shromáždění může svolavatel nebo účastník shromáždění do 15 dnů podat námitky u soudu. Soud rozhodne, zda shromáždění bylo nebo nebylo rozpuštěno v souladu se zákonem. Pro řízení se jinak přiměřeně použijí ustanovení soudního řádu správního.²⁾

²⁾ § 65 až 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Společná ustanovení

§ 15

Na shromáždění občanů k účelu uvedenému v § 1 odst. 2, která nebyla svolána (§ 5), se vztahují § 1, 2, § 4 odst. 3, § 7, § 12 odst. 3 a 6, § 13 a 14.

§ 16

Na řízení o zákazu shromáždění nebo o době jeho ukončení podle § 11 se nevztahují ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů,⁴⁾ s výjimkou ustanovení o náležitostech správního aktu, o písemném vyhotovení správního aktu a o opravě zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení správního aktu^{4a)} a ustanovení o právní moci a vykonatelnosti.^{4b)} Řízení se považuje za zahájené dnem, kdy úřad obdržel oznámení; účastníkem řízení je svolavatel.

⁴⁾ Část druhá správního řádu.

^{4a)} § 90 až 92 správního řádu.

^{4b)} § 101 až 103 odst. 1 správního řádu.

ČÁST OSMÁ **Změna zákona o evidenci obyvatel**

Čl. VIII

Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění zákona č. 2/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

Hlava IV

Společná, přechodná a zmocňovací ustanovení

§ 19

Povinnost zachovávat mlčenlivost

(1) Zaměstnanci ministerstva, okresních úřadů, ohlašoven a obcí a zaměstnanci a příslušníci policie jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při provádění tohoto zákona nebo v přímé souvislosti s ním. Tato povinnost trvá i po skončení pracovněprávního nebo služebního poměru.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost mohou být zproštěny osoby uvedené v odstavci 1 pouze tím, v jehož zájmu tuto povinnost mají, anebo ve veřejném zájmu vedoucím zaměstnancem, a to písemně s uvedením rozsahu a účelu; tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle zvláštních právních předpisů¹⁵⁾ nebo podle § 22.

¹⁵⁾ Například § 8 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích

Čl. IX

Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 68/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb. a zákona č. 340/2000 Sb., se mění takto:

Vznik strany a hnutí

§ 6

(1) Strana a hnutí vznikají registrací nebo na základě skutečností, které ji nahrazují (§ 8 odst. 4 a 6 a § 21).

(2) Návrh na registraci strany a hnutí (dále jen "návrh na registraci") podává nejméně tříčlenný přípravný výbor strany a hnutí (dále jen "přípravný výbor"), který je oprávněn vyvíjet pouze činnost směřující ke vzniku strany a hnutí. Členy přípravného výboru musí být občané, kteří dosáhli věku 18 let. Návrh na registraci podepíše všichni členové přípravného výboru a uvedou svoje jména a příjmení, rodná čísla a bydliště. Dále uvedou, kdo z členů přípravného výboru je zmocněn jednat jejich jménem. K návrhu na registraci přípravný výbor připojí

- a) petici alespoň jednoho tisíce občanů požadujících, aby strana a hnutí vznikly. K podpisu pod peticí musí občan uvést své jméno a příjmení, rodné číslo a bydliště,
- b) stanovy (organizační řád) ve dvojnásobném vyhotovení, v nichž musí být uvedeny:

1. název a zkratka strany a hnutí,

2. sídlo,

3. programové cíle,

4. práva a povinnosti členů,

5. ustanovení o organizačních jednotkách, pokud budou zřízeny, zejména vymezení rozsahu, v němž mohou ve prospěch strany majetek nabývat, hospodařit a nakládat s ním, popřípadě nabývat jiná majetková práva, a rozsahu, v němž mohou jednat a zavazovat se jménem strany,

6. orgány včetně orgánů statutárních, rozhodčích a revizních, způsob jejich ustavování a vymezení jejich oprávnění,

7. způsob, jakým statutární orgány jednájí a podepisují, zda a v jakém rozsahu mohou činit právní úkony jménem strany a hnutí i jiní členové či pracovníci,

8. zásady hospodaření,

9. způsob stanovení členských příspěvků, mají-li členové strany a hnutí uloženu povinnost platit členské příspěvky. Členské příspěvky člena nesmí přesáhnout 50 000 Kč za kalendářní rok,

10. způsob naložení s majetkovým zůstatkem, který vyplyne z likvidace majetku a závazků v případě zrušení strany a hnutí, pokud tento zůstatek nepřipadne státu (§ 13 odst. 7).

(3) Název strany a hnutí a jeho zkratka se musí výrazně lišit od názvu a zkratky stran a hnutí, které již vyvíjejí činnost na území České republiky, aby nebyly vzájemně zaměnitelné.

(4) Sídlo strany a hnutí musí být na území České republiky.

(5) Pokud stanovy neurčují něco jiného, jedná jménem strany a hnutí až do ustavení orgánů uvedených v odstavci 2 písm. b) bodu 6 přípravný výbor. Orgány strany a hnutí musí být ustaveny nejpozději do 6 měsíců od vzniku strany a hnutí. Nejsou-li orgány v této lhůtě ustaveny, dá Ministerstvo vnitřní (dále jen "ministerstvo") podnět k návrhu na pozastavení činnosti strany a hnutí (§ 14).

§ 7

(1) Návrh na registraci se podává ministerstvu.

(2) Nemá-li návrh na registraci náležitosti podle § 6 nebo jsou-li v něm neúplné nebo nepřesné údaje, ministerstvo na to přípravný výbor bezodkladně, nejpozději do 5 dnů od doručení návrhu na registraci, písemně upozorní s tím, že dokud nebudou tyto nedostatky odstraněny, řízení o registraci nebude zahájeno.

(3) Neupozorní-li ministerstvo do 10 dnů od doručení návrhu na registraci přípravný výbor podle odstavce 2, má se za to, že návrh na registraci nemá nedostatky.

(4) Nesouhlasí-li přípravný výbor s upozorněním ministerstva, může se do 15 dnů od doručení upozornění domáhat u krajského soudu určení, že návrh na registraci nemá nedostatky. Proti rozhodnutí krajského soudu se nelze odvolat.

(5) Řízení o registraci je zahájeno dnem, kdy ministerstvu dojde návrh na registraci, který nemá nedostatky uvedené v odstavci 2, nebo dnem, kdy rozhodnutí krajského soudu podle odstavce 4 nabylo právní moci.

§ 8

(1) Ministerstvo registraci odmítne, jestliže stanovy strany a hnutí jsou v rozporu s § 1 až 5 a § 6 odst. 3 a 4. Jinak provede registraci.

(2) Ministerstvo provede registraci nebo rozhodne o jejím odmítnutí do 15 dnů ode dne zahájení řízení o registraci.

(3) Provede-li ministerstvo registraci, zašle ve lhůtě uvedené v odstavci 2 zmocněnci přípravného výboru jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace, a druhé vyhotovení stanov se s vyznačením registrace vloží do spisu.

(4) Nebylo-li zmocněnci přípravného výboru do 30 dnů od zahájení řízení o registraci doručeno rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace, strana a hnutí vzniknou dnem

následujícím po uplynutí této lhůty; tento den je dnem registrace. Na žádost zmocněnce přípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace.

(5) Přípravný výbor může do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí o odmítnutí registrace podat u příslušného soudu opravný prostředek.^{2a)} K přezkoumání je příslušný Nejvyšší soud České republiky.

(6) Pravomocné rozhodnutí soudu, kterým se ruší rozhodnutí ministerstva o odmítnutí návrhu na registraci, tuto registraci nahrazuje. Na žádost zmocněnce přípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace.

(7) Registraci provede ministerstvo zápisem strany a hnutí do rejstříku stran a hnutí.

(8) Vznik strany a hnutí, jejich název, zkratku a sídlo oznámí ministerstvo do 7 dnů ode dne registrace Českému statistickému úřadu.

^{2a)} § 250m občanského soudního řádu.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení

Čl. X

ttt)

Zákon č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 125/1990 Sb., zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 459/1990 Sb., zákona č. 9/1991 Sb., zákona č. 144/1991 Sb., zákona č. 582/1991 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 155/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

Část třetí

Společná ustanovení

§ 52

Pokuty a penále

(1) zrušen

(2) Okresní úřady ukládají pokuty v rámci své působnosti za porušení předpisů o sociálním zabezpečení upravujících sociální péči. Výnos z pokut je příjmem rozpočtu těchto okresních úřadů.

§ 53

Zvláštní příjemce

Obec

- a) rozhoduje o ustanovení zvláštního příjemce dávky sociální péče v případech stanovených zákonem o sociálním zabezpečení⁴⁶⁾ a o jeho uvolnění,
- b) dohlíží, jak zvláštní příjemce plní své povinnosti.

⁴⁶⁾ § 102 odst. 2 písm. a) zákona o sociálním zabezpečení.

Ustanovení o řízení

§ 54

(1) **Ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů²⁶⁾** se nevztahují na řízení

- a) zrušen
- b) zrušen
- c) zrušen
- d) o poskytování jednorázových peněžitých a věcných dávek podle § 32 odst. 2 písm. c), § 34 písm. b), jde-li o poskytování příspěvku na provoz motorového vozidla a příspěvku na úhradu pojistného, § 37 odst. 2 písm. c), § 40a písm. a) a b), § 43 písm. a) č. 1, § 44 odst. 1 písm. b) č. 2 a o příspěvku na společné stravování podle § 32 odst. 2 písm. a) a § 37 odst. 2 písm. a), jakož i o úkonech pečovatelské služby zajišťujících nezbytné životní potřeby, které jsou poskytovány bezplatně, pokud řízení o těchto dávkách a službách bylo zahájeno **orgánem sociálního zabezpečení z moci úřední**, nebo jestliže řízení zahájené na návrh skončí přiznáním dávky nebo služby v požadovaném nebo v právním předpise vymezeném rozsahu,
- e) o poskytování jednorázového peněžitého příspěvku podle § 14 odst. 2 a příspěvku poskytovaného organizacím a občanům na úhradu nákladů za sociální služby podle § 14 odst. 3,
- f) o poskytnutí věcné nebo peněžité dávky, popřípadě služby sociální péče, podle § 15 odst. 2 písm. a) bodu 3 a
- g) **o odstranění tvrdostí podle § 2 odst. 2.**

(2) Zjistí-li orgán sociálního zabezpečení v řízení podle odstavce 1 písm. d) zahájeném na návrh, že dávku nebo službu nemůže přiznat vůbec nebo v požadovaném rozsahu, nebo že by přiznáním dávky nebo služby mohly vzniknout právní povinnosti občanu, kterému má být dávka nebo služba přiznána, nebo jinému občanu, postupuje se podle obecných předpisů o správním řízení.

(3) zrušen

(4) V případech uvedených v odstavci 1 písm. d) a e) se místní příslušnost obcí a okresních úřadů řídí místem trvalého pobytu občana.

(5) V řízení podle odstavce 1 písm. d) se použijí ustanovení správního řádu o lhůtách pro vydání správního aktu.

²⁶⁾ Část druhá správního řádu.

§ 55

Odkladný účinek nemá odvolání proti rozhodnutí jímž byla dávka sociální péče odňata nebo snížena nebo jímž byla zastavena její výplata a nebo jímž byla dávka přiznána v menším než požadovaném nebo v právním předpise vymezeném rozsahu.

§ 55a

(1) V řízení o poskytnutí sociální péče podle § 44 odst. 1 písm. b) č. 1 je okresní úřad povinen rozhodnout do 14 dnů ode dne následujícího po dni doručení informace⁵²⁾ zdravotnického zařízení o termínu propuštění občana z tohoto zařízení, doložené písemným souhlasem občana s poskytnutím sociální péče.

(2) Odvolání podané proti rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 nemá odkladný účinek.

(3) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 se doručuje též zdravotnickému zařízení, v němž je občan umístěn; toto zařízení se přitom považuje za účastníka řízení.

(4) Řízení podle odstavce 1 zahájené z podnětu okresního úřadu se zastaví, jestliže občan písemně oznámí okresnímu úřadu, že nesouhlasí s poskytováním sociální péče ve zdravotnickém zařízení.

⁵²⁾ § 26 odst. 6 nařízení vlády ČR č. 216/1992 Sb.

§ 56

(1) Odchylně od **správního řádu** se místní příslušnost obcí, okresních úřadů a krajů ve věcech sociální péče řídí

- a) místem obce nebo sídlem okresního úřadu anebo sídlem kraje, který spravuje ústav nebo jiné zařízení sociální péče, do kterého má být občan přijat,
- b) místem obce nebo sídlem okresního úřadu, v jehož obvodu se zdržuje dítě, jestliže řešení otázek jeho výchovy a výživy nesnese odkladu,

- c) místem obce nebo sídlem okresního úřadu, v jehož správním obvodu se fyzická osoba zdržuje, jde-li o poskytnutí pomoci podle § 8a odst. 1 a 3 zákona č. 482/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- d) místem trvalého pobytu občana, jde-li o vydání průkazu mimořádných výhod.

(2) Místní příslušnost kraje podle § 3 odst. 3 se řídí místem pobytu fyzické osoby.

(3) Ve věcech, ve kterých podle tohoto zákona rozhoduje nebo činí opatření obec, se žádost o dávku nebo službu sociální péče podává obecnímu úřadu. V ostatních případech, ve kterých rozhoduje nebo činí opatření pověřený obecní úřad nebo okresní úřad, anebo orgán kraje v přenesené působnosti, se žádost podává tomuto orgánu.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. XI

uuu)

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

ČÁST OSMÁ

ŘÍZENÍ A MÍSTNÍ PŘÍSLUŠNOST

§ 60

Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se podle **správního řádu**.

§ 61

Místní příslušnost

(1) Místní příslušnost krajského úřadu, obecního úřadu obce s rozšířenou působností a obce se řídí místem trvalého pobytu dítěte, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Místní příslušnost krajského úřadu se řídí

- a) místem trvalého pobytu fyzické osoby, která má zájem stát se osvojitelem nebo přijmout dítě do pěstounské péče, jde-li o případy uvedené v § 22, § 24 odst. 2 a 3, § 24b odst. 1 a 3, § 24c odst. 1 písm. b) a c), § 24c odst. 3 a § 27,
- b) místem trvalého pobytu nebo sídla pověřené osoby, jde-li o vydání pověření podle § 49 nebo odnětí pověření podle § 50

(3) Místní příslušnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností se řídí

- a) místem, kde se dítě nachází, jde-li o dítě uvedené v § 10 odst. 5, § 15 odst. 2 a § 37 odst. 2,
- b) místem trvalého pobytu fyzické osoby, která má zájem stát se osvojitelem nebo přijmout dítě do pěstounské péče, jde-li o případy uvedené v § 11 odst. 1 písm. d), § 20 odst. 1 a § 21 odst. 1,
- c) místem sídla pověřené osoby, jde-li o vydání pověření podle § 49 odst. 1,
- d) místem trvalého pobytu fyzické osoby, jde-li o případy uvedené v § 30 odst. 2.

(4) Místní příslušnost obecního úřadu se řídí místem, kde se dítě nachází, jde-li o dítě uvedené v § 10 odst. 1 písm. a), § 15 odst. 1 a § 37 odst. 1.

§ 62

(1) Byl-li okresní úřad ustanoven opatrovníkem dítěte pro řízení, které se koná u jiného soudu, než je soud příslušný podle místa trvalého pobytu dítěte, je tento obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn požádat okresní úřad, v jehož obvodu je věc soudem projednávána, o zastoupení dítěte a postoupit mu spisovou dokumentaci dítěte spolu se svým stanoviskem. Dožádaný okresní úřad je povinen dožádání vyhovět a je oprávněn dítě v řízení zastoupit.

(2) Byl-li opatrovníkem ustanoven Úřad, může požádat obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu je věc soudem projednávána, o zastoupení dítěte a postoupit mu potřebnou spisovou dokumentaci spolu se svým stanoviskem. Dožádaný okresní úřad je povinen dožádání vyhovět a je oprávněn dítě v řízení zastoupit.

(3) Odstavce 1 a 2 platí přiměřeně i pro účast obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o trestní řízení proti dítěti nebo o správní řízení, jehož je dítě účastníkem.

§ 63

Řízení

- a) o zařazení do evidence žadatelů (§ 22 odst. 5),
- b) o svěřeni dítěte do péče budoucích pěstounů nebo osvojitelů (§ 19 odst. 1 a 2),
- c) o pověření k výkonu sociálně-právní ochrany (§ 49),

se zahajuje na základě písemné žádosti podané orgánu sociálně-právní ochrany příslušnému k rozhodnutí na tiskopisu předepsaném ministerstvem, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 64

(1) V řízení o svěření dítěte do péče budoucích osvojitelů nejsou rodiče dítěte účastníky řízení, jestliže jimi nejsou v řízení o osvojení podle zvláštního právního předpisu.⁵³⁾

(2) Pro vydání rozhodnutí o zařazení do evidence žadatelů (§ 22 odst. 5, § 25 odst. 3) neplatí **ustanovení správního řádu o lhůtách pro vydání správního aktu.**⁵⁴⁾ V řízení o vydání souhlasu s osvojením dítěte do ciziny [§ 35 odst. 2 písm. i)] nejsou rodiče dítěte účastníky řízení, pokud by jimi nebyli ani v řízení o osvojení.

(3) Odvolání proti rozhodnutí o svěření dítěte do péče budoucích osvojitelů a o svěření dítěte do péče budoucích pěstounů nemá odkladný účinek.

⁵³⁾ § 181 občanského soudního řádu.

⁵⁴⁾ § 93 odst. 3 správního řádu.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. XII

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

ČÁST DRUHÁ

Úkoly orgánů sociálního zabezpečení a obcí v sociálním zabezpečení

§ 4

Ministerstvo práce a sociálních věcí

(1) Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen "ministerstvo")

a) řídí a kontroluje výkon státní správy v sociálním zabezpečení,

- b) řídí Českou správu sociálního zabezpečení,
- c) zajišťuje úkoly vyplývající z mezinárodních smluv v sociálním zabezpečení,
- d) zajišťuje úkoly související s dalším rozvojem sociálního zabezpečení.

(2) Ministerstvo posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře okresní správy sociálního zabezpečení, s výjimkou rozhodnutí podle § 6 odst. 4 písm. a) bod 6 a § 8a odst. 4, a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno o odkladu, přerušení nebo zproštění výkonu civilní služby ze zdravotních důvodů podle zvláštních předpisů;⁴⁶⁾ za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

(3) Ministr práce a sociálních věcí může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, a může pověřit správy sociálního zabezpečení, aby odstraňovaly tvrdosti v jednotlivých případech.

⁴⁶⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 18/1992 Sb., o civilní službě.

§ 4 nařízení vlády ČR č. 372/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnosti výkonu civilní služby, ve znění nařízení vlády č. 85/1993 Sb.

§ 5

Česká správa sociálního zabezpečení

Česká správa sociálního zabezpečení

- a) rozhoduje
 1. o dávkách důchodového pojištění, pokud není v tomto zákoně stanoveno, že o nich rozhoduje jiný orgán sociálního zabezpečení, a zařizuje výplaty těchto dávek,
 2. o povinnosti občana vrátit dávku důchodového pojištění poskytnutou neprávem nebo v nesprávné výši, pokud je o této dávce oprávněna rozhodovat,
 3. o povinnosti organizace nahradit neprávem vyplacené částky na dávce důchodového pojištění, pokud je o této dávce oprávněna rozhodovat,
 4. o odvoláních ve věcech, v nichž v prvním stupni rozhodla okresní správa sociálního zabezpečení,
 5. o odstranění tvrdostí, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, pokud jí bylo v jednotlivých případech svěřeno,
- b) vybírá pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle zvláštního zákona,³⁰⁾
- c) jedná před soudem v řízení o přezkoumání rozhodnutí ve věcech sociálního zabezpečení,
- d) plní úkoly při výplatě dávek sociálního zabezpečení do ciziny,

- e) řídí a kontroluje činnost okresních správ sociálního zabezpečení,
- f) dává souhlas ke změně pobytu práce neschopného občana při jeho odjezdu do ciziny,
- g) zajišťuje vydávání tiskopisů předepsaných podle tohoto zákona,
- h) **vymáhá vrácení neprávem vyplacených částek dávek důchodového pojištění; přitom je oprávněna provádět správní výkon rozhodnutí.**

³⁰⁾ § 9 a 10 zákona ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Okresní správy sociálního zabezpečení

§ 6

(7) (1) Okresní správy sociálního zabezpečení se zřizují pro obvody, které jsou shodné s územními obvody okresů. Pro účely hospodaření s majetkem státu včetně prostředků státního rozpočtu, účetnictví a pracovněprávních vztahů mají okresní správy sociálního zabezpečení postavení vnitřních organizačních jednotek České správy sociálního zabezpečení.

(2) Na území hlavního města Prahy vykonává působnost okresní správy sociálního zabezpečení Pražská správa sociálního zabezpečení.

(3) Okresní správy sociálního zabezpečení plní v rámci své působnosti úkoly stanovené tímto zákonem, pokud není jinými obecně závaznými předpisy ⁸⁾ stanoveno, že tyto úkoly plní jiný orgán.

(4) Okresní správy sociálního zabezpečení

a) rozhodují

1. ve sporných případech o vzniku a zániku nemocenského pojištění a důchodového pojištění,

2. ve sporných případech o přiznání nebo nepřiznání dávky nemocenského pojištění, o jejím odnětí nebo snížení, o zastavení její výplaty a o jejím přiznání v menším než požadovaném rozsahu,

3. zrušen

4. zrušen

5. o vrácení přeplatku na dávce nemocenského pojištění,

6. o dobrovolných dávkách nemocenského pojištění,

7. o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně záloh, o penále a o přírážce k pojistnému na sociální zabezpečení,

8. o tom, komu se mají vyplácet dávky nemocenského pojištění, jestliže výplatou do rukou dosavadního příjemce se nedosahuje účelu, pro který jsou určeny,

9. o odstranění tvrdostí, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, pokud jim bylo v jednotlivých případech svěřeno,
10. o pokutách za nesplnění povinností organizací a osob samostatně výdělečně činných (§ 120c) v sociálním zabezpečení,
11. o době a rozsahu péče muže o dítě ve věku do čtyř let, péče o dítě ve věku do 18 let, je-li dlouhodobě těžce zdravotně postižené vyžadující mimořádnou péči, a péče osoby pečující osobně o převážně nebo úplně bezmocnou osobu nebo částečně bezmocnou osobu starší 80 let,⁵²⁾
12. zrušen
13. zrušen
14. zrušen
15. zrušen
16. zrušen
17. o započtení celého kalendářního roku do doby zaměstnání před 1. lednem 1976, jestliže člen jednotného zemědělského družstva nepracoval stanovený počet pracovních dnů, popřípadě jinak určený pracovní úvazek,
18. o plné invaliditě nebo částečné invaliditě při přechodu z pracovní neschopnosti do plné invalidity (částečné invalidity) v případech stanovených tímto zákonem,
19. o změněné pracovní schopnosti a změněné pracovní schopnosti s těžším zdravotním postižením, popřípadě o tom, že občan se nepovažuje za občana se změněnou pracovní schopností, jestliže se nepodrobil vyšetření zdravotního stavu nebo jinému odbornému vyšetření a byl na tuto možnost upozorněn,
20. o ukončení dočasné pracovní neschopnosti v případech stanovených tímto zákonem,
- b) poskytují dávky nemocenského pojištění bývalým zaměstnancům organizací, které zanikly, pokud k jejich poskytování nebyl určen nikdo jiný, a zařizují jejich výplatu,
- c) poskytují peněžitou pomoc uchazečům o zaměstnání a zařizují její výplatu,
- d) zrušeno
- e) zrušeno
- f) zrušeno
- g) provádějí nemocenské pojištění
1. osob samostatně výdělečně činných,
 2. zaměstnanců malých organizací; na základě žádosti malé organizace nebo zaměstnance malé organizace sdělují výši vypláceného nemocenského zaměstnancům

malé organizace za kalendářní měsíc pro účely splnění ohlašovací povinnosti podle § 41 odst. 1 věty druhé a § 50 odst. 1; tyto údaje se sdělují pouze o těch zaměstnancích, popřípadě těm zaměstnancům, jichž se tyto údaje na základě těchto ustanovení týkají,

3. občanů se změněnou pracovní schopností připravujících se pro pracovní uplatnění,
 4. studentů a žáků, kteří studují na vysokých nebo středních školách v zahraničí, pokud k jeho provádění není příslušný jiný orgán,
 5. dalších osob, jejichž nemocenské pojištění nelze provádět v žádné organizaci, a poskytují těmto občanům dávky nemocenského pojištění po skončení jejich nemocenského pojištění v případech, kdy jsou ještě oprávněni uplatnit nárok na ně, a jejich rodinným příslušníkům, a zařizují jejich výplatu,
- h) vedou potřebnou statistiku a účetní evidenci předepsanou v sociálním zabezpečení,
- ch) vedou evidenci pro účely důchodového pojištění osob samostatně výdělečně činných a občanů dobrovolně účastných důchodového pojištění,⁵³⁾ kteří si platí pojistné na důchodové pojištění,
- i) sepisují žádosti o dávky důchodového pojištění v případech stanovených tímto zákonem,
- j) opatřují a předkládají podklady pro rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o dávkách důchodového pojištění,
- k) navrhují České správě sociálního zabezpečení zápočet dob pojištění a náhradních dob pojištění ve sporných případech a zápočet doby vojenské služby v jiných než spojeneckých armádách, kterou konali povinně občané v době nesvobody, včetně doby zajetí,
- l) poskytují občanům a organizacím odbornou pomoc ve věcech sociálního zabezpečení,
- m) řídí provádění nemocenského pojištění v organizacích, v nichž se vyplácejí dávky nemocenského pojištění; zjistí-li, že organizace poskytla dávku v rozporu s platnými právními předpisy, dají příkaz, aby další poskytování dávky bylo zastaveno,
- n) dávají předchozí písemný souhlas

1. k uznání pracovní neschopnosti za období delší než tři dny přede dnem jejího zjištění ošetřujícím lékařem,

2. k uznání pracovní neschopnosti za období delší než tři dny přede dnem, v němž ošetřující lékař zjistil vážné důvody, pro které se občan nedostavil k lékařskému ošetření v den určený ošetřujícím lékařem,

3. k uznání pracovní neschopnosti stejným ošetřujícím lékařem, který uznal a potvrdil trvání předchozí pracovní neschopnosti ukončené rozhodnutím okresní správy sociálního zabezpečení u téhož občana pro stejnou nebo obdobnou nemoc, s

výjimkou akutního vzplanutí těže nemoci, a to v období sedmi dnů po ukončení předchozí pracovní neschopnosti rozhodnutím okresní správy sociálního zabezpečení,

4. k povolení změny pobytu na dobu delší než tři dny ošetřujícím lékařem práce neschopnému občanu, nejde-li o případ uvedený v § 5 písm. f),

- o) kontrolují
 - 1. plnění povinností občanů a organizací (malých organizací) v sociálním zabezpečení a plnění povinností plátců pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
 - 2. provádění nemocenského pojištění a hospodaření s jeho prostředky v organizacích, v nichž se vyplácejí dávky nemocenského pojištění,
- p) předkládají Ministerstvu vnitra podklady potřebné k určení, popřípadě opravě rodných čísel občanů narozených do 31. prosince 1968,
- q) posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů v rozsahu stanoveném tímto zákonem (§ 8) a se zřetelem k účelnému vynakládání prostředků na sociální zabezpečení též kontrolují lékařské podklady pro rozhodování o nároku a výši dávek nemocenského pojištění (§ 8a) a dodržování léčebného režimu práce neschopnými občany (§ 8b),
- r) vybírají pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti včetně záloh podle zvláštního zákona,³²⁾
- s) provádějí předstihové řízení pro účely důchodového pojištění pro občany v případech, kdy tuto povinnost nemůže plnit organizace, pokud je o to občan požádá,
- t) vedou evidenci práce neschopných občanů,
- u) mohou převzít plnění některých úkolů spojených s prováděním nemocenského pojištění a důchodového pojištění zaměstnanců organizací, které neplní povinnosti při prováděním nemocenského pojištění a důchodového pojištění,
- v) vydávají na žádost osob samostatně výdělečně činných potvrzení o výši měsíčního vyměřovacího základu pro stanovení záloh na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti pro účely posouzení nároku na dávky státní sociální podpory,
- y) navrhují živnostenskému úřadu zrušení živnostenského oprávnění podnikateli z důvodu neplnění závazků podnikatele vůči státu a
- z) **opatřují a předkládají České správě sociálního zabezpečení na její žádost podklady potřebné k vymáhání neprávem vyplacených částek dávek důchodového pojištění.**

⁸⁾ Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění zákona č. 58/1964 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., zákona č. 109/1984 Sb. a zákona č. 180/1990 Sb.

³²⁾ § 13 a 16 zákona ČNR č. 589/1992 Sb.

⁵²⁾ § 5 odst. 1 písm. r) a s), odst. 3 věta druhá a odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb.

⁵³⁾ § 6 zákona č. 155/1995 Sb.

§ 7

Místní příslušnost

Místní příslušnost okresní správy sociálního zabezpečení se řídí

- a) sídlem zaniklé organizace v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. b) a sídlem organizace pro účely důchodového pojištění v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. u),
- b) místem trvalého pobytu občana v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. c), písm. g) č. 1, 3, 4 a 5, písm. ch), i), k), písm. o) č. 1, písm. p), r), s) a v),
- c) sídlem malé organizace v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. g) č. 2, písm. o) č. 1 a písm. r) a pro účely důchodového pojištění, jde-li o fyzickou osobu a místní příslušnost nelze určit podle písmene d), též v případě uvedeném v § 6 odst. 4 písm. u); je-li malou organizací fyzická osoba, řídí se místní příslušnost okresní správy sociálního zabezpečení místem trvalého pobytu fyzické osoby,
- d) místem útvaru organizace, ve kterém je vedena evidence mezd, v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. m), o) a u),
- e) místem výkonu práce ošetřujícího lékaře, který vede občana v evidenci práce neschopných, v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. t), nebo lékaře, který uznává občana práce neschopným, v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. n); ustanovení § 8 odst. 3 platí obdobně,
- f) místem výkonu samostatné výdělečné činnosti v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. g) č. 1, písm. ch), písm. o) č. 1, písm. r) a v), nemá-li osoba samostatně výdělečně činná místo trvalého pobytu na území České republiky; je-li několik míst výkonu samostatné výdělečné činnosti, je místně příslušná okresní správa sociálního zabezpečení, v jejímž obvodu podle prohlášení fyzické osoby převažuje výkon samostatné výdělečné činnosti,
- g) místem útvaru služebního úřadu, ve kterém je vedena evidence platů státních zaměstnanců, pokud jde o kontrolu odvodu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

§ 8

Posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů

(1) Okresní správy sociálního zabezpečení posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů ve věcech sociálního zabezpečení, státní sociální podpory a sociální péče při zjišťovacích a kontrolních lékařských prohlídkách; za tím účelem svými lékaři posuzují

- a) plnou invaliditu nebo částečnou invaliditu,
- b) bezmocnost,
- c) dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dítěte,

- d) zda jde o dítě dlouhodobě těžce zdravotně postižené vyžadující mimořádnou péči,
- e) zda si občan může zvýšit vzhledem ke svému zdravotnímu stavu životní úroveň vlastní prací,
- f) zda občan v krátké době po uplynutí podpůrní doby pravděpodobně nabude opět pracovní schopnost, a to i k jinému zaměstnání,
- g) zda jde o občana se změněnou pracovní schopností, popřípadě o občana se změněnou pracovní schopností s těžším zdravotním postižením,
- h) zda jde o občana těžce zdravotně postiženého a druh a stupeň tohoto postižení pro účely přiznání mimořádných výhod, příspěvku na úpravu bytu, úhradu bezbariérového bytu nebo garáže, koupi, celkovou opravu a úpravu motorového vozidla a příspěvku na individuální dopravu,
- i) zda jde pro účely dávek státní sociální podpory o občana dlouhodobě těžce zdravotně postiženého, dlouhodobě zdravotně postiženého nebo o dítě dlouhodobě nemocné.

(2) Okresní správa sociálního zabezpečení kontrolní lékařskou prohlídku uskuteční

- a) v době určené při předchozím jednání lékaře okresní správy sociálního zabezpečení, nebo
- b) zjistí-li posudkově významné skutečnosti, které odůvodňují provedení kontrolní lékařské prohlídky, nebo
- c) z podnětu jiného orgánu sociálního zabezpečení nebo z podnětu obecního úřadu anebo z podnětu úřadu práce; okresní správa sociálního zabezpečení je povinna informovat orgán, který dal podnět k provedení kontrolní lékařské prohlídky, o jejím výsledku.

(3) Stanou-li se lékaři příslušné okresní správy sociálního zabezpečení nezpůsobilí jednat z důvodu podjatosti, pověří Česká správa sociálního zabezpečení posouzením zdravotního stavu a pracovní schopnosti občana jinou okresní správu sociálního zabezpečení.

(4) Místní příslušnost okresní správy sociálního zabezpečení v případech uvedených v odstavci 1 se řídí místem trvalého pobytu posuzovaného občana, pokud se dále nestanoví jinak.

(5) Místní příslušnost okresní správy sociálního zabezpečení se řídí

- a) sídlem speciální školy, jestliže posuzuje změněnou pracovní schopnost žáka této školy,
- b) sídlem věznice, popřípadě vazební věznice (dále jen "věznice"), jde-li o posouzení zdravotního stavu občana v době výkonu trestu odnětí svobody, popřípadě vazby.

(6) Pro místní příslušnost okresní správy sociálního zabezpečení při rozhodování v případech uvedených v § 6 odst. 4 písm. a) č. 19 platí odstavce 4 a 5 obdobně.

(7) Na žádost občana, jehož zdravotní stav a pracovní schopnost má být posouzena, nebo s jeho souhlasem může okresní správa sociálního zabezpečení příslušná podle odstavců 4 a 5 požádat o posouzení jeho zdravotního stavu a pracovní schopnosti okresní správu sociálního zabezpečení, v jejímž správním obvodu má občan přechodný pobyt nebo

pracoviště, pokud s tím tato okresní správa sociálního zabezpečení souhlasí. V případě, že zdravotní stav občana vzhledem k charakteru nemoci vyžaduje posouzení specializovaným zdravotnickým zařízením, může Česká správa sociálního zabezpečení na žádost občana nebo s jeho souhlasem pověřit posouzením jeho zdravotního stavu a pracovní schopnosti okresní správu sociálního zabezpečení, v jejímž správním obvodu se nachází toto zdravotnické zařízení, a to odchylně od příslušnosti podle odstavců 4 a 5 nebo podle § 94; to platí obdobně, jde-li o občanského zaměstnance zpravodajských služeb, s tím, že žádost může podat též tato služba.

(8) Okresní správy sociálního zabezpečení podávají posudky o tom, zda zdravotní stav osob, jejichž důchodové pojištění provádějí orgány uvedené v § 9, odůvodňuje poskytnutí dávky důchodového pojištění anebo dávky nebo služby sociální péče. Při posuzování plné invalidity nebo částečné invalidity osob podle věty první se hodnotí zdravotní stav z hlediska jejich schopnosti k výkonu občanského povolání.

(9) Při posuzování plné invalidity a částečné invalidity podle odstavce 1 musí lékaři okresních správ sociálního zabezpečení vycházet z lékařských zpráv a posudků vypracovaných odbornými lékaři o zdravotním stavu občanů.

§ 16

Součinnost orgánů sociálního zabezpečení a zdravotnických zařízení

(1) Zdravotnická zařízení jsou povinna pro orgány sociálního zabezpečení provést za úplatu vyšetření zdravotního stavu občanů v řízení o dávkách sociálního zabezpečení, zapůjčovat lékařům orgánů sociálního zabezpečení potřebnou zdravotnickou dokumentaci a umožnit jim nahlížet do ní, vydávat výpisy z chorobopisů a podávat lékařské nálezy, posudky a zprávy o průběhu nemoci a potřebná hlášení a podklady, jichž je třeba k rozhodování o dávce sociálního zabezpečení a pro kontrolu posuzování dočasné pracovní neschopnosti, a to ve lhůtě stanovené tímto orgánem, a není-li určena, do osmi dnů od doručení výzvy. Obdobnou povinnost mají tato zařízení vůči obecním úřadům obcí s rozšířenou působností v souvislosti s poskytováním dávek státní sociální podpory a vůči obecním úřadům a obcím v souvislosti s poskytováním dávek a služeb sociální péče. Uvedenou povinnost mají tato zařízení i vůči orgánům krajů v souvislosti s řízením o opravných prostředcích a s prošetřováním stížností.

(2) Zdravotnická služba Vězeňské služby spolupůsobí v řízení o plné invaliditě nebo částečné invaliditě odsouzeného.

(3) Uznávání nemocí z povolání⁷⁰⁾ pro účely důchodového pojištění a pro účely zvláštních zákonů⁷¹⁾ provádějí určená zdravotnická zařízení; seznam těchto zařízení a bližší úpravu postupu při uznávání nemocí z povolání stanoví vyhláškou Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

⁷⁰⁾ § 25 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb.

Nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání.

⁷¹⁾ Např. § 190 odst. 3 zákoníku práce, § 45 odst. 5 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

§ 16a

(1) Na postup posudkových komisí při podávání posudků podle § 4 odst. 2 se nevztahuje správní řád s výjimkou základních pravidel činnosti správních orgánů a ustanovení o vyloučení z projednávání a rozhodování věci.⁹⁾

(2) Lhůta pro vydání posudku činí 60 kalendářních dnů, nestanoví-li orgán, který vede řízení, pro jehož účely byl posudek vyžádán, lhůtu delší. Brání-li vydání posudku ve lhůtě podle věty první závažné důvody, sdělí předseda posudkové komise neprodleně tyto důvody orgánu, který vede řízení, pro jehož účely je posudek vyžádán; v těchto případech se lhůta podle věty první prodlužuje až o 30 kalendářních dnů, nestanoví-li orgán, který vede řízení, pro jehož účely je posudek vyžádán, jinak.

(3) Nepodrobí-li se posuzovaná osoba vyšetření zdravotního stavu posudkovou komisí nebo určeným zdravotnickým zařízením nebo jinému odbornému vyšetření anebo odmítne-li poskytnout jinou požadovanou součinnost, která je potřebná k podání posudku, sdělí předseda posudkové komise neprodleně tuto skutečnost orgánu, který vede řízení, pro jehož účely je posudek vyžádán.

§ 16b

Pro postup při vydávání posudků podle § 8 odst. 1 ve věcech státní sociální podpory a sociální péče platí § 16a obdobně s tím, že lhůta pro vydání posudku činí 30 kalendářních dnů.

⁹⁾ § 1 až § 8 a § 19 správního řádu.

§ 45

Orgány Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti a orgány ozbrojených bezpečnostních sborů a bezpečnostních služeb, pro jejichž příslušníky Ministerstvo vnitra provádí důchodové pojištění, zasílají České správě sociálního zabezpečení evidenční list příslušníka ozbrojených sil, pokud nejsou příslušné k přiznání důchodu tomuto příslušníkovi. Česká správa sociálního zabezpečení zasílá orgánům uvedeným ve větě první evidenční list občana, který byl příslušníkem ozbrojených sil, pokud není příslušná k přiznání důchodu tomuto občanu.

§ 46

Ve všech podáních adresovaných orgánům sociálního zabezpečení jsou organizace povinny uvádět rodné číslo občana podle § 51; ustanovení § 51 odst. 1 věty třetí platí obdobně.

ČÁST PÁTÁ Pokuty

§ 54

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 12 písm. e), § 13 odst. 2 části věty za středníkem, § 48 a 48b tohoto zákona a § 46 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, může příslušná okresní správa sociálního

zabezpečení uložit osobě samostatně výdělečně činné pokutu až do výše 10 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění nebo porušení povinnosti.

- (2) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 11 odst. 1 části věty za středníkem, § 12 písm. e), § 13 odst. 2 části věty za středníkem, § 15 větě druhé, § 20 až 22, 29, § 33 odst. 1 a 2 větě druhé a § 34 odst. 1, odst. 2 větě za středníkem a odst. 3 může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení uložit organizaci (malé organizaci) pokutu až do výše 20 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění nebo porušení povinnosti.**
- (3) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 8a odst. 2 větě třetí, § 8a odst. 3, § 8b odst. 4, § 16 odst. 1 může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení uložit zdravotnickému zařízení pokutu až do výše 20 000 Kč a při opětovném nesplnění nebo porušení povinností, za jejichž nesplnění nebo porušení byla již pokuta uložena, pokutu až do výše 100 000 Kč.**
- (4) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 35a odst. 4, § 37 až 43 a § 83 může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení uložit organizaci pokutu až do výše 100 000 Kč a při opětovném nesplnění nebo porušení povinností, za jejichž nesplnění nebo porušení byla již pokuta uložena, pokutu až do výše 500 000 Kč.**
- (5) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se příslušná okresní správa sociálního zabezpečení dozvěděla o nesplnění nebo porušení povinností, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinností došlo. Pokutu nelze uložit, byla-li organizaci (malé organizaci) za totéž nesplnění nebo porušení povinností uložena již pokuta nebo jiná majetková sankce jiným orgánem podle jiných právních předpisů, nebo jde-li o orgán, popřípadě útvar provádějící sociální zabezpečení příslušníků ozbrojených sil.**
- (6) Výnos z pokut ukládaných orgány sociálního zabezpečení podle tohoto zákona je příjmem státního rozpočtu.**

§ 54a

vzv)

Pořádkové pokuty podle správního řádu^{60a)} mohou při činnosti podle tohoto zákona a podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti^{60b)} ukládat pouze orgány sociálního zabezpečení; toto oprávnění však neplatí, postupuje-li okresní správa sociálního zabezpečení podle § 32 odst. 1.

^{60a)} § 84 správního řádu.

^{60b)} Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 353/2001 Sb.

Oddíl první

Řízení o peněžitých dávkách

§ 55

Předmět řízení

Předmětem dávkového řízení je rozhodování o nemocenském, podpoře při ošetřování člena rodiny, vyrovnávacím příspěvku v těhotenství a mateřství a peněžité pomoci v mateřství.

§ 56

Řízení v organizaci

(1) V případě, kdy je na dávku zákonný nárok a kdy splnění všech stanovených podmínek je nesporné, jakož i v případě, že je nesporné, že podmínky nároku na dávku již nejsou splněny, poskytuje dávku, popřípadě zastavuje její výplatu, snižuje nebo zvyšuje její výši organizace, která provádí nemocenské pojištění nebo která je příslušná k poskytování dávek.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro okresní správu sociálního zabezpečení v případech, kdy tato správa plní úkoly organizace při provádění nemocenského pojištění nebo poskytování dávek.

(3) Na postup organizace a okresní správy sociálního zabezpečení podle odstavců 1 a 2 se **nevztahuje správní řád.** _____

§ 60

Zahájení řízení

(1) Řízení o dávku se zahajuje na základě žádosti podané na předepsaném tiskopise nebo na návrh organizace anebo **okresní správou sociálního zabezpečení z moci úřední.** Řízení o dobrovolnou dávku se zahájí i na základě písemné žádosti, není-li tiskopis předepsán.

(2) Řízení o změně výše již přiznané dávky nebo o jejím odnětí nebo o zastavení její výplaty se zahajuje na návrh účastníka řízení nebo **okresní správou sociálního zabezpečení z moci úřední.**

Díl čtvrtý

Výkon rozhodnutí

§ 80

(1) Vykonatelná rozhodnutí v dávkových a v jiných než dávkových věcech nemocenského pojištění, jakož i vykonatelné výkazy nedoplatků, jsou titulem pro soudní nebo správní výkon rozhodnutí. Vykonatelné výkazy nedoplatků jsou také dokladem k vydání příkazu k vybrání.

(2) Správní výkon rozhodnutí v dávkových i v jiných než dávkových věcech nemocenského pojištění provádí ten orgán sociálního zabezpečení, který rozhodnutí vydal v prvním stupni řízení.

§ 81

Zahájení řízení

(1) Řízení o přiznání dávky důchodového pojištění se zahajuje na základě písemné žádosti. Za den uplatnění nároku na tuto dávku se považuje den, kdy se oprávněný poprvé obrátil na příslušnou organizaci nebo na příslušný orgán se žádostí o její přiznání.

(2) Řízení o změně poskytování nebo výše již přiznané dávky důchodového pojištění se zahajuje na základě písemné žádosti nebo **z moci úřední orgánem**, který je příslušný k rozhodnutí o této změně, není-li stanoveno jinak.

(3) Zahájení řízení o dávku důchodového pojištění brání tomu, aby v téže věci probíhalo jiné řízení. Zahájení řízení o plný invalidní důchod brání tomu, aby bylo zahájeno řízení o částečném invalidním důchodu; zahájení řízení o částečný invalidní důchod brání tomu, aby bylo zahájeno řízení o plném invalidním důchodu. Ustanovení předchozích vět však neplatí, probíhají-li v téže době řízení o přiznání částečného invalidního důchodu a přezkumné řízení soudní z důvodu odnětí plného invalidního důchodu.

§ 82

Podávání žádosti o dávky důchodového pojištění

(1) Žádosti o přiznání dávky důchodového pojištění sepisují organizace a okresní správy sociálního zabezpečení, u nichž se žádost o dávku podává, s občany na tiskopisech vydaných orgány sociálního zabezpečení.

(2) Žádost o dávku důchodového pojištění podávají

- a) zaměstnanci v pracovním poměru u organizace, k níž jsou v pracovním poměru; to neplatí, jde-li o občana, jehož zaměstnavatel neprovádí nemocenské pojištění svých zaměstnanců,
- b) členové družstva, kteří nejsou v pracovněprávním vztahu k družstvu, ale vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni, u tohoto družstva,
- c) občane uvedení v § 36 písm. d), f), g), i) až o) a r) až t) u organizace příslušné podle § 36 plnit úkoly při provádění důchodového pojištění,

- d) občané, jejichž zaměstnavatel neprovádí nemocenské pojištění svých zaměstnanců, u okresní správy sociálního zabezpečení,
- e) státní zaměstnanci podle služebního zákona u služebního úřadu, v němž je státní zaměstnanec zařazen k výkonu státní služby,^{3a)}
- f) ostatní občané u příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.

(3) Občané, kteří již nejsou v pracovním nebo jiném poměru k organizaci, avšak pobírají z tohoto poměru dávky nemocenského pojištění, podávají žádost o dávku důchodového pojištění u organizace, která by byla pro ně příslušná v době trvání jejich pracovního nebo jiného poměru.

(4) Pozůstalí po občanech uvedených v odstavci 2 a v odstavci 3 podávají žádost o dávku důchodového pojištění u organizací nebo orgánů, které by byly příslušné pro přijetí žádosti těchto občanů o dávku důchodového pojištění. Pozůstalí po nepracujících důchodcích podávají žádost o důchod u okresní správy sociálního zabezpečení.

(5) Je-li občan v době podání žádosti o dávku důchodového pojištění práce neschopen a má trvalý pobyt v jiném okrese, než ve kterém je sídlo organizace, nebo má-li pozůstalý po občanu trvalý pobyt v jiném okrese, než ve kterém je sídlo organizace, u níž byl občan zaměstnán, může být podána žádost o tuto dávku u okresní správy sociálního zabezpečení příslušné podle místa trvalého pobytu.

(6) Za občany, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemohou sami podávat žádost o dávku důchodového pojištění, mohou s jejich souhlasem a na základě potvrzení lékaře o zdravotním stavu těchto občanů podat tuto žádost jejich rodinní příslušníci. Za občany, kteří nemají rodinné příslušníky, může podat tuto žádost jiný občan na základě plné moci.

(7) Žádost o dávku důchodového pojištění, na niž vznikl nárok během výkonu trestu odnětí svobody nebo vazby, podává občan prostřednictvím věznice.

(8) Žádost lze podat nejdříve tři měsíce přede dnem, od kterého občan žádá dávku důchodového pojištění přiznat.

^{3a)} § 4 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).

§ 83

(1) Organizace, popřípadě okresní správa sociálního zabezpečení, příslušná podle § 82 odst. 2 až 5, je povinna sepsat žádost o dávku důchodového pojištění; nesmí odmítnout sepsání žádosti, a to i když má za to, že občan nesplňuje podmínky stanovené pro nárok na dávku důchodového pojištění nebo není-li žádost občana doložena potřebnými doklady.

(2) Organizace předkládá žádost do 8 dnů ode dne sepsání okresní správě sociálního zabezpečení příslušné podle místa trvalého pobytu žadatele.

§ 83a

Přerušeni a zastavení řízení

(1) Jestliže se občan v řízení o důchod z důchodového pojištění podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo v řízení o uznání změněné pracovní schopnosti nepodrobil vyšetření zdravotního stavu, ačkoliv byl k tomuto vyšetření vyzván, může být řízení přerušeno až do doby, kdy se občan tomuto vyšetření podrobí, pokud byl občan ve výzvě na tento následek upozorněn. Trvalo-li přerušeni řízení podle předchozí věty aspoň 12 měsíců, lze řízení zastavit.

(2) Orgán sociálního zabezpečení zastaví řízení, je-li žádost podána o více než dva měsíce dříve, než ve lhůtě uvedené v § 82 odst. 8. Je-li žádost podána nejvýše o dva měsíce dříve, než ve lhůtě uvedené v § 82 odst.8, orgán sociálního zabezpečení řízení přeruší a prvním dnem lhůty stanovené pro podání žádosti v § 82 odst. 8 v řízení pokračuje z moci úřední.

§ 84

Důkazní prostředky

V řízení ve věcech důchodového pojištění lze použít k důkazu záznamy na technických nosičích dat, mikrografické záznamy, tištěné produkty optického archivačního systému a tištěné nebo fotografické produkty jiné výpočetní techniky místo originálu listiny, podle jehož obsahu byly pořízeny, pokud z povahy věci nevyplývá, že je třeba předložit originál nebo úředně ověřený opis listiny.

§ 85

Prokazování některých dob

(1) V řízení ve věcech důchodového pojištění se prokazují

- a) doba vojenské služby potvrzením vydaným příslušným vojenským orgánem,
- b) doba odbojové činnosti a polní služby potvrzením vydaným příslušným vojenským orgánem,
- c) doba pobytu v cizině, po kterou žena doprovázela svého manžela, který působil jako zaměstnanec v zahraničí nebo expert v zahraničí, potvrzením organizace, která vyslala manžela ženy do zahraničí,
- d) doba výkonu civilní služby potvrzením orgánu státní správy, který vydal povolávací příkaz k nastoupení civilní služby,
- e) doba nezaměstnanosti před 1. lednem 1996 potvrzením orgánu státní správy, který občana vedl jako uchazeče o zaměstnání,

- f) doba studia na středních, vyšších odborných a vysokých školách v cizině rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o tom, že studium na těchto školách je postaveno na roveň studia na středních, vyšších odborných a vysokých školách v České republice.

(2) Doby péče uvedené v § 6 odst. 4 písm. a) bodu 11 se prokazují rozhodnutím okresní správy sociálního zabezpečení o době a rozsahu této péče. Návrh na zahájení řízení podle předchozí věty se podává na předepsaném tiskopisu; tento návrh lze podat nejdříve po skončení uvedené péče nebo v době jejího trvání v souvislosti s podáním žádosti o přiznání důchodu, ne však dříve, než byla podána přihláška k účasti na důchodovém pojištění podle § 5 odst. 3 věty druhé a odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, nejpozději však do dvou let od skončení této péče. Návrh na zahájení řízení podle věty první může podat i pozůstalý, který uplatňuje nárok na vdovský, vdovecký nebo sirotčí důchod po občanu, který pečoval o osoby uvedené v § 6 odst. 4 písm. a) bodu 11.

§ 85A

V řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům správního aktu;^{22a)} zahájení řízení z moci úřední^{22b)} se účastníkům zpravidla neoznamuje.

^{22a)} § 49 odst. 3 správního řádu.

^{22b)} § 64 a 65 správního řádu.

§ 86

Rozhodnutí

(1) Rozhodnutí o dávkách důchodového pojištění se vydává písemně, pokud se dále nestanoví jinak. Při vyhotovení rozhodnutí s použitím automatizované výpočetní techniky může být rozhodnutí vydáno v mezinárodní abecedě s předtištěným razítkem orgánu sociálního zabezpečení a jménem, příjmením a funkcí zaměstnance odpovědného za vydání rozhodnutí.

(2) Písemné rozhodnutí se nevydává, jde-li o hromadné zvyšování vyplácených dávek důchodového pojištění; v těchto případech obdrží občan písemné oznámení o zvýšení těchto dávek.

(3) Orgán rozhodující o plném invalidním důchodu nebo částečném invalidním důchodu rozhodne bez nové žádosti i o částečném invalidním důchodu nebo plném invalidním důchodu, jestliže v průběhu řízení o přiznání důchodu (§ 81 odst. 1) zjistí, že občan je částečně invalidní nebo plně invalidní.

(4) Lhůta pro vydání rozhodnutí se kromě dob uvedených ve správním řádu^{22d)} prodlužuje též o dobu, kdy se došetřují rozhodné skutečnosti u organizací nebo zahraničních nositelů důchodového pojištění (zabezpečení).

^{22d)} § 93 odst. 3 správního řádu.“.

§ 104c

Rozhodování

(1) O pojistném, zálohách na pojistné, penále a o přírážce k pojistnému na sociální zabezpečení rozhoduje okresní správa sociálního zabezpečení formou platebního výměru, s výjimkou rozhodování o placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, vrácení přeplatku na pojistném, přeplatku na zálohách na pojistné a o snížení záloh na pojistné. Platební výměr musí obsahovat též označení organizace (malé organizace), které se pojistné, penále nebo přírážka k pojistnému na sociální zabezpečení předepisuje, a poučení o vykonatelnosti. Platební výměr na pojistné nebo na zálohy na pojistné musí obsahovat též poučení o povinnosti platit penále.

(2) Ustanovení správního řádu o zahájení řízení z moci úřední^{22c)} se na vydání platebního výměru nepoužijí._____

§ 104g

(1) Dlužné částky na pojistném a penále může okresní správa sociálního zabezpečení předepsat k úhradě též výkazem nedoplatků. Výkaz nedoplatků musí obsahovat:

- a) označení organizace (malé organizace), jíž se nedoplatky vykazují,
- b) výši nedoplatků podle stavu účtu organizace (malé organizace) k určitému dni, vycházející z údajů vykázaných organizací (malou organizací), popřípadě též z částek, které jí byly platebním výměrem předepsány, z penále vypočteného ke dni vyhotovení výkazu nedoplatků a z příslušenství, jímž jsou náklady na vymáhání pojistného po odečtení vykonaných plateb,
- c) den, ke kterému byla výše nedoplatků zjištěna,
- d) poučení o vykonatelnosti,
- e) označení orgánu, který výkaz nedoplatků vydal, a datum vydání; výkaz nedoplatků musí být opatřen úředním razítkem a podepsán s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby.

(2) Výkaz nedoplatků je vykonatelný dnem doručení.

(3) Na vydání výkazu nedoplatků **se nevztahuje správní řád.**

§104h

Výkon rozhodnutí

(1) Vykonatelná rozhodnutí ve věcech pojistného a vykonatelné výkazy nedoplatků jsou titulem pro soudní³⁴⁾ nebo správní výkon rozhodnutí. Vykonatelné platební výměry a vykonatelné výkazy nedoplatků jsou také dokladem k vydání příkazu k vybrání.

(2) Správní výkon rozhodnutí ve věcech pojistného provádí ten orgán, který rozhodnutí vydal v prvním stupni řízení; to platí obdobně pro výkazy nedoplatků.

³⁴⁾ § 274 občanského soudního řádu (úplné znění č. 501/1992 Sb.).

§ 104ch

Prominutí penále

(1) Ministerstvo práce a sociálních věcí a v oboru své působnosti také Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra a Ministerstvo spravedlnosti mohou zcela nebo částečně prominout z důvodu odstranění tvrdosti penále.

(2) Ministerstvo práce a sociálních věcí může vyhláškou zmocnit k provádění svého oprávnění uvedeného v odstavci 1 Českou správu sociálního zabezpečení nebo okresní správu sociálního zabezpečení. V tomto zmocnění vymezí bližší podmínky, zejména okruh důvodů a výši penále, která z těchto důvodů může být prominuta.

(3) Byla-li žádost o prominutí penále zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 60 dnech ode dne doručení zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti nemohou být uplatněny stejné důvody, které již obsahovala žádost původní. Při opakování již odmítnutých důvodů bude nová žádost bez posouzení odložena. O odložení musí být žadatel vyrozuměn.

(4) Rozhodnutí o žádosti o prominutí penále nemusí obsahovat odůvodnění a opravné prostředky proti němu se nepřipouštějí. Na řízení o prominutí penále **se nevztahuje správní řád.**

Hlava V

Společná ustanovení o řízení ve věcech nemocenského pojištění, důchodového pojištění a o přechodu z pracovní neschopnosti do plné invalidity nebo částečné invalidity

§ 105

Účastník řízení může samostatně v řízení jednat v tom rozsahu, v jakém má způsobilost vlastními úkony nabývat v sociálním zabezpečení práv a brát na sebe povinnosti.

§105A

Na řízení o odstranění tvrdostí podle § 4 odst. 3 se nevztahují ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů.^{34b)}

www)

xxx) ^{34b)} Část druhá správního řádu.

§ 106

Rozhodnutí o žádosti o odstranění tvrdostí předpisů o sociálním zabezpečení jsou vyloučena ze soudního přezkumu.

§ 107

Rozhoduje-li orgán sociálního zabezpečení na základě posudku lékaře okresní správy sociálního zabezpečení nebo posudkové komise ministerstva, kterým byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení, vyznačí na rozhodnutí dobu jeho platnosti; to neplatí, jde-li o důchody podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a zvýšení důchodu pro bezmocnost.

§ 108

Platnost předpisů o správním řízení

Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí pro řízení ve věcech nemocenského pojištění a důchodového pojištění a pro řízení ve věcech pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti **správní řád s tím, že ustanovení o jiných úkonech správních orgánů^{34c)} se při postupu organizace nebo malé organizace použijí přiměřeně a jen tam, kde to povaha věci připouští.** Ustanovení předchozí věty platí obdobně i pro řízení o pokutách ukládaných podle § 121 odst. 2, § 122 odst. 2 a § 122a odst. 2.

^{34c)} Část pátá správního řádu.

§ 109

Pokud tento zákon nestanoví jinak, jsou k rozhodování v prvním stupni příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Okresní správy sociálního zabezpečení jsou příslušné k rozhodování v prvním stupni též ve sporech o vznik účasti na důchodovém pojištění.

§ 118d

Náhrada nákladů řízení

(1) Orgány sociálního zabezpečení nemají nárok na náhradu nákladů vzniklých v řízení o dávkách důchodového pojištění včetně řízení před soudem.

(2) Orgány sociálního zabezpečení mohou uložit povinnost nahradit paušální částkou stanovenou zvláštním právním předpisem náklady řízení účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti.

ČÁST TŘINÁCTÁ **Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky**

Čl. XIII

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 217/2002 Sb., se mění takto:

§ 119

Správní vyhoštění z přechodného pobytu na území

(1) Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou platnosti

a) až na 10 let,

1. je-li důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území ohrožit bezpečnost státu užitím síly při prosazování politických cílů, prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu nebo směřující k narušení celistvosti území anebo jiným obdobným způsobem, nebo

2. jestliže cizinec opakovaně úmyslně porušuje právní předpisy nebo maří výkon soudních nebo správních rozhodnutí,

b) až na 5 let,

1. prokáže-li se cizinec při hraniční nebo pobytové kontrole dokladem, který je padělán, anebo dokladem jiné osoby jako dokladem vlastním,

2. prokáže-li se cizinec při pobytové nebo hraniční kontrole při vycestování z území cestovním dokladem, jenž je neplatný z důvodů uvedených v 116 písm. a), b), c) nebo d),

3. je-li cizinec na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval,

4. jestliže cizinec jednal nebo měl jednat za právnickou osobu, která cizince bez povolení k zaměstnání zaměstnala anebo která takové zaměstnání zprostředkovala,

5. nepodrobí-li se cizinec na výzvu policie hraniční kontrole,

6. překročí-li cizinec státní hranice v úkrytu nebo se o takové jednání pokusí, nebo

7. překročí-li cizinec státní hranice mimo hraniční přechod,

c) až na 3 roky,

1. pobývá-li cizinec na území bez cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn,

2. pobývá-li cizinec na území po uplynutí doby platnosti víza nebo doby pobytu na území stanovené vízem nebo bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo

3. uvedl-li cizinec v řízení podle tohoto zákona nepravdivé informace s úmyslem ovlivnit rozhodování správního **úřadu**.

(2) Rozhodnutí o správním vyhoštění občana Evropské unie^{1a)} nebo jeho rodinného příslušníka, který na území pobývá na základě povolení k přechodnému pobytu nebo víza k pobytu nad 90 dnů, lze vydat pouze v případě, že ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek a s ohledem na závažnost jeho jednání nepostačuje odnětí oprávnění k pobytu.

(3) Rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který požádal Českou republiku o ochranu formou azylu, je vykonatelné po nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení azylu²⁾ nebo po nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení o této žádosti.²⁾

(4) Rozhodnutí o vyhoštění nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.

^{1a)} Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Nežádoucí osoba

§ 154

(1) Nežádoucí osobou se rozumí cizinec, jemuž nelze umožnit vstup na území z důvodu, že by tento cizinec při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, veřejný pořádek, ochranu veřejného zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých nebo obdobný zájem chráněný na základě závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.

(2) Policie rozhodne o označení cizince za nežádoucí osobu na základě vlastních poznatků, požadavku ústředního správního úřadu České republiky, požadavku zpravodajské služby České republiky anebo závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.

(3) Policie označí cizince za nežádoucí osobu na základě

a) pravomocného rozhodnutí soudu o trestu vyhoštění z území,¹⁰⁾ nebo

b) pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění.

(4) Ten, kdo žádá o zařazení cizince do evidence nežádoucích osob podle odstavce 1, musí dbát na zachování přiměřenosti mezi důvodem pro toto zařazení a důsledky tohoto zařazení. Policie je oprávněna požadovat po tom, kdo uplatňuje požadavek podle odstavce 1, prokázání přiměřenosti podle předchozí věty, pokud tato přiměřenost není prokázána v požadavku. Při prokazování přiměřenosti je třeba zejména posuzovat dopady tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

(5) Cizinec označený za nežádoucí osobu je evidován v evidenci nežádoucích osob. Je-li důvodné nebezpečí, že cizinec označený za nežádoucí osobu může ohrozit závažným způsobem veřejný pořádek nebo bezpečnost smluvních států, policie zařadí údaje o jeho jménu a příjmení, ostatních jménech, datu a místu narození, pohlaví, státním občanství a důvod pro označení cizince za nežádoucí osobu do informačního systému smluvních států; to neplatí v případě občana Evropské unie^{1a)} nebo občana smluvního státu.

(6) Policie cizinci jeho zařazení do evidence nežádoucích osob nesděluje.

^{1a)} Smlouva o založení Evropského společenství.

¹⁰⁾ § 57 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

§ 155

(1) Policie přezkoumá důvody, které vedly k zařazení cizince do evidence nežádoucích osob podle § 154 odst. 2, jedenkrát ročně nebo vždy, má-li poznatky tyto důvody zpochybňující, a na základě tohoto přezkumu cizince v evidenci ponechá nebo jej z této evidence neprodleně vyřadí. Nemůže-li sama tyto důvody objektivně přezkoumat, požádá o jejich přezkum toho, kdo uplatnil požadavek na označení cizince za nežádoucí osobu.

(2) Policie cizince z evidence nežádoucích osob vyřadí, jestliže bylo pravomocné rozhodnutí soudu nebo správního **úřadu** (§ 154 odst. 3) vykonáno, po prominutí trestu vyhoštění nebo jeho amnestování prezidentem republiky nebo po zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění soudem nebo správním **úřadem**.

(3) Při vyřazení cizince z evidence nežádoucích osob vyřadí policie z informačního systému smluvních států údaje, které tam byly vloženy podle § 154 odst. 5.

Hlava XIV

Správní delikty

§ 156

(1) Správního deliktu se podle tohoto zákona dopustí

- a) dopravce, který dopraví na území cizince bez cestovního dokladu nebo víza, je-li vzhledem k účelu cesty potřebné, anebo nesplní povinnost podle § 104, nebo
- b) ubytovatel, který nesplní povinnost vyplývající z tohoto zákona.

(2) Dopravci, který dopraví na území cizince bez cestovního dokladu nebo bez potřebného víza, uloží policie pokutu do výše 200 000 Kč za každého cizince; od uložení pokuty upustí, pokud dopravce prokáže, že učinil veškerá opatření, aby dopravě cizince bez potřebných dokladů zabránil.

(3) Dopravci, který nesplní povinnost dopravit cizince zpět do zahraničí nebo povinnost nést náklady spojené s pobytem cizince, uloží policie pokutu do výše 200 000 Kč za každého cizince.

(4) Za správní delikt uvedený v odstavci 1 písm. b) policie uloží pokutu do výše 50 000 Kč.

(5) Řízení o uložení pokuty za správní delikt podle odstavce 1 lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se policie dozvěděla skutečnosti podle odstavce 1, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy tato skutečnost nastala.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla pokuta uložena.

(7) Pokutu vybírá policie a vymáhá příslušný finanční úřad. Výnos z pokuty je příjmem státního rozpočtu.

(8) Na řízení o správním deliktu podle tohoto zákona se nevztahují ustanovení **části druhé Hlavy IX a X** správního řádu.

§ 161

Státní správa vykonávaná policií a místní příslušnost

(1) Působnost správních **úřadů** podle tohoto zákona vykonávají v rámci policie

- a) ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie,
- b) oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie a jejich dislokovaná pracoviště, kterými jsou
 - 1. oddělení cizinecké policie,
 - 2. referáty cizinecké a pohraniční policie,
 - 3. odbor pátrání a kontroly pobytu.

(2) Místní příslušnost správního **úřadu** podle odstavce 1 se stanoví podle místa, kde je cizinec hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, podle místa, kde se převážně zdržuje.

§ 162

zrušen

§ 163

Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie

Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie

- a) zabezpečuje plnění závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy,
- b) provádí pobytovou kontrolu,
- c) řídí a kontroluje činnost oblastních ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie a jejich dislokovaná pracoviště,
- d) provádí eskortní činnost v souvislosti s vyhošťováním cizinců nebo v souvislosti s policejním průvozem cizinců přes území,
- e) pořizuje obrazové záznamy cizince a snímá jeho daktyloskopické otisky v souvislosti se zajištěním tohoto cizince za účelem správního vyhoštění nebo za účelem předání podle mezinárodní smlouvy anebo v souvislosti se zjišťováním totožnosti cizince,
- f) ve správním řízení

1. vykonává působnost nadřízeného správního **úřadu** ve vztahu k oblastnímu ředitelství cizinecké a pohraniční policie (§ 164),

2. rozhoduje o žádosti o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění,

- g) rozhoduje o označení osoby za nežádoucí, jejím zařazení do evidence nežádoucích osob a vyřazení z této evidence,
- h) provozuje informační systémy podle § 158 v rozsahu své působnosti,
- i) zabezpečuje cestovní a přepravní doklady (letenky, jízdenky apod.) a uděluje výjezdní vízum pro cizince vyhošťovaného z území,
- j) vyžaduje opis z evidence Rejstříku trestů,
- k) rozhoduje o udělení víza nebo povolení vstupu na území podle § 122,
- l) posuzuje, zda veřejná listina podle § 108 odst. 1 písm. b) splňuje podmínky podle § 108 odst. 2.

§ 165

Působnost ministerstva

Ministerstvo v rámci působnosti ve věcech vstupu a pobytu cizinců na území a jejich vycestování z tohoto území

- a) vykonává dozor nad policií při výkonu státní správy,
- b) ve správním řízení plní úkoly nadřízeného správního **úřadu** vůči ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie,
- c) plní další úkoly podle tohoto zákona.

Hlava XVII

Správní řízení a soudní přezkum

Správní řízení

§ 168

Ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů^{24a)} se nevztahují na řízení podle § 4 odst. 2 písm. b), 7 odst. 1, § 9 s výjimkou řízení podle § 9 odst. 4, 10, 11, § 19 odst. 1, § 20, 22, 24, 26, 29, 30, § 34 odst. 1 písm. c), § 35, 36, § 39 odst. 4, § 40, 42, § 43 odst. 2, 44 odst. 2 písm. b) a c), § 49, 50, § 53 odst. 2, § 61, 75, 92, § 122 odst. 1 a 2, § 124, § 129, § 154 odst. 2, § 155 odst. 1 a § 180.

^{24a)} Část druhá správního řádu.

§ 169

Odchytky od správního řádu

(1) Rozhodnutí, které se ve lhůtě do 180 dnů nepodaří doručit do vlastních rukou účastníka řízení, se doručí vyvěšením na úřední desce zastupitelského úřadu po dobu 15 dnů, jde-li o rozhodnutí tohoto úřadu.

(2) Žádost o vydání povolení k pobytu nebo zvláštního pobytového povolení se vyřídí ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti. Žádost o vydání povolení k pobytu nebo zvláštního pobytového povolení podanou na území podle § 69 odst. 2 policie vyřídí ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti; žádost za cizince narozeného na území podanou podle § 88 odst. 3 policie vyřídí ve lhůtě 30 dnů ode dne podání žádosti.

(3) Cizinec je povinen se na vyzvání účastnit osobně řízení.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o odepření vstupu na území nebo proti rozhodnutí o odnětí cizineckého pasu, cestovního průkazu totožnosti nebo cestovního dokladu podle § 108 odst. 1 písm. f) nemá odkladný účinek.

(5) O správním vyhoštění rozhodne policie do 7 dnů od zahájení řízení; nemůže-li policie v této lhůtě rozhodnout, je povinna o tom účastníka řízení s uvedením důvodů uvědomit.

(6) Proti rozhodnutí o správním vyhoštění lze podat odvolání do 5 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

(7) Policie usnesením zastaví řízení, jestliže cizinec

a) ve lhůtě podle § 76 nepřevzme povolení k pobytu, pokud v této lhůtě policii nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli,

- b) který podal žádost na území, nepřevzme povolení k pobytu ve lhůtě do 30 dnů ode dne vyrozumění, pokud v této lhůtě policii nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli,
- c) který podal žádost o povolení k pobytu podle § 66 nebo § 67, nesplní podmínku nepřetržitého pobytu na území nebo tato žádost je podána v době po ukončení pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů,
- d) podal žádost o povolení k pobytu na území, ač k tomu není podle § 69 odst. 2 oprávněn, nebo
- e) podal žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza nebo doby pobytu na toto vízum v době, kdy k tomu není oprávněn.

(8) Žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo žádost o prodloužení doby platnosti tohoto víza policie vyřídí ve lhůtě do 14 dnů.

§ 172

Žaloba

(1) Žaloba proti správnímu rozhodnutí²⁶⁾ musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního **úřadu** v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního **úřadu**, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.

(2) Žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění musí být podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního **úřadu** v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout.

(3) Žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince má odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí.

(4) Odkladným účinkem žaloby proti rozhodnutí o vyhoštění nejsou dotčena ustanovení upravující prodloužování doby platnosti víz, doby pobytu na území na vízum nebo prodloužování doby platnosti průkazu o povolení k pobytu anebo průkazu o povolení k pobytu pro státního příslušníka členského státu Evropských společenství.

²⁶⁾ § 244 až 250k zákona č. 99/1963 Sb.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o azylu

Čl. XIV

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

Hlava III

Řízení o azylu

§ 8

K řízení o udělení azylu a odnětí azylu je příslušné ministerstvo.

§ 9

Na řízení o udělení nebo odnětí azylu se použije správní řád, s výjimkou ustanovení o doručování na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu sdělenou účastníkem,⁵⁾ ustanovení o doručování písemností určených do vlastních rukou a doručovaných na požádání jiným způsobem,^{5a)} ustanovení o doručování adresátům zdržujícím se v cizině,^{5b)} dále ustanovení o úřední desce,^{5c)} o ustanovení opatrovníka osobám neznámého pobytu a osobám, které se zdržují v cizině, pokud se jim nedaří doručovat,^{5d)} a o ustanovení zástupce pro doručování,^{5e)} a dále ustanovení o odborném konzultantovi,^{5f)} o umožnění nahlížení do spisu jiným osobám než účastníkům a jejich zástupcům,^{5g)} o ústním jednání,^{5h)} o vydání stejnopisu výroku správního aktu na požádání účastníka,⁵ⁱ⁾ o lhůtách pro vydání správního aktu^{5j)} a ustanovení o odvolacím řízení a řízení o rozkladu.^{5k)}

⁵⁾ § 28 odst. 3 správního řádu.

^{5a)} § 28 odst. 8 správního řádu.

^{5b)} § 31 správního řádu.

^{5c)} § 35 správního řádu.

^{5d)} § 44 odst. 2 písm. d) správního řádu.

^{5e)} § 45 odst. 4 správního řádu.

^{5f)} § 48 správního řádu.

^{5g)} § 51 odst. 2 správního řádu.

^{5h)} § 67 správního řádu.

⁵ⁱ⁾ § 91 odst. 3 věta druhá správního řádu.

^{5j)} § 93 správního řádu.

^{5k)} § 111 až 127 správního řádu.

Společná ustanovení o řízení

§ 19

(1) Ministerstvo je oprávněno zjišťovat veškeré údaje potřebné pro vydání rozhodnutí ve věci azylu.

(2) Ministerstvo je povinno informovat účastníka řízení o své povinnosti dbát na ochranu osobních údajů.

§ 20

Účastník řízení

(1) Účastníkem řízení podle tohoto zákona je

- a) žadatel o udělení azylu, nebo
- b) azylant, s nímž bylo zahájeno řízení o odnětí azylu.

(2) Účastník řízení má právo se po celou dobu řízení nechat zastupovat na základě plné moci; není-li plná moc udělena advokátovi, podpis tohoto účastníka na plné moci musí být úředně ověřen.

§ 21

(1) Účastník řízení má právo požádat o pomoc právníckou nebo fyzickou osobu zabývající se poskytováním právní pomoci uprchlíkům. Pokud tato osoba poskytuje účastníku řízení o udělení azylu právní pomoc bezplatně, může ministerstvo přispět na úhradu nákladů spojených s poskytováním této pomoci na základě písemně uzavřené smlouvy.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno právo účastníka řízení na právní pomoc poskytovanou na základě jiného právního předpisu; úhradu nákladů spojených s poskytnutím této právní pomoci nese účastník řízení.

§ 22

(1) Účastník řízení má právo jednat v řízení o udělení azylu v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět. Za tím účelem ministerstvo účastníkovi poskytne bezplatně tlumočnicka na celou dobu řízení.

(2) Účastník řízení je oprávněn přizvat si na své náklady tlumočnicka podle své volby.

§ 23

Pohovor

(1) Pověřený pracovník ministerstva provede za účelem spolehlivého zjištění skutečného stavu věci pohovor se žadatelem o udělení azylu. O provedeném pohovoru sepiše protokol.

(2) Žadatel o udělení azylu je povinen se dostavit na předvolání ministerstva k pohovoru.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele zajistí ministerstvo vedení pohovoru, a je-li to v jeho možnostech, i tlumočení osobou stejného pohlaví.

§ 23A

Ministerstvo nepořizuje kopie spisu ani jeho části.

§ 23b

Ministerstvo může místo předložení listiny připustit čestné prohlášení žadatele o udělení azylu. V čestném prohlášení je žadatel o udělení azylu povinen uvést úplné a pravdivé údaje.

§ 24

Doručování písemností žadateli o udělení azylu

(1) Písemnosti se doručují do vlastních rukou žadatele o udělení azylu.

(2) Písemnost, kterou se nepodařilo doručit, se uloží v přijímacím nebo pobytovém středisku, kde je žadatel o udělení azylu hlášen k pobytu, nebo v ministerstvem určeném azylovém zařízení, je-li hlášen k pobytu mimo azylové zařízení. Oznámení o uložení nedoručené písemnosti se vyvěsí v přijímacím nebo pobytovém středisku na úřední desce. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(3) Po hodnověrném zjištění, že se žadatel o udělení azylu dlouhodobě nezdržuje v místě, kde je hlášen k pobytu, se v případě, že místo jeho pobytu není známo, doručení provede podle odstavce 2.

§ 24a

Doručení rozhodnutí

(1) Rozhodnutí se žadateli o udělení azylu doručí v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí.

(2) Nedostaví-li se žadatel o udělení azylu k převzetí rozhodnutí v den ve výzvě uvedený, ač mu výzva byla doručena, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí žadateli o udělení azylu doručeno.

§ 24b

Úřední deska

yyy)

Ministerstvo zřizuje úřední desku v azylových zařízeních.

Způsobilost k právním úkonům

Za způsobilého k právním úkonům podle tohoto zákona se považuje cizinec ode dne, kdy dosáhl věku 18 let. Nemůže-li jednat samostatně, je mu ustanoven opatrovník.

§ 92a

Požádá-li opatrovník o to, aby bylo jeho ustanovení opatrovníkem zrušeno, ustanoví správní orgán bezodkladně jiného opatrovníka.

§ 93

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) úmyslně poruší povinnost stanovenou v § 3e odst. 3 písm. b), § 4a odst. 1, § 4a odst. 3 písm. b), § 23 odst. 2, § 45 odst. 1, § 46 odst. 1, § 46 odst. 2, § 47, 49, § 51 až 54, § 72 odst. 2, § 73 odst. 3 nebo § 77 odst. 2,
- b) úmyslně poruší povinnost stanovenou v § 4a odst. 3 písm. a), § 41 odst. 1, § 56 nebo § 88a, anebo
- c) opustí pobytové středisko, v němž je hlášen k pobytu, na dobu delší 30 dnů.

(2) Za přešupek uvedený v odstavci 1 písm. a) a c) lze uložit pokutu do výše 2 000 Kč. Za přešupek uvedený v odstavci 1 písm. b) lze uložit pokutu do výše 1 000 Kč.

(3) Na přešupky a jejich projednávání se vztahuje zvláštní právní předpis.¹⁴⁾

(4) Pokutu vymáhá finanční úřad.¹⁵⁾

(5) V blokovém řízení lze uložit pokutu ve výši do poloviny částky podle odstavce 2.

¹⁴⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přešupcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 93a

(1) Správního deliktu se dopustí

- a) letecká společnost, která
 1. na území přepraví cizince, jenž nemá cestovní doklad, nebo
 2. nesplní povinnost dopravit cizince z území (§ 56a odst. 2),
- b) zdravotnické zařízení, které nesplní povinnost podle § 56b.

(2) Ministerstvo za správní delikt

- a) podle odstavce 1 písm. a) uloží pokutu až do výše 100 000 Kč,
- b) podle odstavce 1 písm. b) uloží pokutu až do výše 10 000 Kč.

(3) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se ministerstvo dozvědělo o porušení povinnosti, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(4) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(5) Pokutu vybírá ministerstvo a vymáhá příslušný finanční úřad. Výnos z pokuty je příjmem státního rozpočtu. Při vybírání a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾

(6) Na řízení o správním deliktu se nevztahují ustanovení správního řádu o odvolacím řízení, řízení o rozkladu a o přezkumném řízení.¹⁷⁾

¹⁶⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Část druhá hlava VIII a IX správního řádu.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. XV

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., se mění takto:

zzz)

aaaa)

bbbb) ČÁST OSMÁ

cccc) USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

dddd)

eeee) Ustanovení společná

ffff)

gggg) § 66

hhhh)

iiii) **Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v řízení podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o odvolacím řízení, řízení o rozkladu, o přezkumném řízení a o obnově řízení a novém správním aktu.⁵⁾ Proti výroku rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o udělení licence, rozhodnutí o změně licence, rozhodnutí o odnětí licence, rozhodnutí o neprodloužení licence, rozhodnutí o odmítnutí**

registrace, rozhodnutí o zrušení registrace a rozhodnutí o sankci je možno podat opravný prostředek k soudu.

jjjj) _____

kkkk) ⁵⁾ § 111 až 136 správního řádu.

llll)

mmmm) § 67

nnnn)

oooo) (1) Na televizní vysílání programu zaměřeného výhradně na propagaci vlastního televizního vysílání a výrobků, služeb a dalších činností souvisejících s provozováním vlastního televizního vysílání se nevztahují ustanovení § 42 až 47. Jiná reklama může být v rámci takového programu vysílána pouze za předpokladu, že splňuje podmínky stanovené tímto zákonem.

pppp)

qqqq) (2) Na televizní vysílání programu zaměřeného výhradně na teleshopping se ustanovení § 49 vztahuje přiměřeně, reklama může být v rámci takového programu vysílána pouze za předpokladu, že splňuje podmínky stanovené tímto zákonem. Ustanovení § 42 až 47 se na vysílání takového programu nevztahují.

rrrr)

ssss) Ustanovení přechodná

tttt)

uuuu) § 68

vvvv)

wwww) (1) Licence k vysílání a registrace k převzatému vysílání vydané podle dosavadních předpisů se považují za licence k vysílání a registrace k vysílání podle tohoto zákona. Provozovatel vysílání v kabelovém systému nebo prostřednictvím družice požádá o licenci k těm programům, které nejsou převzaté; o licenci může požádat i dodavatel programu do kabelového systému nebo družice; žádost je třeba podat do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak oprávnění šířit takový program pozbývá platnosti. Rada vyhoví takové žádosti do 30 dnů ode dne doručení žádosti Radě, nebránilo tomu ustanovení tohoto zákona.

xxxx)

yyyy) (2) Řízení o udělení licence a o registraci k vysílání zahájené před účinností tohoto zákona se přerušují na 3 měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona; do této doby se prodlužuje platnost stávajících licencí, měla-li být jejich platnost v této době ukončena. Účastníci řízení doplní v této lhůtě žádost o udělení licence k vysílání nebo přihlášku k registraci vysílání podle tohoto zákona. Řízení podle předchozí věty se poté dokončí podle tohoto zákona a za podmínek stanovených tímto zákonem.

zzzz)

aaaa) (3) Lhůta podle § 12 odst. 10 k podání žádosti o prodloužení licence je zachována, podá-li provozovatel vysílání s licencí žádost o prodloužení licence nejpozději do 1 měsíce od účinnosti tohoto zákona.

bbbb)

cccc) (4) Doba rozhodná pro užití ustanovení § 12 odst. 12 počíná běžet dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

dddd)

eeee) (5) Pokud licenční podmínky provozovatele vysílání s licencí neobsahují základní programovou specifikaci, navrhne provozovatel vysílání s licencí do 6 měsíců ode dne účinnosti zákona její znění a Rada je učiní součástí licenčních podmínek. Návrh musí být shodný s praxí provozovatele vysílání s licencí během posledního roku před nabytím účinnosti tohoto zákona.

fffff)

ggggg) (6) Fyzická osoba, která je provozovatelem vysílání s licenci nebo provozovatelem převzatého vysílání, může do 6 měsíců od účinnosti tohoto zákona požádat, aby licence nebo registrace, která jí byla udělena, byla převedena na právnickou osobu; Rada žádosti vyhoví pouze v případě, že půjde o právnickou osobu, v níž má fyzická osoba 100% majetkovou účast.

hhhhh)

iiiiii) (7) Řízení o uložení pokuty zahájená před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

jjjjj)

kkkkk) (8) Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání ustavená podle zákona č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za Radu podle tohoto zákona. Do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona uvedou členové Rady své poměry do souladu s § 7.

lllll)

mmmmm) (9) Provozovatel vysílání s licenci je povinen přizpůsobit své právní poměry nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona požadavkům podle tohoto zákona. Nesplní-li provozovatel vysílání s licenci tuto povinnost, jeho licence pozbude platnosti uplynutím uvedené lhůty. Ke změnám, které nejsou v rozporu s požadavky uvedenými v 55 až 58, udělí Rada souhlas.

nnnnn)

ooooo) (10) Za evropská díla se pro účely tohoto zákona považují audiovizuální díla, jejichž tvorbu, výrobu nebo koprodukcí kontroluje česká právnická osoba nebo česká fyzická osoba anebo právnická osoba nebo fyzická osoba se sídlem nebo místem trvalého pobytu v některém z členských států Rady Evropy, pokud z mezinárodní smlouvy nevyplývá něco jiného.

ppppp)

ČÁST ŠESTNÁCTÁ **Změna zákona o územních finančních orgánech**

Čl. XVI

Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 311/1999 Sb., zákona č. 253/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 58/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

(1) Územní finanční orgány jsou správní úřady, které

- a) vykonávají správu daní, odvodů a záloh na tyto příjmy, včetně jejich příslušenství, a správních poplatků jimi vyměřovaných a vybíraných podle zvláštního právního předpisu,¹⁾
- b) spravují dotace; správou dotací se rozumí kontrola účelové dotace, návratné finanční výpomoci, půjček a příspěvků poskytovaných ze státního rozpočtu České republiky a ze státních fondů České republiky a výkon správy odvodů za porušení rozpočtové kázně podle zvláštního právního předpisu^{1a)} (dále jen "správa dotací"). Stanoví-li tak zvláštní právní předpis, je součástí správy dotací i oprávnění dotace poskytovat,
- c) provádějí finanční revize (dále jen "revize"),
- d) provádějí řízení o přestupcích v oboru své působnosti,²⁾
- e) vybírají a vymáhají odvody, poplatky, úhrady, úplaty, pokuty a penále, včetně nákladů řízení, které jsou uloženy jinými orgány státní správy a které jsou příjmem státního rozpočtu České republiky, rozpočtů územních samosprávných celků a státních fondů České republiky, s výjimkou pokut ukládaných kraji,
- f) ukládají účetním jednotkám pokuty podle zvláštního právního předpisu,^{2a)}
- g) rozhodují o pravosti a výši pohledávky na daních, odvodech a dalších jimi spravovaných příjmech v konkurzním řízení podle zvláštního právního předpisu,^{2b)}
- h) provádějí cenovou kontrolu podle zvláštního právního předpisu,³⁾
- i) na základě pověření Ministerstvem financí (dále jen "ministerstvo") poskytují podle zvláštních právních předpisů mezinárodní pomoc při správě daní, provádějí vymáhání peněžitých pohledávek nebo úkony směřující k jejich vymáhání,
- j) vykonávají na základě zvláštních právních předpisů^{3a), 3b), 3c), 3d), 3e) a 3f)} další činnosti.

Působnosti uvedené pod písmeny a) až j) vykonávají územní finanční orgány, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

(2) Revizí se rozumí právo zjišťovat u příspěvkových organizací, územních samosprávných celků, státních podniků a dalších právnických osob hospodařících s majetkem státu skutečnosti rozhodné pro stanovení jejich finančních vztahů ke státnímu rozpočtu České republiky a k rozpočtům územních samosprávných celků, popřípadě ke státním fondům České republiky. Při kontrole se zjišťuje, zda je v souladu s právními předpisy tvorba a použití fondů nebo hospodaření s prostředky státního rozpočtu České republiky a rozpočtů územních samosprávných celků, pokud byly určeny na úhradu nákladů spojených s výkonem přenesené působnosti. Současně se zjišťuje, zda podle právních předpisů nevznikla povinnost zaplatit odvody a penále do státního rozpočtu České republiky, popřípadě do státních fondů České republiky.

§ 6

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak, finanční úřady uvedené v příloze č. 1 vykonávají ve vymezených územních obvodech působnost podle § 1 odst. 1 písm. a), d), f), g), i) a j), s výjimkou kontroly výkonu správy poplatků, které jsou příjmem státního rozpočtu, jsou-li k jejich správě věcně příslušné jiné orgány.^{3b)}

(2) Finanční úřady uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu dále provádějí

- a) správu dotací,

- b) kontroly výkonu správy poplatků, které jsou příjmem státního rozpočtu, jsou-li k jejich správě věcně příslušné jiné orgány,^{3a)}
- c) výběr a vymáhání odvodů, poplatků, úhrad, úplat, pokut a penále, včetně nákladů řízení, které jsou uloženy jinými orgány státní správy a které jsou příjmem státního rozpočtu České republiky, rozpočtů územních samosprávných celků a státních fondů České republiky, s výjimkou pokut ukládaných kraji.

^{3a)} § 8 zákona č. 303/1993 Sb., o zrušení státního tabákového monopolu a o opatřeních s tím souvisejících.

^{3b)} § 10a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 17 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 36/1995 Sb.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o správě daní a poplatků

Čl. XVII

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 226/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

qqqqq) ČÁST PRVNÍ

rrrrr) OBECNÁ USTANOVENÍ

sssss)

ttttt) § 1

uuuuu)

vvvvv) Rozsah působnosti

wwwww)

xxxxx) (1) Tento zákon upravuje správu daní, poplatků, odvodů, záloh na tyto příjmy a odvodů za porušení rozpočtové kázně¹⁾ (dále jen "daně"), které jsou příjmem státního rozpočtu České republiky (dále jen "rozpočet republiky"), rozpočtů obcí, rozpočtů okresních úřadů (dále jen "územní rozpočty") a státních fondů České republiky. (dále jen "fondy").

yyyyy)

zzzzz) (2) Správou daně se rozumí právo činit opatření potřebná ke správnému a úplnému zjištění, stanovení a splnění daňových povinností, zejména právo vyhledávat daňové subjekty, daně vyměřit, vybrat, vyúčtovat, vymáhat nebo kontrolovat podle tohoto zákona jejich splnění ve stanovené výši a době. Správce daně má způsobilost být

účastníkem občanského soudního řízení ve věcech správy daní a v tomto rozsahu má i procesní způsobilost.²⁾

aaaaaa)

bbbbbb) (3) Podle tohoto zákona postupují územní finanční orgány³⁾ a další správní i jiné státní orgány České republiky, jakož i orgány obcí v České republice věcně příslušné podle zvláštních zákonů ke správě daní (dále jen "správce daně"), daňové subjekty, jakož i třetí osoby stanovené v tomto zákoně.

cccccc)

dddddd)

eeeeee)

ffffff) (4) Je-li správním aktem vydaným orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku nebo jiným orgánem, právnickou nebo fyzickou osobou, pokud vykonávají zákonem nebo na základě zákona svěřenou působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“) podle tohoto nebo jiného zákona,^{3b)} uložena platební povinnost do státního rozpočtu, územních rozpočtů nebo fondů, nebo vznikla-li povinnost tohoto plnění přímo ze zákona bez vydání správního aktu (dále jen "platební povinnost"), postupuje se při jejím placení, které zahrnuje evidování a vybrání, popřípadě vymáhání, podle části šesté tohoto zákona jako při placení daní, s výjimkou ustanovení § 63 odst. 2 až 6, § 67 až 69, § 71 a 72, a s tím, že ustanovení ostatních částí tohoto zákona se použijí, pokud jsou k uplatnění části šesté nezbytná; to platí za podmínky, že zákon, podle kterého byla platební povinnost uložena, nestanoví jinak. Správní orgán, věcně příslušný ke správě placení platební povinnosti, je považován za správce daně.

gggggg)

hhhhh) ¹⁾ § 44 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

iiiiii) ²⁾ § 19 a 20 občanského soudního řádu.

jjjjj) ³⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech.

kkkkk) ^{3b)} Správní řád.

lllll)

mmmmm)

nnnnn) ČÁST OSMÁ

ooooo) USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ppppp)

qqqqq) § 96

rrrrr)

sssss) (1) Ustanovení tohoto zákona se použije, pokud mezinárodní smlouva, která je pro Českou republiku závazná, neobsahuje odlišnou úpravu.

ttttt)

uuuuu) (2) Ministerstvo může

vvvvv)

a) ve vztahu k zahraničí činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění,

wwwww)

b) rozhodnout ve sporných případech o způsobu zdanění, pokud jde o daňové subjekty se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí.

xxxxx)

yyyyyy) § 96a

zzzzzz)

aaaaaaa) (1) Pokud správce daně spravuje daně, které nejsou příjmem státního rozpočtu, převádí jejich výnos podle zákonného rozpočtového určení ve lhůtě, která počíná běžet dnem, kdy mu tyto prostředky byly připsány na jeho účet vedený u banky a zaevidovány, pokud je lze současně zaevidovat na osobním účtě daňového dlužníka na jeho splatnou daňovou povinnost, a končí dnem stanoveným ministerstvem.²⁸⁾ Jde-li o nejasnou platbu nebo není-li ji možno zaevidovat na osobním účtě daňového dlužníka z jiných důvodů, počíná běžet lhůta pro převod těchto prostředků dnem následujícím po dni, kdy platbu lze zaevidovat.

bbbbbbb)

ccccccc) (2) Vznikne-li u příjmů podle odstavce 1 daňovému dlužníkovi nárok na vrácení přeplatku, přeplatek bude vrácen z prostředků jeho příjemce. Pro vrácení nebo převedení přeplatku na úhradu jiného nedoplatku platí lhůty stanovené v § 64; příjemci těchto prostředků musí být doručeno rozhodnutí o vrácení nebo převedení přeplatku k provedení úhrady tak, aby do uplynutí celkové lhůty zbývalo nejméně 10 dnů. Má-li příjemce těchto prostředků u správce daně dostatek dosud nepřevedených vlastních prostředků na kterémkoliv svém běžném daňovém příjmu, vrátí nebo převede správce daně přeplatek přímo z těchto prostředků a rozhodnutí k provedení úhrady příjemci nedoručuje.

ddddddd)

eeeeeee) (3) Bude-li přeplatek vrácen po lhůtě stanovené v § 64, náleží daňovému dlužníkovi úrok podle § 64 odst. 6; tento nárok přiznává a uhradí příjemce prostředků. Došlo-li k opožděnému vrácení v důsledku nedodržení lhůty stanovené v odstavci 2 pro doručení rozhodnutí o vrácení přeplatku, přiznává a uhradí správce daně příjemci prostředků poměrnou část za prokázané zpoždění.

ffffff)

ggggggg) (4) Pokud bylo více příjemců prostředků, z nichž má být přeplatek vrácen nebo převeden na úhradu nedoplatku u jiné daňové povinnosti, vrátí nebo převede přeplatek správce daně na úkor kteréhokoliv jejich běžného daňového příjmu. Takto vrácený nebo převedený přeplatek s příjemcem daně zúčtuje při nejbližším převodu těchto prostředků na jeho běžný účet.

hhhhhhh)

iiiiiii) (5) Podle tohoto ustanovení se postupuje přiměřeně i u příjmů podle § 1 odst. 4.

jjjjjjj)

kkkkkkk) ²⁸⁾ § 35 odst. 2 zákona č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

lllllll)

mmmmmmm) § 97

nnnnnnn)

oooooooo) Ustanovení části první až šesté a osmé tohoto zákona se použijí, pokud ustanovení části sedmé nebo zvláštní daňový zákon nestanoví jinak.

ppppppp)

qqqqqqq) § 98

rrrrrrr)

sssssss) (1) Rozhodnutí a jiná opatření vydaná správcem daně Slovenské republiky platí i na území České republiky, pokud jsou jimi ukládány povinnosti nebo zřizována či osvědčována práva stejného nebo obdobného charakteru, jaká je možno uplatnit podle právních předpisů platných v České republice.

ttttttt)

uuuuuuu) (2) To platí i při změně místní příslušnosti, dožádání a delegaci a při plnění oznamovací povinnosti v rámci součinnosti třetích osob.
vvvvvvvv)

wwwwwww) (3) Dojde-li k pochybnostem o místní příslušnosti mezi správci daně České republiky a Slovenské republiky a nebudou-li tyto pochybnosti odstraněny jednáním mezi těmito správci daně, rozhodnou o místní příslušnosti v dohodě ministerstva financí České republiky a Slovenské republiky. Je-li místní příslušnost vázána na registraci daňového subjektu, může kterékoli ministerstvo financí republik požádat o přezkoumání registrace soud.

xxxxxxx)

yyyyyyy) (4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí jen za předpokladu vzájemnosti.

zzzzzzz)

aaaaaaa) § 99

bbbbbbb)

ccccccc) Pro daňové řízení se **správní řád** nepoužije.

ddddddd)

eeeeeee)

ČÁST OSMNÁCTÁ Změna zákona o přestupcích

Čl. XVIII

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 52/2001 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

§ 87

Příkazní řízení

(1) Není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty (§ 13 odst. 2).

(2) Příkaz nelze vydat, jestliže obviněný z přestupku je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena.

(3) Příkaz má stejné náležitosti jako rozhodnutí o přestupku. Oznamuje se vždy písemně.

(4) Obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Obviněnému z přestupku nelze uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce, než byly uvedeny v příkaze.

(5) Příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.

(6) V příkazním řízení nelze projednat přestupky, které lze projednat jen na návrh, ani nárok na náhradu škody.

ČÁST DEVATENÁCTÁ Změna občanského soudního řádu

Čl. XIX

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 151/2002 Sb., se mění takto:

Použití ustanovení o výkonu rozhodnutí

§ 274

Ustanovení § 251 až 271 se použije s výjimkou § 261a odst. 2 a 3 i na výkon

- a) vykonatelných rozhodnutí soudů a jiných orgánů činných v trestním řízení, pokud přiznávají právo nebo postihují majetek;
 - b) vykonatelných rozhodnutí soudů ve správním soudnictví;
 - c) vykonatelných rozhodnutí rozhodčích komisí a smírů jimi schválených;
 - d) vykonatelných rozhodnutí státních notářství a dohod jimi schválených;
 - e) notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti sepsaných podle zvláštního zákona;⁸⁰⁾
 - f) vykonatelných rozhodnutí orgánů veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných správních aktů, jakož i vykonatelných smírů a vykonatelných veřejnoprávních smluv;**
 - g) vykonatelných rozhodnutí a výkazů nedoplatků ve věcech nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení;
 - h) jiných vykonatelných rozhodnutí, schválených smírů a listin, jejichž soudní výkon připouští zákon.
-

⁸⁰⁾ § 71a až 71c zákona č. 358/1992 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.

§ 275

(1) Potvrzením o vykonatelnosti opatří rozhodnutí, popřípadě výkazy nedoplatků ten orgán, který je vydal, u smírů a dohod pak ten orgán, který je schválil.

(2) Soud je však vždy oprávněn před nařízením výkonu rozhodnutí přezkoumávat správnost potvrzení o vykonatelnosti všech titulů pro výkon rozhodnutí.

(3) Před zastavením výkonu rozhodnutí soud v případech uvedených v § 274 zpravidla si vyžádá vyjádření orgánu, který vydal rozhodnutí, popřípadě výkaz nedoplatků, anebo který schválil smír nebo dohodu, o jejichž výkon jde.

ČÁST DVACÁTÁ **Změna exekučního řádu**

Čl. XX

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, se mění takto:

Exekuční titul

§ 40

(1) Exekučním titulem je

- a) vykonatelné rozhodnutí soudu, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek,
- b) vykonatelné rozhodnutí soudu a jiného orgánu činného v trestním řízení, pokud přiznává právo nebo postihuje majetek,
- c) vykonatelný rozhodčí nález,
- d) notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ nebo exekutorský zápis podle § 78 písm. a),
- e) vykonatelné rozhodnutí orgánu veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných správních aktů, jakož i vykonatelný smír a vykonatelná veřejnoprávní smlouva,

- f) vykonatelné rozhodnutí a výkaz nedoplatků ve věcech nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení,
- g) jiná vykonatelná rozhodnutí a schválené smíry a listiny,¹⁴⁾ jejichž výkon připouští zákon.

(2) Neobsahuje-li exekuční titul určení lhůty ke splnění povinnosti, má se za to, že povinnosti uložené exekučním titulem je třeba splnit do 3 dnů a, jde-li o vyklizení bytu, do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) Má-li podle exekučního titulu uvedeného v odstavci 1 písm. a), b) nebo c) splnit povinnost více povinných a jde-li o dělitelné plnění, platí, že povinnosti, nestanoví-li exekuční titul jinak, jsou zavázáni splnit všichni povinní rovným dílem.

(4) Exekuci rozhodnutí soudu o prodeji zástavy lze provést tehdy, obsahuje-li označení oprávněné a povinné osoby, zástavy a výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství.

¹³⁾ § 71a až 71c zákona č. 358/1992 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.

¹⁴⁾ § 12 zákona č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 41

Potvrzením o vykonatelnosti opatří exekuční titul podle § 40 odst. 1 písm. b), c), e), f) a g) ten orgán, který ho vydal, u smírů a dohod pak ten orgán, který je schválil.

§ 42

(1) Exekuci na majetek patřící do společného jmění manželů lze provést také tehdy, jde-li o vymáhání závazku, který vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely nařízení exekuce považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl smlouvou zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství.¹⁵⁾

(2) Při provádění exekuce se také nepřihlíží ke smlouvě, kterou byl zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek, který patřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky. Totéž platí, byl-li smlouvou rozšířen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek povinného, který nepatřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky.

¹⁵⁾ § 143a občanského zákoníku.

§ 43

(1) Jestliže je to, co ukládá exekuční titul povinnému, vázáno na splnění podmínky nebo na splnění vzájemné povinnosti oprávněného, lze nařídit exekuci jen, prokáže-li oprávněný, že se podmínka splnila nebo že sám svou vzájemnou povinnost vůči povinnému již splnil, popřípadě je připraven ji splnit.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 je třeba k potvrzení o vykonatelnosti exekučního titulu připojit listinu vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem, z níž je patrné, že se splnila podmínka nebo že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích

Čl. XXI

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 116/2000 Sb., zákona č. 207/2000 Sb. a zákona č. 173/2002 Sb., se mění takto:

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

§ 63

Správní řízení

(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁵⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{5a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{5b)} o přerušení řízení,^{5c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{5d)} a o ochraně před nečinností,^{5e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{5f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{5g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{5h)} se však použijí.

(2) Za úkony spojené s řízením podle tohoto zákona vybírá Úřad správní poplatky.⁴⁾ Při zahájení řízení podle ustanovení § 23, 35f, 35o a § 68 odst. 1 a 2 je navrhovatel povinen složit kauci na náklady řízení, která bude navrhovateli vrácena, jestliže se v průběhu řízení prokáže, že návrh na zahájení řízení byl oprávněný. Kauce činí 2 500 Kč.

⁴⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{5a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{5b)} § 56 správního řádu.

^{5c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{5d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{5e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{5f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{5g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{5h)} § 39 odst. 3 správního řádu.

§ 65

(1) Úřad promine zmeškání lhůty, k němuž došlo ze závažných důvodů, požádá-li o to účastník do dvou měsíců ode dne, kdy pominula překážka zmeškání, a učiní-li v této době zmeškaný úkon a zaplatí správní poplatek podle zvláštních předpisů.⁴⁾

(2) Zmeškání lhůty nelze prominout po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy měl být úkon učiněn, jakož i při uplatnění nebo prokázání práva přednosti, při žádosti o provedení úplného průzkumu přihlášky vynálezu a při žádosti o pokračování řízení podle ustanovení § 28 odst. 3.

(3) Práva nabytá třetími osobami v době mezi zmeškáním lhůty a jejím prominutím zůstávají nedotčena.

§ 66

Nahlížení do spisu

Úřad může povolit nahlížení do spisu třetím osobám, jen pokud prokáží právní zájem. Před zveřejněním přihlášky vynálezu je však přípustné sdělit pouze údaj, kdo je původcem vynálezu, přihlašovatelem vynálezu, údaj o právu přednosti, název přihlášky vynálezu a její spisovou značku.

§ 67

Určovací řízení

Na žádost toho, kdo osvědčí právní zájem, Úřad určí, zda předmět v žádosti popsany spadá do rozsahu ochrany určitého patentu na vynález.

§ 68

Opravné řízení

(1) Proti rozhodnutí Úřadu, s výjimkou rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty podle ustanovení § 65, lze podat ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozhodnutí rozklad.

(2) O rozkladu rozhoduje předseda Úřadu na návrh jím ustavené odborné komise.

§ 69

Patentový rejstřík a Věstník Úřadu

(1) Úřad vede patentový rejstřík, do kterého zaznamenává rozhodné údaje o přihláškách vynálezů, řízení o nich a rozhodné údaje o udělených patentech.

(2) Úřad vede rejstřík evropských patentů platných na území České republiky. Pro zápisy do rejstříku evropských patentů se použije odstavec 1.

(3) Úřad vydává Věstník, v němž uveřejňuje zejména skutečnosti týkající se zveřejněných přihlášek vynálezů, udělených patentů a další údaje týkající se vynálezů, jakož i úřední sdělení a rozhodnutí zásadní povahy.

§ 70

Zastupování

Osoby, které nemají na území České republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení před Úřadem zastoupeny zástupcem podle zvláštních právních předpisů.⁷⁾ To platí i pro předkládání překladů podle hlavy třetí.

⁷⁾ Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění zákona č. 14/1993 Sb. Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb.

§ 71

nadpis vypuštěn

Pro řízení o vynálezech, které jsou utajovány podle zvláštního právního předpisu^{4a)} nebo mezinárodní smlouvy, jíž je Česká republika vázána, platí tento zákon s výjimkou jejich zveřejnění.

^{4a)} Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ
Změna zákona o užitných vzorech

Čl. XXII

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění zákona č. 116/2000 Sb., se mění takto:

Závěrečná ustanovení

§ 21

(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,³⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{3a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{3b)} o přerušení řízení,^{3c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{3d)} a o ochraně před nečinností,^{3e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{3f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{3g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{3h)} se však použijí.

(2) Pro práva na užitný vzor, spolumajitelské vztahy, pro zápis licenčních smluv k využití předmětu chráněného užitným vzorem, pro převody užitných vzorů, pro vztahy k zahraničí, pro zastupování v řízení před Úřadem, pro prominutí zmeškání lhůty, pro nahlížení do spisů, pro určovací řízení, pro zápis užitných vzorů utajovaných podle zvláštních předpisů, pro opravné řízení a pro porušování práv, pro právo na informaci a pro udělování nucených licencí se obdobně použijí ustanovení zákona o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.⁴⁾

(3) Za jednotlivé úkony podle tohoto zákona vybírá Úřad správní poplatky.^{2a)}

ffffff)

ggggggg) ^{2a)} Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{3a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{3b)} § 56 správního řádu.

^{3c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{3d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{3e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{3f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{3g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

hhhhhhh) ^{3h)} § 39 odst. 3 správního řádu.

iiiiiii) ⁴⁾ Např. § 8 až 10, 14 až 16, 64 až 68, 70, 71 a 75 zákona č. 527/1990 Sb., § 19 vyhlášky Federálního úřadu pro vynálezy č. 550/1990 Sb., o řízení ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ Změna zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků

Čl. XXIII

Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění zákona č. 116/2000 Sb., se mění takto:

Ustanovení společná a závěrečná

§ 18

(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,¹⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{1a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{1b)} o přerušení řízení,^{1c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{1d)} a o ochraně před nečinností,^{1e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{1f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{1g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{1h)} se však použijí.

(2) Pro práva spoludržitelů topografie, pro nucené licence a licenční smlouvy k využití topografie, pro převody topografií, pro zastupování v řízení před Úřadem, pro zápis topografií utajovaných podle zvláštních předpisů, pro opravné řízení, pro porušování práv a pro právo na informace se obdobně použije ustanovení zákona o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.²⁾

(3) Za jednotlivé úkony podle tohoto zákona vybírá Úřad správní poplatky.³⁾

jjjjjjj)

¹⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{1a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{1b)} § 56 správního řádu.

^{1c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{1d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{1e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{1f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{1g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{1h)} § 39 odst. 3 správního řádu.

²⁾ § 14 až 16, 20, 64, 68, 70, 71 a § 75 odst. 1, § 75a a 75b zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění zákona č. 519/1991 Sb.

³⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 19

Podle tohoto zákona se poskytuje ochrana pouze topografiím, které byly vytvořeny po nabytí jeho účinnosti.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ
Změna zákona o ochranných známkách

Čl. XXIV

Zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění zákona č. 191/1999 Sb. a zákona č. 116/2000 Sb., se mění takto:

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

§ 38

(1) Účastníkem řízení o ochranných známkách je přihlašovatel, popřípadě majitel ochranné známky, o níž má být řízení vedeno, osoba, která podala proti zápisu ochranné známky do rejstříku námítky podle § 9, osoba oprávněná podle § 20 nebo navrhovatel výmazu ochranné známky z rejstříku.

(2) Každé podání Úřadu se činí písemně v jazyce českém.

(3) Každé podání se může týkat pouze jedné ochranné známky; jde-li o žádost o zápis změny údajů týkajících se osoby majitele ochranné známky, žádost o zápis převodu či přechodu ochranné známky, žádost o zápis zástupce či změny zástupce nebo žádost o opravu chyby v psaní v žádosti, v rejstříku a ve Věstníku, může se jedno podání týkat více ochranných známek téhož majitele. Toto ustanovení se použije obdobně pro stejné žádosti týkající se více přihlášek téhož přihlašovatele.

(4) V řízení o ochranné známce nelze prominout zmeškání lhůty pro podání námitek, lhůty pro uplatnění práva přednosti, lhůty pro podání žádosti o výmaz ochranné známky z rejstříku podle § 26 odst. 1 a 2 a lhůty pro podání žádosti o obnovu ochranné doby; v řízení nelze prominout žádnou lhůtu pro učinění úkonu po uplynutí jednoho roku od doby, kdy měl být úkon učiněn. Práva nabytá v dobré víře v době mezi zmeškáním lhůty a jeho prominutím zůstávají nedotčena.

(5) Úřad rozhoduje v souladu s obsahem spisu, zejména pak na základě důkazů, které na podporu svých tvrzení předkládají účastníci řízení.

(6) Proti rozhodnutí Úřadu lze podat rozklad ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozhodnutí.

(7) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁹⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{9a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{9b)} o přerušení řízení,^{9c)} o lhůtách pro vydání správního aktu,^{9d)} o ochraně před nečinností^{9e)} a z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu.^{9f)}

kkkkkkkk)

⁹⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{9a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{9b)} § 56 správního řádu.

^{9c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{9d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{9e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{9f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

§ 39

(1) S návrhem na zahájení řízení o výmazu ochranné známky z rejstříku podle § 25 a s rozkladem proti rozhodnutí Úřadu podle § 38 odst. 6 je navrhovatel povinen složit kauci na náklady řízení, která bude vrácena, jestliže se v řízení prokáže, že návrh na zahájení řízení byl podán oprávněně.

(2) Kauce podle odstavce 1 činí 2 500 Kč.

§ 40

Rejstřík a Věstník

(1) Úřad vede rejstřík, do něhož zapisuje rozhodné údaje o ochranných známkách. Rejstřík ochranných známek je veřejný a každý má právo do něj nahlížet.

(2) Úřad vydává Věstník, ve kterém zveřejňuje přihlášky podle § 8 odst. 4 a dále zápisy a obnovy zápisů ochranných známek, převody, zániky ochranných známek a jiné důležité skutečnosti, které se ochranných známek týkají.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ **Změna zákona o ochraně průmyslových vzorů**

Čl. XXV

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

Hlava VII

Ustanovení o řízení

§ 40

Správní řízení

(1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁵⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{5a)} o prominutí zmeškání úkonu,^{5b)} o přerušení řízení,^{5c)} o lhůtách pro vydání správního aktu^{5d)} a o ochraně před nečinností,^{5e)} dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu^{5f)} a dále ustanovení o účastnících řízení;^{5g)} ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona^{5h)} se však použijí.

(2) Za úkony spojené s řízením podle tohoto zákona vybírá Úřad správní poplatky podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

(3) Při zahájení řízení podle ustanovení § 27 a 44 je navrhovatel povinen složit kauci na náklady řízení, která bude navrhovateli vrácena, jestliže se v průběhu řízení prokáže, že návrh na zahájení řízení byl oprávněný. Kauce činí 2 500 Kč.

IIIIIIII)

¹⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

^{5a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{5b)} § 56 správního řádu.

^{5c)} § 86 a 87 správního řádu.

^{5d)} § 93 odst. 3 správního řádu.

^{5e)} § 109 a 110 správního řádu.

^{5f)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

^{5g)} § 39 odst. 1 a 2 správního řádu.

^{5h)} § 39 odst. 3 správního řádu.

§ 42

Prominutí lhůty

(1) Úřad promine zmeškání lhůty, k němuž došlo ze závažných důvodů, požádá-li o to účastník do 2 měsíců ode dne, kdy pominula překážka zmeškání, a učiní-li v této době zmeškaný úkon.

(2) Zmeškání lhůty nelze prominout po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy měl být úkon učiněn, při uplatnění práva přednosti, jakož i pro žádost o odklad zveřejnění [§ 35 odst. 3 písm. b)].

(3) Práva nabytá třetími osobami v době mezi zmeškáním lhůty a jejím prominutím zůstávají nedotčena.

§ 43

Nahlížení do spisu

(1) Úřad povolí nahlédnutí do spisu třetím osobám, jen pokud prokáží právní zájem. Před zápisem průmyslového vzoru do rejstříku je však přípustné sdělit pouze údaj, kdo je původcem průmyslového vzoru, jeho přihlašovatelem, údaj o právu přednosti, název přihlášky průmyslového vzoru a její spisovou značku.

(2) Bylo-li zveřejnění průmyslového vzoru odloženo, Úřad po zápisu průmyslového vzoru a před jeho zveřejněním povolí nahlédnutí do spisu pouze osobě, kterou vlastník průmyslového vzoru označil jako porušovatele práv z průmyslového vzoru.

§ 44

Opravné řízení

(1) Proti rozhodnutí Úřadu, s výjimkou rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty podle ustanovení § 42, lze podat ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozhodnutí rozklad.

(2) O rozkladu rozhoduje předseda Úřadu na návrh jím ustavené odborné komise.

§ 45

Zastupování

Osoby, které nemají na území České republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení před Úřadem zastoupeny patentovým zástupcem nebo advokátem.⁶⁾

⁶⁾ Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění zákona č. 14/1993 Sb. Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o ochraně označení původu a zeměpisných označení

Čl. XXVI

Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, se mění takto:

Hlava V

Ustanovení o řízení

§ 13

Správní řízení

Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení podle tohoto zákona správní řád s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení,⁴⁾ o možnosti volby několika společných zmocněnců,^{4a)} a z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu.^{4b)}

mmmmmmmm)

nnnnnnnn) ⁴⁾ § 45 odst. 2 písm. c) správního řádu.

oooooooo) ^{4a)} § 47 odst. 3 správního řádu.

^{4b)} § 126 odst. 2 a 4 správního řádu.

§ 14

Osoby, které nemají na území České republiky trvalý pobyt nebo sídlo, musí být v řízení o žádosti o zápis označení původu, popřípadě zeměpisného označení zastoupeny advokátem nebo patentovým zástupcem podle zvláštních právních předpisů.⁵⁾

⁵⁾ Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 15

Rejstřík a Věstník

(1) Rejstřík je veřejný a každý má právo do něj nahlížet.

(2) Do rejstříku Úřad zapisuje tyto rozhodné údaje o označení původu a zeměpisném označení:

- a) číslo zápisu označení původu, popřípadě zeměpisného označení a datum zápisu do rejstříku;
- b) znění označení původu, popřípadě znění zeměpisného označení;
- c) datum podání žádosti o zápis označení původu, popřípadě zeměpisného označení;
- d) zeměpisné vymezení území, na němž probíhá výroba nebo zpracování anebo příprava zboží;
- e) název, popřípadě obchodní firmu a sídlo nebo jméno, příjmení a místo trvalého pobytu žadatele, popřípadě i jeho zástupce;
- f) adresu provozovny, která zboží opatřované označením původu, popřípadě zeměpisným označením vyrábí nebo zpracovává anebo připravuje v místě, jehož zeměpisný název tvoří označení původu nebo zeměpisné označení;
- g) zboží, jehož se označení původu, popřípadě zeměpisné označení týká, včetně vymezení kvality a znaků pro zboží charakteristických, a je-li zbožím zemědělský výrobek nebo potravinu uvedená ve vyhlášce podle § 26, její specifikace, včetně jejích případných změn;
- h) zrušení zápisu označení původu, popřípadě zeměpisného označení.

(3) Do rejstříku lze zapsat i jiné údaje důležité pro označení původu a pro zeměpisné označení.

(4) Ve Věstníku Úřad oznamuje zápis označení původu, popřípadě zeměpisného označení do rejstříku, jeho zrušení a jiné důležité skutečnosti, které se označení původu, popřípadě zeměpisného označení týkají.

(5) Na žádost po provedeném ověření předložených údajů se do rejstříku zapisou změny, ke kterým došlo po zápisu označení původu, popřípadě zeměpisného označení.

(6) Na žádost vydá Úřad výpis z rejstříku každému, kdo o to požádá. Výpis z rejstříku obsahuje údaje platné ke dni vystavení výpisu z rejstříku.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ
Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

Čl. XXVII

pppppppp)

Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 21/1993 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 130/2000 Sb. a zákona č. 239/2000 Sb., se mění takto:

§ 12

(1) Ministerstvo vnitra je ústředním orgánem státní správy pro vnitřní věci, zejména pro

- a) veřejný pořádek a další věci vnitřního pořádku a bezpečnosti ve vymezeném rozsahu, včetně dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu,
- b) jména a příjmení, matriky, státní občanství, občanské průkazy, hlášení pobytu a evidenci obyvatel,
- c) sdružovací a shromažďovací právo a povolování organizací s mezinárodním prvkem,
- d) veřejné sbírky,
- e) archivnictví,
- f) zbraně a střelivo,
- g) požární ochranu,
- h) cestovní doklady, povolování pobytu cizinců a postavení uprchlíků,
- i) územní členění státu,
- j) státní hranice, jejich vyměřování, udržování a vedení dokumentárního díla,
- k) státní symboly,
- l) volby do Parlamentu České republiky a do zastupitelstev územní samosprávy,
- m) krizové řízení, civilní nouzové plánování, ochranu obyvatelstva a integrovaný záchranný systém.

(2) Ministerstvo vnitra plní koordinační úlohu v oblasti správního řízení, správního trestání a spisové služby.

(3) Ministerstvo vnitra zajišťuje komunikační síť pro Policii České republiky, složky integrovaného záchranného systému a územní orgány státní správy.

(4) Ministerstvo vnitra zajišťuje spolupráci v rámci mezinárodní organizace Interpol.

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ
Změna zákona o státní kontrole

Čl. XXVIII

Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, se mění takto:

Protokol

§ 15

(1) O kontrolním zjištění se pořizuje protokol, který obsahuje zejména popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků a označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny.

(2) V protokole se uvádí označení kontrolního orgánu a kontrolních pracovníků na kontrole zúčastněných, označení kontrolované osoby, místo a čas provedení kontroly, předmět kontroly, kontrolní zjištění, označení dokladů a ostatních materiálů, o které se kontrolní zjištění opírá. Protokol podepisují kontrolní pracovníci, kteří se kontroly zúčastnili.

§ 16

(1) Povinností kontrolních pracovníků je seznámit kontrolované osoby s obsahem protokolu a předat jim stejnopis protokolu.

(2) Seznámení s protokolem a jeho převzetí potvrzují kontrolované osoby podpisem protokolu.

(3) Odmítne-li kontrolovaná osoba seznámit se s kontrolním zjištěním nebo toto seznámení potvrdit, vyznačí se tyto skutečnosti v protokolu.

§ 17

Proti protokolu může kontrolovaná osoba podat písemné a zdůvodněné námitky, a to ve lhůtě pěti dnů ode dne seznámení s protokolem, nestanoví-li kontrolní pracovník lhůtu delší.

§ 18

Řízení o námitkách kontrolovaných osob

(1) O námitkách rozhoduje vedoucí kontrolního orgánu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Kontrolní pracovník může o námitkách sám rozhodnout, jestliže jim v plném rozsahu vyhoví, jinak předloží námitky do sedmi dnů od jejich doručení vedoucímu kontrolního orgánu.

(3) Proti rozhodnutí o námitkách není opravný prostředek přípustný.

(4) Jestliže je do třech měsíců od doručení námitek zahájeno s kontrolovanou osobou správní řízení o uložení sankce nebo opatření v přímé souvislosti se skutečností, obsaženou v protokolu, může kontrolní pracovník nebo vedoucí kontrolního orgánu namísto postupu podle odstavce 1 nebo 2 rozhodnout, že se námitky vyřídí v rámci tohoto správního řízení; je-li ke správnímu řízení příslušný jiný správní orgán než kontrolní orgán, může kontrolní pracovník nebo vedoucí kontrolního orgánu rozhodnout o tom, že se námitky předávají tomuto správnímu orgánu. Jestliže je však správní řízení zahájeno v přímé souvislosti s pouze některými skutečnostmi obsaženými v protokolu, které lze od ostatních skutečností obsažených v protokolu oddělit, postupuje se podle věty první pouze ohledně námitek, které se týkají skutečností, k nimž je správní řízení zahájeno. Proti těmto rozhodnutím není opravný prostředek přípustný.

qqqqqqq) **(5) Je-li rozhodnuto podle odstavce 4, správní úřad se s námitkami vypořádá v odůvodnění rozhodnutí.**

Čl. XXIX

Přechodné ustanovení

O námitkách proti protokolu podaných před účinností tohoto zákona se rozhodne podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství

Čl. XXX

Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 139/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb., se mění takto:

§ 3

Ředitel

(1) Ředitel řídí školu, předškolní zařízení nebo školské zařízení, a pokud jsou právnickými osobami, plní povinnosti vedoucího organizace a jmenuje a odvolává své zástupce. Ředitel odpovídá za plnění učebních plánů a učebních osnov, za odbornou a pedagogickou úroveň výchovně vzdělávací práce školy, předškolního zařízení nebo školského zařízení a za efektivní využívání svěřených hospodářských prostředků; odpovídá za vytvoření podmínek pro činnost rady školy, pro výkon školní inspekce a přijetí následných opatření, kontroluje práci pedagogických pracovníků a ostatních pracovníků a studijní výsledky žáků. Ředitel odpovídá za zpracování a zpřístupnění veřejnosti výroční zprávy o činnosti školy a výroční zprávy o hospodaření školy a předkládá tyto zprávy radě školy. Ředitel je povinen účastnit se jednání rady školy, je-li přizván radou školy. Ředitel školy zajišťuje, aby zákonní zástupci nezletilého žáka a zletilí žáci byli informováni o průběhu vzdělávání a výchovy žáka.

(2) Ředitel rozhoduje

- a) o odkladu povinné školní docházky,
- b) o dodatečném odložení povinné školní docházky,
- c) o zařazení dětí do předškolního zařízení, školní jídelny, školní družiny a školního klubu, pokud počet přihlášených dětí nepřesahuje počet dětí, které lze přijmout,
- d) o zařazení dětí do speciálních mateřských škol a speciálních základních škol, základních škol, zvláštních škol a školských zařízení jim sloužících a do pomocných škol; do základních škol se přednostně zařazují děti, které mají trvalý pobyt ve spádovém obvodu školy nebo jsou umístěny v dětském domově ve spádovém obvodu školy,
- e) o přijetí ke studiu ve vyšších odborných školách, středních školách, speciálních středních školách a odborných učilištích,
- f) o přerušení studia,
- g) o přiznání a odnětí stipendia a hmotného zabezpečení žákům středních škol,
- h) o podmíněném vyloučení ze studia a o vyloučení ze studia,
- i) o výši příspěvku v jednotlivých případech a úhradu nákladů ústavní výchovy a ochranné výchovy a výši příspěvku v jednotlivých případech na úhradu nákladů spojených

- s hmotnou péčí o děti a mládež ve školách s celodenní výchovou a internátních školách a školských zařízeních,
- j) o výši příspěvku v jednotlivých případech ne školní stravování,
 - k) o výši příspěvku v jednotlivých případech na úhradu nákladů spojených s poskytováním základů vzdělání základní umělecké škole,
 - l) o žádosti žáka ke změně studijního nebo učebního oboru a opakování ročníku po splnění povinné školní docházky,
 - m) o uznání předchozího vzdělání.

(3) Na rozhodování podle odstavce 2 písm. a) až h), l) a m) se nevztahuje ustanovení správního řádu o převzetí věci nadřízeným správním úřadem.¹ⁱ⁾

(4) Ředitel může podle místních potřeb a podmínek na základě požadavků orgánů, které zřídily školu nebo školské zařízení, popřípadě jiného subjektu, upravit výchovně vzdělávací proces školy v rozsahu stanoveném učebními plány. Obdobně může postupovat ředitel předškolního zařízení. Pokud tato úprava vyvolá zvýšené náklady, ředitel stanoví jejich výši a způsob úhrady projedná se zřizovatelem.

¹ⁱ⁾ § 15 odst. 3 správního řádu.

ČÁST DEVÁTÁ

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 22

Vztah zákona ke správnímu řádu

(1) Ustanovení správního řádu o vydávání správních aktů⁵⁾ se nevztahují na postup podle tohoto zákona, s výjimkou rozhodování podle § 3 odst. 2, § 7 písm. b) a c), § 12 odst. 5 písm. s), § 19 odst. 4 a § 20.

(2) Odvolání proti rozhodnutí ředitele školy o nepřijetí ke studiu lze podat do osmi dnů od doručení.

(3) Správní řád se nevztahuje na postup soukromých škol a církevních škol podle tohoto zákona.

⁵⁾ Část druhá správního řádu.

ČÁST TŘICÁTÁ
Změna zákona o poštovních službách

Čl. XXXI

Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), se mění takto:

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ
Změna zákona o elektronickém podpisu

Čl. XXXII

Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění zákona č. 226/2002 Sb., se mění takto:

ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ
Změna zákona č. 226/2002 Sb.
(obsahujícího změnu trestního řádu, občanského soudního řádu,
zákona o správě daní a poplatků, správního řádu a zákona o elektronickém podpisu)

Čl. XXXIII

Zákon č. 226/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), se mění takto:

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ
Změna zákona č. 309/2002 Sb.
(obsahujícího změnu zákonů souvisejících s přijetím služebního zákona)

Čl. XXXIV

Zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), se mění takto:

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ
Účinnost

Čl. XXXV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005.

III.

Srovnávací tabulka návrhu změny zákona o ochraně hospodářské soutěže v návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, s legislativou ES

Navrhovaný právní předpis (resp. jiný právní předpis)		Odpovídající předpis ES	
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod., apod.)
Čl. V bod 2.	stanoví, že ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže se rovněž přiměřeně použijí na šetření prováděná na základě žádostí orgánů Evropských společenství podle práva Evropských společenství	3 1989 R 4064	článek 13 odst. 6 - Pokud se některý podnik nebo sdružení podniků nechce podřídit vyšetřování nařízenému na základě tohoto článku, dotýčný členský stát poskytne potřebnou pomoc úředníkům pověřeným Komisí, aby jim umožnil vyšetřování provést. Za tím účelem přijmou členské státy po konzultaci s Komisí potřebná opatření do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto nařízení.
		3 1962 R 0017	článek 13 odst. 1 - Na žádost Komise provedou příslušné orgány členských států šetření, která Komise považuje podle čl. 14 odst. 1 za nezbytná, nebo která nařídila

	rozhodnutím podle čl. 14 odst. 3. Úředníci příslušných orgánů členských států pověřeni provedením šetření vykonávají své pravomoci poté, co se prokáží písemným zmocněním, které bylo vydáno příslušným orgánem členského státu, na jehož území má být šetření provedeno. Toto zmocnění přesně stanoví předmět a účel šetření.
3 1962 R 0017	čl. 14 odst. 6 - Pokud podnik brání šetření nařízením podle tohoto článku, poskytne daný členský stát potřebnou pomoc úředníkům zmocněným Komisí, aby jim umožnil provádět šetření. Za tímto účelem přijme členský stát po konzultaci Komise nezbytná opatření nejpozději do 1. října 1962.

číslo předpisu ES (kód celex)	Název předpisu ES
3 1989 R 4064	Nařízení o kontrole spojování uživatelů
3 1962 R 0017	Nařízení implementující čl. 81 (85) a čl. 82 (86) Smlouvy